

๗๖.๐๗

ส.๒๓๗๓

๑๓

ทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา
๑

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมใจ คงแจ่ม
๑

๒๑ เม.ย. ๒๕๔๑

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

มีนาคม ๒๕๔๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๕ ๑๐๕๕๗

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ดร.จารุวรรณ สกุลกู)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนารงค์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ดร.จารุวรรณ สกุลกู)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนารงค์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 13 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลกู ประธานผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.อัจฉรา วัฒนามรงค์ กรรมการผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์
กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้สละเวลามาเป็นผู้ให้ความรู้ คอยแนะนำตรวจแก้ไขจนปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ และเป็นผู้ช่วยทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.สนั่น อินทรประเสริฐ อดีตอธิบดีกรมพลศึกษา อดีตสมาชิก
สภาร่างรัฐธรรมนูญ อดีตกรมพลศึกษา และผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา ทั้ง 17 แห่งทั่วประเทศ
ที่เป็นกำลังใจอย่างดียิ่ง ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเล่าเรียนมาโดยตลอด โดยเฉพาะผู้ที่มี
พระคุณทุกท่านที่จารีกรอยู่กับความทรงจำตลอดไป คือ คณะอาจารย์ภาควิชาการอุดมศึกษาที่ได้อบรม
สั่งสอนให้แก่วิชาจารย์มากเป็นกรณีพิเศษ และเพื่อนร่วมรุ่นที่ 20 ทุกท่าน จนข้าพเจ้าได้มีกำลังใจ
ศึกษาเล่าเรียนจนจบการศึกษา ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริอาไพ อินทรประเสริฐ
คุณนิคดา สุนทอง คุณศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง ที่ได้อำนวยความสะดวกเอกสารต่าง ๆ และขอบคุณ
คุณนวลลออ วรชีนา ผู้จัดพิมพ์

หากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะมีข้อดีประการใด อันจะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษา และพัฒนา
วิทยาลัยพลศึกษาขึ้นบ้าง ผู้วิจัยขอขอบความดีงามทั้งหลายอันจะมีขึ้นนี้เป็นเครื่องสักการะ
แต่พระคุณบิดามารดา และคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่านให้แก่ผู้วิจัย

สมใจ คงแจ่ม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
สมมติฐานในการวิจัย	8
คานิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ลักษณะของนักศึกษา	11
การพัฒนานักศึกษา	16
การพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา	21
กฏบัตรระหว่างประเทศด้านพลศึกษาและการกีฬา	23
ความสำคัญของกิจกรรมด้านกีฬาต่อการพัฒนาการของนักศึกษา	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การจัดกระทำกับข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล	42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	119
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	119
	วิธีดำเนินการวิจัย	119
	การวิเคราะห์ข้อมูล	120
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	120
	อภิปรายผล	128
	ข้อเสนอแนะ	138
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	140
	บรรณานุกรม	141
	ภาคผนวก	149
	ภาคผนวก ก	150
	ภาคผนวก ข	159
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	162

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันและชั้นปี	34
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปร	35
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา	43
4	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน	54
5	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ	55
6	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี	56
7	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามวิชาเอก	58
8	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามสถาบัน	61
9	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม	63
10	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ	65

11	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน จำแนกตามชั้นปี	66
12	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาศิลกภาพ	69
13	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านสันตนาการ	70
14	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านมนุษยสัมพันธ์	71
15	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ โดยรวมทุกด้าน	72
16	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามวิชาเอก	73
17	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัด การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านการพัฒนา ทางร่างกาย	76
18	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านความปลอดภัย	79
19	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านทักษะทางกีฬา	82
20	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านมนุษยสัมพันธ์	85
21	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	88
22	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ รวมทุกด้าน	91

23	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามสถาบัน	94
24	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการ แข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาศิลปะ	97
25	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการ แข่งขันกีฬามวยวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านสันติภาพ	100
26	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวินยาศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	103
27	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวินยาศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านทักษะทางกีฬา	106
28	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวินยาศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ โดยรวมทุกด้าน	109
29	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ พลศึกษาเป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม	112
30	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านสันติภาพ	115
31	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านการพัฒนา ทางร่างกาย	116
32	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อ การจัดการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านทักษะทางกีฬา	117
33	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อการจัด การแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ รวมทุกด้าน	118

บทที่ 1

บทนำ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไป ในทิศทางที่สังคมปรารถนา มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ซึ่งในการนี้ผู้สอนจะต้อง ตระหนักถึงการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมหรือเทคโนโลยี ใหม่ ๆ และประการสำคัญคือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ และ ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Tyler. 1970 : 66)

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น นักการอุดมศึกษาจึงได้พยายามที่จะศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษา เพื่อหาแนวทางในการจัดการเรียน การสอน ประสบการณ์ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นักศึกษา ที่เข้าศึกษาในระดับนี้ อยู่ในวัย 17 - 22 ปี เป็นวัยรุ่นตอนปลายที่กำลังพัฒนาไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่ง เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1975 : 174) กล่าวว่า วัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทาง ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตทั้งความสูงและน้ำหนัก ลักษณะทางเพศปรากฏเด่นชัด การทำงานของ ระบบประสาท และอวัยวะภายในมีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในทางสติปัญญา บุคคลวัยนี้ จะสามารถใช้ความคิดของตนเองได้อย่างมีเหตุผล สามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จัก ประเมินตนเอง และมีการเรียนรู้จากการลองผิดลองถูก ส่วนที่เกี่ยวกับอารมณ์บุคคลในวัยนี้มักจะมี อารมณ์รุนแรง แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา มักมีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ บางครั้งมี การแยกตัว ต้องการพึ่งตนเอง อารมณ์ที่วัยนี้มักแสดงออก ได้แก่ ความกลัว ความโกรธ ความ วิตกกังวล และความสนใจ เป็นต้น และทางสังคม บุคคลวัยนี้ จะชอบการรวมกลุ่ม ต้องการให้ กลุ่มยอมรับ รวมพวกเลียนแบบ มีบ้างที่มีการแยกตัว หลบซ่อน ไม่เข้ากลุ่มเพื่อน ดังนั้นหากได้มี การทำกิจกรรมร่วมกัน จะทำให้เกิดรากฐานของความสัมพันธ์ในอนาคต

วิทยาลัยพลศึกษาเกิดขึ้นจากการที่กระทรวงธรรมการ ได้เริ่มตั้งสถานศึกษาวิชาพลศึกษา สำหรับครูขึ้นเป็นครั้งแรกเรียกว่า "สโมสรกายบริหาร" ที่ สามัคยาจารย์สมาคมโรงเรียน ส่วนกุหลาบวิทยาลัย ในปี 2456 ได้จัดตั้งสถาบันฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นเรียกว่าห้องพลศึกษากลาง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมกีฬาทุกชนิด ตลอดจนผลิตครูออกไปสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ต่อมาในปี พ.ศ. 2462 ได้มีการปรับหลักสูตรใหม่และสร้างโรงเรียนพลศึกษากลางขึ้นในเวลา เดียวกัน โดยให้ครูที่สอนทางพลศึกษาได้เรียนเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ โดยกำหนดเกณฑ์ของหลักสูตร

ดังนี้ ผู้สอบได้ 2 ชุดได้พลศึกษาตรีผู้สอบได้ 3 ชุด ได้พลศึกษาโท และผู้สอบได้ 4 ชุด ได้พลศึกษาเอก จนกระทั่ง พ.ศ. 2475 รัฐบาลได้ประกาศใช้แผนการศึกษาฉบับแรก วิชาพลศึกษาจึงได้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการศึกษาชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. ม.ป.ป. : 118 - 119) ในปี พ.ศ. 2476 ได้มีการจัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้น เพื่อให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอบรมครูที่จะไปสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ และเพื่อเพิ่มปริมาณครูพลศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2477 ในปี พ.ศ. 2478 กรมพลศึกษาได้สร้างอาคารเรียนของโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นใหม่ในบริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติ และจัดให้เป็นสถานที่ให้การอบรมทางกายบริหารแก่นักเรียน (กรมพลศึกษา. 2526 : 13)

ในปี พ.ศ. 2498 กรมพลศึกษาได้ก่อตั้งวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นแทนโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาเดิม มีการปรับปรุงหลักสูตรจากสองปีเป็นหลักสูตรสี่ปีเป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ต่อมาความต้องการครูทางด้านพลศึกษามีมาก จึงมีการขยายวิทยาลัยพลศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค ในปี พ.ศ. 2514 เริ่มที่จังหวัดเชียงใหม่ต่อจากนั้นได้ขยายไปตั้งตามภูมิภาคต่าง ๆ ทุกภาคของประเทศ (กรมพลศึกษา. 2526 : 13) ปัจจุบันมีวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมด 17 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง

วิทยาลัยพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตบุคลากรให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง เพื่อไปทำหน้าที่ในการพัฒนาทางด้านการศึกษา สังคม ประเทศชาติและส่งเสริมให้พลเมือง ซึ่งเป็นประชากรของประเทศที่มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศตามแนวนโยบายของกรมพลศึกษา ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการผลิตครูพลศึกษาไว้ดังนี้ คือ มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ถูกต้อง และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ สามารถให้คำปรึกษา และส่งเสริมเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ การออกกำลังกาย การรักษาความปลอดภัย และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความกระตือรือร้นในการหาความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพและบุคลิกภาพอยู่เป็นนิจ เป็น

ผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและจรรยาบรรณในวิชาชีพ รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติที่เอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่น สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจน เป็นผู้ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย (กรมพลศึกษา. 2529 : 1)

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังที่กล่าวมา วิทยาลัยพลศึกษาจำเป็นต้องวางแผนนโยบาย และกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการของ นักศึกษาในทุก ๆ ด้านอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วิทยาลัยการสมัยใหม่ เทคโนโลยี และอุปกรณ์ต่าง ๆ ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในทุก วงการ มีการแข่งขันกันสูงทางสังคม และเศรษฐกิจ กรมพลศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงเห็นสมควรให้มีการพัฒนามาตรฐานการผลิตครูพลศึกษา ให้เป็นบุคคล ที่มีความรู้ความสามารถทันสมัยทันเหตุการณ์มาเป็นระยะ ๆ (กรมพลศึกษา. 2529 : 3) ดังจะ เห็นได้จากโครงการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น โครงการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นต้น เป้าหมายสำคัญ ได้แก่ การพัฒนานักศึกษาให้บรรลุถึงขีดสุดตาม ศักยภาพ โดยพยายามจัดสิ่งแวดล้อม และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีพัฒนาการในทุก ด้าน อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในชีวิต

การกีฬาเป็นกิจกรรมที่ยอมรับกันว่า จะทำให้เกิดผลดีต่อสุขภาพทางกายและใจของบุคคล ที่เข้าร่วมกิจกรรม ช่วยพัฒนาให้บุคคลมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์จิตใจแจ่มใส กล้าหาญ อดทน มีวินัย รักความสามัคคี ยิ่งไปกว่านั้น การกีฬายังช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีภายในสังคม ความสำคัญ ดังกล่าว ทำให้สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นกิจกรรมหนึ่งในการพัฒนานิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2535 : 1) การจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างหนึ่ง ซึ่งเริ่ม จัดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2518 และจัดเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ และทักษะในการเข้าร่วมการแข่งขัน การฝึกสอน การตัดสิน และการชมกีฬา สร้างเสริมความ สามัคคีในหมู่คณะ และสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยความมีน้ำใจให้แก่นักศึกษาผู้ที่จะจบออกไปเป็น ผู้นำทางด้านพลศึกษา และด้านสุขภาพที่มีคุณภาพในสังคม โดยมีได้มุ่งที่ความเป็นเลิศทางการกีฬา (กรมพลศึกษา. 2534 : 65)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและการพัฒนาการศึกษา พบว่านักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาทั่วประเทศทั้งชายและหญิง มีสมรรถภาพทางกายเมื่อแรกเข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาอยู่

ในระดับดี (ทวีศักดิ์ ศูนย์กลาง และคณะ. 2526 : ก) ส่วน สมบูรณ์ ลิขิตยั้งวรา (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูพลศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพของผู้ที่จะเป็นครูพลศึกษา และสรุปว่า ผู้ที่จะเป็นครูพลศึกษาควรมีความรู้ความเข้าใจว่าพลศึกษาไม่ใช่เป็นการเล่นกีฬาแต่เพียงอย่างเดียว ต้องจัดการสอนให้ผู้เรียนแสดงออกและมีส่วนร่วมมากที่สุด มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพของตน มีความสมบูรณ์ทางร่างกายและการทำหน้าที่ของร่างกาย ตระหนักในความสำคัญของวิชาพลศึกษาที่มีต่อสุขภาพทางกายและทางจิต ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาและชุมชนมีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความกระฉับกระเฉงคล่องแคล่วว่องไว รู้จักเอาใจใส่รักษาความสะอาดของทางร่างกายเสมอ และสามารถปฏิบัติตามการปกครองแบบประชาธิปไตย สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้มีการยอมรับ และปฏิบัติตามระเบียบที่วางไว้ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้น มีความสามารถทางกีฬาหลายชนิด สามารถเป็นกรรมการตัดสินกีฬาโดยทั่วไปได้ มีความรู้ด้านการวัดและประเมินผล และสามารถจัดการแข่งขันกีฬาภายในสถาบันได้ จากการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา โดย สุทัศน์ วรรณวิจิตร (2526 : 114 - 116) พบว่าสภาพการเรียนการสอนของวิทยาลัยพลศึกษาผู้สอนเน้นด้านความรับผิดชอบของผู้เรียน เนื่องจากเห็นว่านักศึกษายังขาดความรับผิดชอบและขาดวินัยในตนเอง ซึ่งผู้สอนเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งและควรปลูกฝัง คุณลักษณะอื่น ๆ ที่นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาควรพัฒนา จากผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ศูนย์กลาง (2527 : บทคัดย่อ) สรุปไว้ว่า ได้แก่ การวัดและประเมินผลการมีความรู้เกี่ยวกับวิชาทั่วไป และการสามารถติดตามความก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ ความเป็นผู้ตรงต่อเวลา และความสามารถในการชักจูงบุคคลอื่นให้เข้าร่วมกิจกรรม

นอกจากลักษณะที่ควรปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมา นักพลศึกษาที่มีหน้าที่เป็นครูพลศึกษามักได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีลักษณะความประพฤติ และความสามารถทางวิชาการไม่เหมาะสมเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี เช่น ครูพลศึกษาไม่ชอบอ่านหนังสือ ชอบเล่นสนุกสนาน ครูพลศึกษาชอบลวนลามนักเรียนหรือว่าครูพลศึกษาชอบหลอกลวงเด็กไปเที่ยว (สืออาจ พ่วงบุตร. 2522 : 12 - 15) ครูพลศึกษาเข้าใจไม่สุภาพ ชอบตั้งอาณาจักรพลศึกษาขึ้นภายในโรงเรียน ปลุกกระตุนนักเรียน สอนนักเรียนให้เป็นนักเลง ให้สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า และเล่นการพนันด้วยวิธีพลิกแพลงต่าง ๆ (ข่าวครูไทย. 2526 : 13) นอกจากนี้ยังขาดความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ความเข้าใจในเรื่องการกีฬาต่าง ๆ เล่นไม่เป็น มักมีข้ออ้างเสมอว่าไม่มีเวลาฝึกฝน ออกกำลังกาย ขาดความรู้ด้านวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ (พะยอม

แก้วกำเนิด. 2531 : 1 - 3) ข้อวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัยพลศึกษาในการพัฒนานักศึกษา รวมทั้งภาพลักษณ์ของวิทยาลัยพลศึกษาในสายตาของสังคม

รายงานการวิจัยหลายฉบับที่ศึกษาผลของการออกกำลังกายและการแข่งขันกีฬา กล่าวว่ากีฬานำไปสู่การพัฒนาความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย และช่วยให้บุคคลมีอายุยืนยาวขึ้น กีฬาป้องกันการเกิดโรคหลายชนิด เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจ (Coronary heart disease) (Bouchard, Shephard and Stephens. 1994 : 102) โรคเครียด (Hypertension) (Hagberg. 1990 : 455 - 466) และ โรคอ้วน (Obesity) เป็นต้น (Stefanick. 1993 : 363 - 396) นอกจากนี้พาฟเฟนบาร์เกอร์ และลี (Paffenbarger and Lee. 1996 : 11 - 28) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดหลายรุ่น และพบว่ากลุ่มที่ร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬาหรือออกกำลังกายอยู่เสมอมักมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความรู้สึกร่วมกระชุ่มกระชวยมีความสุขในชีวิต และสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงสุขภาพของตนเองให้ดีขึ้นได้

การช่วยให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของการแข่งขันกีฬาและกิจกรรมทางพลศึกษา ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจึงเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญมากในการจัดการศึกษาด้านพลศึกษา และเป็นเรื่องที่ควรเน้นในหลักสูตรของทุกสถาบันการศึกษา (Chen. 1996 : 424 - 432) หลักการเบื้องต้นในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา คือ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการฝึก และการจัดการกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขัน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านสุขภาพพลานามัย และความปลอดภัย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 2) ดังนั้น การศึกษาทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยเน้นมโนทัศน์เกี่ยวกับคุณค่าของการแข่งขันกีฬาต่อการพัฒนานักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา อาจเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษาต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะการกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในแต่ละด้านและรวม 7 ด้าน ตามตัวแปร เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบัน และคะแนนเฉลี่ยสะสม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์แนะแนว ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน การฝึกซ้อม และการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาโดยอาศัยการแข่งขันกีฬา รวมทั้งจะเป็นข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในการปรับปรุงโครงการให้มีประโยชน์ต่อนักศึกษา และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง ทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2540

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกเป็น

2.1.1 เพศ

2.1.1.1 เพศชาย

2.1.1.2 เพศหญิง

2.1.2 ชั้นปี

2.1.2.1 ชั้นปีที่ 1

2.1.2.2 ชั้นปีที่ 2

2.1.2.3 ชั้นปีที่ 3

2.1.2.4 ชั้นปีที่ 4

2.1.3 วิชาเอก

2.1.3.1 พลศึกษา

2.1.3.2 สุขศึกษา

2.1.3.3 สันทนาการ

- 2.1.3.4 การกีฬาและสุขภาพ
- 2.1.3.5 พาณิชยการ
- 2.1.3.6 การบริหารศูนย์สุขภาพ
- 2.1.3.7 คอมพิวเตอร์
- 2.1.3.8 การบริหารธุรกิจ
- 2.1.3.9 ธุรกิจท่องเที่ยวและการโรงแรม
- 2.1.3.10 ภาษาอังกฤษธุรกิจ
- 2.1.3.11 วารสารและการประชาสัมพันธ์
- 2.1.3.12 การบริหารทรัพยากรมนุษย์
- 2.1.3.13 วิทยาศาสตร์การกีฬา
- 2.1.3.14 วิทยาศาสตร์สุขภาพ
- 2.1.3.15 นิเทศศาสตร์สาขาสื่อสารการกีฬา
- 2.1.3.16 การตลาด

2.1.4 สถาบัน

- 2.1.4.1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
- 2.1.4.2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย
- 2.1.4.3 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง
- 2.1.4.4 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์
- 2.1.4.5 วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ
- 2.1.4.6 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
- 2.1.4.7 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
- 2.1.4.8 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
- 2.1.4.9 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
- 2.1.4.10 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
- 2.1.4.11 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี
- 2.1.4.12 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
- 2.1.4.13 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

2.1.4.14 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา

2.1.4.15 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร

2.1.4.16 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่

2.1.4.17 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง

2.1.5 คะแนนเฉลี่ยสะสม

2.1.5.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมสูง (3.50 – 4.00)

2.1.5.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมปานกลาง (2.50 – 3.49)

2.1.5.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ (ต่ำกว่า 2.50)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา

แห่งประเทศไทย แบ่งเป็น 7 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ด้านการพัฒนากุศลิกภาพ

2.2.2 ด้านสันตนาการ

2.2.3 ด้านการพัฒนาทางร่างกาย

2.2.4 ด้านความปลอดภัย

2.2.5 ด้านทักษะทางกีฬา

2.2.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์

2.2.7 ด้านความสัมพันธ์กับสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษานในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษานในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษานในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาต่างสถาบันกันมีทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกัน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง การแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยพลศึกษาที่กรมพลศึกษาจัดขึ้น เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และทักษะในการเข้าร่วมการแข่งขัน การฝึกสอน การตัดสินใจ และการชมกีฬาเพื่อสร้างเสริมความรู้และความสามัคคีในหมู่คณะ เพื่อสร้างเสริมความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ให้นักศึกษาที่จะจบการศึกษาออกไปเป็นผู้นำทางด้านพลศึกษา และสุขภาพที่มีคุณภาพในสังคม

2. ทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย หมายถึง ความรู้ลึก ความเห็น เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง ต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาที่กรมพลศึกษาจัดขึ้น ในงานวิจัยนี้ทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาวัดจากคะแนนของนักศึกษาที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับผลการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาใน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนากุศลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม

2.1 ด้านการพัฒนากุศลิกภาพ หมายถึง ทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับผลการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาต่อการพัฒนากุศลิกภาพของนักศึกษา เช่น การมีสุขภาพอนามัยดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักเสียสละและให้อภัย มีวินัยเคารพกฎกติกา และมีความสามารถในการแก้ปัญหาการวางแผนงาน

2.2 ด้านสันตนาการ หมายถึง ทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับผลการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาต่อพฤติกรรมด้านสันตนาการของนักศึกษา เช่น ความสนุกสนาน การมีจิตใจที่เป็นอิสระ การมีสุนทรียภาพในศิลปะของการกีฬา การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2.3 ด้านการพัฒนาทางร่างกาย หมายถึง ทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับผลการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาต่อการพัฒนาทางร่างกาย เช่น การพัฒนาความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย การป้องกันการเกิดโรคภัยต่าง ๆ การมีภาวะสุขภาพดี

2.4 ด้านความปลอดภัย หมายถึง ทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับผลการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาต่อความปลอดภัยของนักศึกษาทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น ความปลอดภัยจากการฝึกซ้อมกีฬาและการแข่งขันกีฬา ความเสี่ยงต่ออันตรายจากกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ

2.5 ด้านทักษะทางกีฬา หมายถึง ทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับผลการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาต่อการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของนักศึกษา เช่น ทักษะการแข่งขันกีฬา ทักษะการเป็นผู้ตัดสิน และการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา ทักษะการช่วยเหลือและกล่อมเนื้อเป็นต้น

2.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับผลการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักศึกษา เช่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เคารพในความเป็นคนของบุคคลอื่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ ได้

2.7 ด้านความสัมพันธ์กับสังคม หมายถึง ทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับผลของการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ของนักศึกษากับสังคม เช่น ความสามารถในการสมาคมกับบุคคลจากต่างสังคม และวัฒนธรรมการปรับตัวให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของสังคม การแสดงน้ำใจไมตรี และการบำเพ็ญประโยชน์

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2540

4. สถาบัน หมายถึง วิทยาลัยพลศึกษาในสังกัดกรมพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาผู้วิจัยศึกษาสาระสำคัญจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับดังนี้คือ

1. ลักษณะของนักศึกษา
2. การพัฒนานักศึกษา
3. การพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา
4. กฎบัตรระหว่างประเทศด้านพลศึกษาและการกีฬา
5. ความสำคัญของกิจกรรมด้านกีฬาต่อการพัฒนาการของนักศึกษา

ลักษณะของนักศึกษา

นักศึกษานิสิตในสถาบันอุดมศึกษาเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ธรรมชาติของนักศึกษาเป็นคนมีความบริสุทธิ์ใจ มองโลกในแง่ดี ต้องการสังคมที่ดีชีวิตที่ดีสำหรับทุกคนในสังคม (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2527 : 25 - 26) เป็นวัยเริ่มต้นด้วยความสับสนยุ่งยากและลังเล มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงทั้งความเชื่อเจตคติ และค่านิยมต่าง ๆ (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2524 : 39) กำลังอยากรู้จะค้นหาหรืออยากรู้อยากเห็นต้องการอะไรบางอย่างที่สนใจมาแต่เดิมอาจเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (ธิดารัตน์ บุญนุช. 2528 : 34 - 35)

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2524 : 8 - 9) แบ่งลักษณะและธรรมชาติของนิสิตนักศึกษาดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามพื้นฐานทางเศรษฐกิจ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและฐานะดี นักศึกษาครูส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง และยากจน นักศึกษาเกษตรส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง และยากจน

2. แบ่งตามพื้นฐานทางจิตวิทยา การพัฒนาด้านร่างกายของนักศึกษาในระดับนี้จะมีความพร้อม ช่วยเหลือตนเองได้ ด้านจิตใจมีนิสัยอยากรู้อยากเห็น แต่สภาพการเรียนการสอนยังไม่เอื้ออำนวยให้มีการแสดงออกมากนัก ชอบการมีส่วนร่วม มีแรงจูงใจสูงและมีอุดมคติสูง ด้านสติ

ปัญญา มีสติปัญญาฉลาดและปานกลาง ในด้านสังคมชอบการรวมกลุ่มมีการติดต่อสื่อสารกัน การพัฒนาบุคลิกภาพเป็นไปตามค่านิยมของกลุ่ม และเป็นไปตามภูมิภาคและมักขาดความคิดริเริ่ม การปรับตัวเป็นไปตามค่านิยมและมักมีปัญหาวินัยในเรื่องการปรับตัว

คลาก และ โทร (Feldman. 1972 : 374 - 377 ; อ้างอิงมาจาก Clark and Trow. 1966) ได้ศึกษาและแบ่งประเภทของนักศึกษาตามแนวสังคมวิทยา โดยยึดถือ 2 แนวทาง ได้แก่ ความคิดอ่าน สติปัญญา รวมทั้งวิชาการของนักศึกษา และการแสดงเจตจำนงต่อสถาบัน โดยแบ่งวัฒนธรรมย่อยของนักศึกษาเป็น 4 ประเภท คือ

1. วัฒนธรรมย่อยทางวิชาการ (Academic Subculture) เป็นกลุ่มที่ฝ่าฝืนเรื่องวิชาการ สนองแนวคิดหลัก ๆ ว่า ความรู้เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต ความเป็นอยู่ และความก้าวหน้าของตน มีความผูกพันกับสถาบันในระดับสูง ชีวิตการศึกษาผูกพันอยู่กับห้องสมุด ชอบพูดคุยกับอาจารย์ในเรื่องวิชาการ

2. วัฒนธรรมย่อยแบบชีวิตมหาวิทยาลัย (Collegiate Subculture) เป็นกลุ่มที่ชอบกิจกรรม ชอบรวมกลุ่มเพื่อน มีความผูกพันกับสถาบันสูง ความสนใจใฝ่รู้ด้านวิชาการมีน้อย มักอยู่ตามชมรมกิจกรรม

3. วัฒนธรรมย่อยแบบไม่ตามแบบใคร (Non Conformist Subculture) กลุ่มนี้ไม่มีลักษณะเป็นนักปฏิรูป ทว่าทุกอย่างเพื่อสังคม มีความผูกพันกับสถาบันน้อยมาก สนใจใฝ่หาความรู้ในแนวคิดที่ตัวเองสนใจนอกสถาบันการศึกษา และเห็นว่ากิจกรรมในสถาบันเป็นเรื่องสนุกสนานแต่ไม่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

4. วัฒนธรรมย่อยแบบการอาชีพ (Vocational Subculture) กลุ่มนี้เข้ามาเรียนเพราะเห็นว่าการเรียนในสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้นจึงจะช่วยหาให้มียานต์ ๆ ทว่า มักสนใจประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าที่จะสนใจใฝ่รู้อย่างจริงจัง มีความผูกพันกับสถาบันน้อย

หากพิจารณาลักษณะโดยรวมของนิสิตนักศึกษาแล้ว คอฟแมน (Kauffman. 1968 : 126 - 135) ได้แบ่งลักษณะของนิสิตนักศึกษาไว้ 6 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. นิสิตนักศึกษาเป็นคนที่เข้ามาแสวงหาความรู้ และมุ่งมั่นเรียนในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งด้วยความเชื่อมั่น และอยากเห็นความสัมพันธ์ของความรู้กับชีวิตของตน แต่มักผิดหวังเพราะไม่ได้พบเช่นนั้น

2. นิสิตนักศึกษาต้องการแสวงหาความมั่นคงทางสังคม แต่บางครั้งเมื่อเข้ามาเรียน ก็รู้สึกสับสน ทั้งต้องการห่างจากบ้าน ต้องการอิสระ ต้องการคนที่เข้าใจ และเพื่อนที่ถูกต้อง

3. นิสิตนักศึกษาเป็นผู้มีอุดมการณ์และมีความตั้งใจดี แต่บางครั้งสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาอาจทำลายอุดมการณ์นั้นเสีย นักศึกษาอยากช่วยผู้อื่น สนใจปัญหาของสังคมแต่สถาบันมักไม่ให้ความสำคัญกับความต้องการเหล่านี้ ซึ่งทำให้ขาดโอกาส ขาดการจัดประสบการณ์และการทดลอง

4. นิสิตนักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเรียน แต่ก็มีสิ่งยั่วยุให้หันเหทิศทางได้ง่าย เช่น สิ่งต่าง ๆ ที่สนุกสนานกว่า บางครั้งตั้งความหวังในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาไว้สูงมาก แต่มักจะผิดหวังและเสียใจ

5. นิสิตนักศึกษาต้องการค้นพบตัวเอง ความเป็นตัวของตัวเองแต่มักไม่พอใจในสิ่งที่ตนมี เพราะเห็นว่าสาขาวิชาที่ตนเรียนนั้นมิได้ช่วยให้ค้นพบความสามารถของตนได้เลย และบางครั้งก็รู้สึกว่ตนไม่ฉลาดเลย

6. นิสิตนักศึกษามีความขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อการบริหาร ลักษณะการขัดแย้งนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ บางสถาบันเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาของสถาบันได้บ้าง ด้วยความเชื่อว่าจะได้ข้อมูลที่แท้จริง

ส่วน นิวคอมป์ และคณะ (Walsh. 1973 : 50 - 51 ; อ้างอิงมาจาก Newcomb and others : 1970) ได้จำแนกชนิดและวัฒนธรรมย่อยของนักศึกษา ดังนี้

1. กลุ่มที่มีความคิดสร้างสรรค์ (The Creative Individualists) นักศึกษากลุ่มนี้มองว่าตนเป็นผู้มีสติปัญญา ยึดถือความคิดของตนเอง เสรีนิยม มีศิลปะ คิดว่าตนมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ ไม่สนใจใคร มีเหตุผลเป็นของตนเอง ซึ่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ทำอะไรตามความพอใจของตน มีความสามารถสูง มีความคิดสร้างสรรค์

2. กลุ่มไร้ระเบียบ (The Wild Ones) นักศึกษากลุ่มนี้ไม่มีความเป็นตัวของตัวเองสูงแต่ไม่ค่อยฉลาด มีความเป็นอิสระ ต่อต้านอนุรักษนิยม ไม่ชอบทำงานหนัก ทำอะไรตามความพอใจ ไม่สนใจวิชาการ ไม่มีระเบียบ สนใจแต่ความสนุกสนาน ชอบงานรื่นเริง ชอบทำตนเด่น

3. กลุ่มนักวิชาการ (The Scholars) นักศึกษากลุ่มนี้มักมีสติปัญญาสูงฉลาดสนใจกับการเรียนรู้ และการศึกษาเพิ่มเติม เป็นผู้ที่มีเหตุผลรู้จักการวิเคราะห์แต่เป็นผู้ที่สังคมคับแคบ มีเพื่อนฝูงน้อย

4. กลุ่มสังคม (The Social Group) นักศึกษากลุ่มนี้มีความเป็นตัวของตัวเองต่ำ สติปัญญาต่ำ สนใจแต่เฉพาะเรื่องของสังคม และเรื่องสนุกสนานไม่สนใจเรื่องวิชาการ ชอบมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ ทัศนเป็นที่ยึดของคนที่ไปจนบางครั้งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทางวิชาการ

5. กลุ่มที่ชอบเป็นผู้นำ (The Leaders) นักศึกษากลุ่มนี้สนใจเรื่องการบริหาร สถาบันที่ตนศึกษาอยู่ สนใจการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา มักจะเข้าไปมีตำแหน่งในองค์กร หรือกลุ่มนักศึกษา ลักษณะเด่นคือเป็นผู้มีความรู้ในกิจการบริหารทั้งปวงของสถาบัน

6. กลุ่มฝักใฝ่การเมือง (The Political Activists) นักศึกษากลุ่มนี้มีวิญญานนักปฏิรูป (Civic - minded Reformist) ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการเมืองระดับสถาบันการศึกษา หรือการเมืองระดับประเทศ สนใจกิจกรรมสาธารณประโยชน์ การติดต่อกับประชาชน และการปกป้องสิทธิมนุษยชน

สรรเสริญ อุทัยเฉลิม (2514 : 183 - 184) ได้แบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็น 3 ประเภท โดยอาศัยลักษณะการเรียน และความมุ่งหมายในการเข้าศึกษาเป็นหลักดังนี้

1. ประเภทมาเรียนเพื่อหาความรู้เพียงอย่างเดียว ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม และสังคมภายนอกเป็นหนองนังสือ

2. ประเภทมาเรียนเพื่อแสวงหาความรู้สำหรับตนเองและสังคม มักจะสนใจสังคมใช้เวลาว่างในการบำเพ็ญประโยชน์ ช่วยพัฒนาสังคมในด้านต่าง ๆ ไปได้

3. ประเภทแสวงหาแนวคิดใหม่เป็นพวกหัวก้าวหน้า ไม่ยอมอยู่กับที่พยายามหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ ชอบแสดงออก พวกนี้ได้ชื่อว่า "ปัญญาชน" ถ้าได้รับการแนะนำที่ถูกต้องจะทำให้สามารถขึ้นสู่นักศึกษากลุ่มอื่น ๆ ได้

พลังของนักศึกษาเป็นพลังที่สำคัญ มีอุดมคติสูงมีความบริสุทธิ์ใจ แต่มักขาดประสบการณ์ บุรีชัย จงกลณี (2525 : 21 - 22) กล่าวถึง พลังนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในอุดมศึกษาว่ามีความหลากหลาย ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 7 ลักษณะ ดังนี้คือ

1. ต้องการชีวิตเสรี อยากใช้ชีวิตอย่างมีความสุขแบบอิสระในทุก ๆ ด้านใช้ความรู้ส่วนตัวเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจตัดสินใจ ต้องการแสดงออกให้สังคมยอมรับว่าเป็นผู้รู้ และมีประสบการณ์ในทุก ๆ สิ่งให้ผู้ใหญ่รับฟัง

2. ต่อต้านผู้ยิ่งใหญ่ มีความสำนึกว่าคนในสังคมย่อมมีสิทธิและความเสมอภาคกัน และจะต้องไม่มีการแบ่งชนชั้น ทุกคนควรจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาททางการเมือง และการปกครอง

3. ผักผ่อนความเสมอภาค ต่อต้านการรวมอำนาจ และภาวะการผูกขาดทางอำนาจของฝ่ายบริหารโดยไม่ชอบด้วยเหตุผล

4. ต่อต้านคัมภีร์ เชื้อมั่นถือมั่นอยู่กับแนวคิดของตนเอง และเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอ

5. ต้องการพัฒนาประชาคม มีความมุ่งหวังอย่างแรงกล้าที่จะให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันเพื่อสังคม โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดกับชุมชน ในขณะที่เดียวกันก็ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของชุมชนในสังคมด้วย

6. มุ่งความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม มีความภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษาของตน ต้องการให้สถาบันเป็นสถาบันทางศีลธรรม เพื่อจะได้มีส่วนร่วมเข้าไปแก้ไขสภาพปัญหาเลวร้ายของสังคม

7. ต่อต้านสถาบัน หากการจัดตั้งสถาบันขัดต่ออุดมการณ์ และแนวสัจจะของสังคม และไม่สามารถใช้หลักเหตุผลเข้าไปอธิบายให้เป็นที่เข้าใจได้ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกลึกต่อต้านทั้งในและนอก รูปแบบ

ในทำนองเดียวกัน ประกอบ คูปรัตน์ และธิดารัตน์ บุญนุช (2528 : 7 - 8) ได้แบ่งลักษณะนิสิตนักศึกษาไทยดังต่อไปนี้

1. สมองใฝ่รู้ (Intellectual)
2. เล็งสู่วิชาการ (Academic)
3. การงานเป็นหลัก (Vocational)
4. พลักดันสังคม (Social Political Activists)
5. สร้างสมคุณธรรม (Religious Moralists)
6. ใฝ่หาความสนุก (Fun Seekers, Collegious)
7. ผูกพันประสานสังคม (Constructivists)
8. สร้างสมตนเอง (Individualists)
9. นักเลงหัวไม้ (Anti - Social Youths)
10. พวกไม่เอาไหนเลย (Apathetic Youth, Political)
11. พวกเฉยเมยมีนชา (Alienated Youth)

ลักษณะของนิสิตนักศึกษาดังที่มีผู้กล่าวมาข้างต้น เป็นลักษณะของผู้ที่อยู่นิสัยร้อน ตอนปลาย หรือในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จึงมีลักษณะแตกต่างจากวัยอื่น ๆ นอกจากนี้นักศึกษาแต่ละคนย่อมมีลักษณะประจำตัวและภูมิหลังที่แตกต่างกัน เมื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้รับประสบการณ์ใหม่อาจมี การพัฒนาในระดับที่แตกต่างกัน ชิคเคอร์ริง และเรสเซอร์ (Chickering and Reisser. 1993 : 53 - 55) กล่าวว่า สิ่งสำคัญประการหนึ่งในการศึกษาอิทธิพลของสถาบันการศึกษา ได้แก่ ประสบการณ์ด้านอื่นที่ไม่ใช่วิชาการ (Nonacademic Experience) ซึ่งการแข่งขันกีฬา ก็อาจเป็นประสบการณ์หนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษา

การพัฒนานักศึกษา

การเตรียมกำลังคนที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการวิชาชีพต่าง ๆ เป็นการเตรียมความพร้อมของสังคมและประเทศชาติ เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีเจตคติ บุคลิกภาพเหมาะสมกับสภาพของสังคม และขึ้นาสังคมไปสู่ทิศทางที่ถูกต้องดีงาม การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้แก่สังคมและประเทศ สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องคำนึงถึง การพัฒนานักศึกษาตลอดเวลาที่ยังศึกษาอยู่ในสถาบัน เพื่อให้พัฒนาไปจนถึงขีดสุดตามศักยภาพของผู้เรียนในเรื่องนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 118 - 125) ได้กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนามนุษย์ตามแนวต่อไปนี้

1. การพัฒนาเอกัตบุคล สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาคนให้เป็นคนที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองพอใจและภูมิใจความเป็นมนุษย์ของตน โดยมุ่งพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านเจตคติ ด้านจริยธรรม และด้านบุคลิกภาพ
2. การพัฒนามนุษย์เพื่อครอบครัว สถาบันอุดมศึกษาควรจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความพร้อมทางด้านครอบครัว สามารถหาคู่ครองที่เหมาะสมได้เป็นพ่อที่ดีและแม่ที่ดี
3. การพัฒนามนุษย์เพื่อวิชาชีพ คนเราจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอย่างน้อยจะต้องมีปัจจัยพื้นฐาน เช่น ต้องมีอาหาร เครื่องแต่งกาย บ้าน ที่รักษาโรคภัยไข้เจ็บ และมีเครื่องอำนวยความสะดวกทำให้ชีวิตตามอัธยาศัย สถาบันอุดมศึกษาจึงมีบทบาทในการเตรียมคนให้พร้อมที่จะไป

ประกอบอาชีพตามที่สนใจหรือถนัด เพื่อจะได้มีรายได้จากงาน และสามารถมีชีวิตที่สมบูรณ์ตามสมควรได้

4. การพัฒนามนุษย์เพื่อสังคม เป็นการพัฒนามนุษย์เพื่อให้ผู้อยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังคนที่จะพัฒนาสังคมได้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมกิจกรรมเสริมหลักสูตรและการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ ตระหนักในความสำคัญของการอยู่ร่วมกันกับกลุ่ม ตระหนักในบทบาทของการรู้จักคุณค่า เกิดความภูมิใจ และรู้จักห่วงแหนอนุรักษ์สิ่งที่บรรพบุรุษสร้างสรรค์เอาไว้ เพื่อเป็นพื้นฐานที่จะทำให้นักศึกษาเกิดความคิดที่จะพัฒนาสังคมทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และสร้างสิ่งที่ดีงามสร้างไว้ไว้อย่างนี้ นอกจากนี้ควรพัฒนาไปถึงการมีมารยาทในสังคม การแสดงออกตลอดจนการประพฤติปฏิบัติตนในสังคมอย่างถูกต้อง พัฒนาความมีสิทธิเสรีภาพในขอบเขตพัฒนาผู้เรียนให้ทำตนให้มีประโยชน์ต่อสังคม และสามารถพบปะสมาคมกับบุคคลอื่นเพื่อพัฒนาให้กลายเป็นผู้ประสพความสำเร็จ

การพัฒนานักศึกษามีใช่เป็นหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอน ผู้บริหาร หรือบุคลากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันโดยถือเป็นที่ที่ที่จะต้องปฏิบัติ ซึ่ง มิลเลอร์ และพรินซ์ (Miller and Prince ; อ้างอิงมาจาก พรชูลี อาชาวาร์จ. 2525 : 264 - 265) กล่าวว่าควรจะเป็นดังนี้

1. การพัฒนาบุคคลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง และสะสมของการเจริญเติบโตทางร่างกาย จิตใจ และสังคม
2. การพัฒนามักจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่คาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในสภาพที่บุคคลทำงานร่วมกันเพื่อสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตมากกว่า เพื่อตอบสนองภายหลังจากสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว
3. ควรสอนนิสิตนักศึกษาถึงความสามารถและทักษะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความงอกงามในด้านต่าง ๆ
4. ควรให้นิสิตนักศึกษามีโอกาสแก้ปัญหา เพื่อให้มีความก้าวหน้าในการพัฒนา
5. การพัฒนาจะเป็นไปได้มากขึ้นถ้าให้นิสิตนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างพัฒนาขึ้น
6. ควรให้นิสิตนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น และความรู้สึกละเอียด

7. นิสิตนักศึกษาต้องเป็นผู้ริเริ่มด้วยตนเองที่จะก้าวไปตามขีดความสามารถของตนเอง และจะต้องประสบผลสำเร็จในแต่ละขั้นตอน ก่อนที่จะผ่านพ้นไปตลอดกระบวนการพัฒนา

8. นิสิตนักศึกษาควรมีโอกาสค้นหาความต้องการของตนเองที่เกิดการพัฒนา และตัดสินใจว่าการเรียนรู้ทุกอย่างที่ตนต้องการ และทำอย่างไรจึงจะบรรลุความต้องการ

9. นิสิตนักศึกษาควรมีโอกาสได้สังเกต และมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่มีพฤติกรรมที่สังคมยกย่อง มีคุณธรรม และกระบวนการที่เป็นแบบอย่างที่ดี

10. ควรให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าถึงแหล่งกำลังคน กำลังทรัพย์ และข้อมูลที่จะเป็นต่อการพัฒนา

11. ควรให้นิสิตนักศึกษาได้ทราบผลที่เกิดจากการกระทำของตนเอง

12. การเสริมให้นิสิตนักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติ และลองใช้ความคิดตลอดจนวิธีการใหม่ ๆ

13. การเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ซับซ้อน และการนำความรู้ไปใช้ในเวลาที่สมควรในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุน

สำหรับแนวทางที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาเกิดพัฒนานั้น ธิดารัตน์ บุญซุช (2528 : 363) ได้เสนอแนวทางการจัดบรรยาย และสภาพแวดล้อมของสถาบันที่สนองต่อความต้องการของนิสิตนักศึกษา ซึ่งจะช่วยเสริมการพัฒนาด้านต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในอนาคตของนิสิตนักศึกษา ซึ่งมโนทัศน์ประกอบดังนี้คือ ความสามารถในการวางแผนทางชีวิตของตน ความสามารถในการวางแผนอาชีพ ความสามารถทางสังคม ความเป็นผู้นำและการบำเพ็ญประโยชน์ ส่วน สุนน อมรวิวัฒน์ (2529 : 83 - 86) กล่าวว่า นักศึกษาควรจะได้รับส่งเสริมให้มีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพ
2. ได้รับการฝึกหัดอบรมเพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณสมบัติทั้งภายนอก และภายใน คุณสมบัติภายนอก ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี มีบุคลิกภาพที่กลมกลืนผสมผสานกับคนส่วนใหญ่และสามารถที่จะโดดเด่นออกมาเป็นผู้นำของกลุ่มชนได้ มีมนุษยสัมพันธ์เพื่อการอยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างราบรื่นและสงบสุข โดยจะต้องมีคุณธรรมนำวุฒิ คุณสมบัติภายใน ได้แก่ การมีสุนทรียภาพเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงาม การมีจิตใจที่เป็นอิสระไม่ตกเป็นทาสของอารมณ์สังขาร

3. เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ได้แก่ การอำนวยความสะดวกแก่ผู้อื่นหรือการเสียสละ การเป็นผู้นำที่มีระเบียบวินัย

4. มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบัน

การที่นิสิตนักศึกษาจะได้รับการส่งเสริมให้มีคุณสมบัติดังกล่าวมานั้น ขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญ 4 ประการ คือ ผู้สอนต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ จัดสภาพแวดล้อม สถานการณ์และสิ่งเร้าที่ดี ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ความสามารถ การเลือกและการตัดสินใจอย่างเต็มที่

การพัฒนานักศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญ ผู้ที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อการกิจนี้ได้ให้ความสำคัญและมุ่งมั่นหาแนวทางพัฒนานักศึกษา เพราะนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาแล้วจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อสังคม นักการศึกษาหลายคนได้พยายามศึกษา และเสนอแนวทางในการพัฒนาศึกษาดังเช่นแนวทางตามทฤษฎีการพัฒนานักศึกษาของซิคเคอริง ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ครอบคลุมการพัฒนาใน 7 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาสมรรถภาพ (Achieving Competence) ความสามารถของแต่ละบุคคลที่สะสมต่อเนื่องมาตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อเจริญเติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่นจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จึงควรได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาสมรรถภาพมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกายและด้านสังคม การรวบรวมความสามารถทั้งสามด้านที่มีความสัมพันธ์กันและนำออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพจนประสบผลสำเร็จในชีวิต ซึ่งรวมตลอดไปถึงความสามารถเลือกอาชีพ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

2. การพัฒนาอารมณ์ (Managing Emotion) อารมณ์ หมายถึง ลักษณะความรู้สึกหรือความสะเทือนใจที่เกิดจากร่างกายถูกสิ่งเร้า และแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะต่าง ๆ มีความต้องการเป็นตัวของตัวเอง มีแรงผลักดันที่รุนแรงต่อสิ่งเร้า มีความต้องการเข้าสู่กลุ่มเพื่อน ต้องการความเป็นอิสระในการคิดและการแสดงอารมณ์ การจัดอารมณ์ได้นั้นมีพื้นฐานมาจากการรู้จักควบคุมสภาวะจิตใจของตนเองเป็นสำคัญ

3. การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง (Moving Through Authonomy toward Interdependence) อยู่ในวัยที่มุ่งไปสู่การเป็นตัวของตัวเอง พึ่งตนเอง การเป็นตัวของตัวเอง หมายถึง การมีสภาพจิตใจที่มั่นคงแน่นอน ถือเป็นความรับผิดชอบในการดำเนินการไปตามจุดมุ่งหมายที่ตนเป็นผู้เลือก ไม่แปรปรวนไปตามความคิดเห็นของบุคคลอื่น การพัฒนาด้านนี้จำเป็นต้อง

ต้องอาศัยความเป็นอิสระทั้งทางร่างกายและทางอารมณ์ และต่อมาเป็นการตระหนัก และยอมรับ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ความเป็นอิสระทางอารมณ์ หมายถึง การเป็นอิสระจากความต้องการให้ผู้อื่นแสดงการ ยินยอม การยอมรับ การแสดงความรู้สึกอาทรต่อตนเองเสมอ ส่วนความเป็นอิสระทางร่างกายมี องค์ประกอบ 2 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง และความสามารถในการเคลื่อนไหว การคิดอย่างอิสระ และถ่ายทอดออกมาเป็น พฤติกรรม การพาตัวเองจากสถานที่หนึ่งไปสู่อีกสถานที่หนึ่ง โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การแสวงหา ข้อมูลและสิ่งต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้

4. การพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Developing Mature Interpersonal Relationships) การพัฒนาสัมพันธภาพที่มีวุฒิภาวะเกี่ยวข้องกับการยอมรับ และการตระหนัก คุณค่าของความแตกต่างระหว่างบุคคลและศักยภาพในการสร้างสัมพันธภาพ ซึ่งอาจเห็นได้ทั้งใน บริบท ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการพัฒนาความ สามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างที่ดีว่าเขาเป็น มีความเคารพนับถือในความเป็น คนของบุคคลอื่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้

5. การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ (Establishing Identity) การพัฒนาความมี เอกลักษณ์ขึ้นอยู่กับการพัฒนาสมรรถนะ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง และความ สัมพันธ์ทางบวกกับผู้อื่น การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ เป็นกระบวนการค้นพบว่าประสบการณ์ระดับ ใดที่ตนพึงพอใจสักใดเป็นเอกลักษณ์เกิดจากการบูรณาการจินตนาการ ภาพพจน์ความทรงจำเข้า ด้วยกันการพัฒนาเอกลักษณ์เกี่ยวข้องกับเจตคติ ความต้องการทางกายภาพบุคลิกภาพ และพฤติกรรม ทางเพศที่เหมาะสม มีแนวปฏิบัติตนภายในสังคม และวิธีการทำงานเป็นของตนเอง

6. การพัฒนาจุดหมาย (Developing Purposes) นักศึกษามักเต็มไปด้วยพลังแต่ ขาดจุดหมายที่แน่นอน แม้จะเข้าใจว่าตนเป็นใคร มีที่มาอย่างไร แต่มักไม่แน่ใจว่าจะก้าวไปใน ทิศทางใดหรือต้องการจะเป็นอะไรในอนาคต การพัฒนาจุดหมาย เป็นการเพิ่มความสามารถ ระบุความตั้งใจที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ กำหนดวัตถุประสงค์ วางแผน และมุ่งมั่นฝ่าฟันอุปสรรค โดยกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอาชีพและความมุ่งหวัง (Vocation and Aspiration/ด้านความสนใจส่วนตัว (Personal Interest) และด้านสัมพันธภาพกับบุคคล

อื่น ๆ และครอบครัว (Interpersonal and Family Commitment) ทั้งสามด้านควรได้รับการพัฒนาโดยการวางแผน และจัดความสำคัญเพื่อให้วิถีชีวิตของนักศึกษาดำเนินไปสู่ทิศทางที่พึงาม

7. การพัฒนาบูรณาการ (Developing Integrity) การพัฒนาด้านความมั่นคง มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการพัฒนาเอกลักษณ์ และการพัฒนาจุดหมายในชีวิต การพัฒนาความมั่นคง ประกอบด้วยการสร้างคุณค่าของความเป็นมนุษย์ การสร้างค่านิยมทางบุคลิกภาพ และการกำหนดความเหมาะสมพอดี นักศึกษาเมื่อเข้ามาใช้ชีวิตในสถาบันควรได้รับการพัฒนาทุก ๆ ด้านให้ครบถ้วน อันจะเป็นการเริ่มต้นที่ถูกต้อง (Chickering and Reisser. 1993 : 45 - 52)

การพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา

สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถในการทำงานของบุคคลได้อย่างยาวนาน โดยไม่รู้สึกเหนื่อย และทำงานได้ดีที่สุดเท่าที่ร่างกายเอื้ออำนวยสมรรถภาพทางกายมีความสำคัญต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ลดสาเหตุการเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ และอุบัติเหตุ

การออกกำลังกายเป็นประจำ หรือการฝึกซ้อมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ เป็นประโยชน์ต่อชีวิต และจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสมรรถภาพทางกายที่ดีจะช่วยลดอัตราการเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ เพิ่มพูนประสิทธิภาพของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย เช่น การหมุนเวียนของโลหิต ระบบหายใจ ระบบย่อยอาหาร เพิ่มความสามารถในการจัดการกับความเครียดช่วยให้รูปร่างดีขึ้น สัดส่วนของร่างกายเหมาะสม ช่วยควบคุมไม่ให้น้ำหนักเกิน ควบคุมการสะสมของไขมัน ช่วยลดความดันโลหิต ทำให้นอนหลับดีขึ้น เพิ่มความคล่องตัวอันเป็นผลให้เพิ่มพูนประสิทธิภาพของการทำงาน (กรมพลศึกษา. 2535 : 3 - 5)

ส่วนประกอบของสมรรถภาพทางร่างกาย

สมรรถภาพทางกายแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ ส่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพ และส่วนที่เกี่ยวกับการออกแรงหรือการกระทำ ส่วนที่สัมพันธ์กับสุขภาพ ได้แก่ ความสามารถในการต่อต้าน และสร้างภูมิคุ้มกันเชื้อโรค หรืออาการป่วยที่บั่นทอนให้อวัยวะและระบบการทำงานต้องเสื่อมสภาพไป เช่น โรคหัวใจ ภาวะน้ำหนักเกินความผิดปกติของกล้ามเนื้อ และกระดูก ซึ่งเป็นอาการที่เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดการเคลื่อนไหว ส่วนที่สัมพันธ์กับการออกแรงหรือการกระทำ เป็นความสามารถ

ในการร่วมกิจกรรมกีฬา หรือทำงานด้วยพลกำลัง ความแข็งแรง ความอดทน เช่น นักกีฬา เป็นต้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 88) กล่าวว่า สมรรถภาพทางกายเป็นความสามารถของร่างกายในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ในชีวิตประจำวันในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีความเหนื่อยอ่อนจนเกินไป และสามารถส่งมอบกำลังงานไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน และใช้ในเวลารว่าง เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิงในชีวิตของตนเองด้วย สมรรถภาพทางกายมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. ความทนทานของร่างกายโดยรวม (Cardiovascular Fitness) เป็นประสิทธิภาพของการทำงานประสานกันระหว่างระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจ (Cardiorespiratory Efficiency) โดยร่างกายสามารถยืนหยัดที่จะทำงานได้เป็นระยะเวลา นาน ใ้ทำงานมากแต่เหนื่อยน้อยเมื่อหยุดงานแล้วร่างกายสามารถคืนสู่สภาพปกติได้เร็ว กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้มีความทนทานในด้าน ได้แก่ การวิ่ง 5,000 เมตร 1,000 เมตร หรือ วิ่งมาราธอน

2. ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) เป็นความสามารถของการทำงานของกล้ามเนื้อเฉพาะส่วน ซ้ำ ๆ ได้ในระยะเวลา นาน โดยใ้ทำงานมากแต่เหนื่อยน้อย กิจกรรมที่ช่วยทำให้เกิดความอดทนของกล้ามเนื้อเฉพาะ ได้แก่ การดึงข้อหลาย ๆ ครั้ง การดันพื้น หลาย ๆ ครั้ง การทำลูกนั่ง การงอแขนห้อยตัวเป็นระยะเวลา นาน ๆ และการนั่งเป็นรูปตัว "วี" เป็นเวลา นาน ๆ

3. พลังหรือกำลังของกล้ามเนื้อ (Muscular Strength) คือ ความสามารถของกล้ามเนื้อในการหดตัวเพื่อทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดได้อย่างเต็มที่ ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยกล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่งหรือกล้ามเนื้อของร่างกายหลาย ๆ ส่วนทำงานร่วมกัน เช่น ความสามารถในการบีบมือซ้ายหรือขวา การยกน้ำหนักการดึงไดนาโมมิเตอร์ เป็นต้น

4. พลังติดของกล้ามเนื้อ (Muscular Power) คือ ความสามารถของกล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลาย ๆ ส่วนของร่างกายในการหดตัว เพื่อทำงานอย่างรวดเร็ว และแรงในจังหวะหนึ่งจังหวะใดพลังติดนั้นเป็นผลงานของการหดตัวของกล้ามเนื้อเพียงครั้งเดียวจังหวะเดียว กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพลังติดของกล้ามเนื้อ ได้แก่ การโยนกระโดดไกล การโยนกระโดดสูง การพุ่งแหลน การทุ่มน้ำหนัก เป็นต้น

5. ความเร็ว (Speed) หมายถึง ความสามารถในการหดตัวหลาย ๆ ครั้ง ติดต่อกัน ของกล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือกล้ามเนื้อหลาย ๆ ส่วนของร่างกายร่วมกันเพื่อทำงานให้ได้ ผลงานมากในเวลาอันรวดเร็ว เช่น การหดตัวเพื่อให้ร่างกายได้เคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ไปด้วยรวดเร็ว กิจกรรมเหล่านี้ เช่น การวิ่งระยะทาง 50 เมตร หรือการวิ่งระยะ 100 เมตร

6. ความคล่องตัว (Agility) คือ ความสามารถในการหดตัวของกล้ามเนื้อของส่วน ต่าง ๆ ของร่างกายรวมกัน เพื่อให้ร่างกายสามารถเปลี่ยนตำแหน่ง และทิศทางการเคลื่อนไหว ได้ด้วยความรวดเร็ว เช่น สามารถนั่งลงและยืนขึ้น สลับกันได้ด้วยความเร็วการวิ่งกลับตัวไปมาได้ ด้วยความเร็ว หรือสามารถวิ่งกลับตัวไปทางซ้ายทีละขาทีละขาคู่ได้ด้วยความเร็ว เป็นต้น

7. ความอ่อนตัว (Flexibility) คือ ความสามารถในการเหยียดตัวของข้อต่อของ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อให้สามารถเคลื่อนไหวได้ในบริเวณที่กว้างที่สุด เช่น การยืนดึงเข้า ก้มตัวแตะพื้น การยืนเข้าดึงแอ่นลำตัวหงายหลังเอามือแตะพื้นไปข้างหลัง

8. การทรงตัว (Balance) คือ การที่ประสาทรับรู้สึกของร่างกาย โดยเฉพาะ ที่อยู่ในกล้ามเนื้อ ข้อต่อ ส่วนในของหู และประสาทตา ทำงานประสานกันเพื่อรักษาดุลย์ของ ร่างกายให้อยู่ในท่าต่าง ๆ เช่น การเดินบนเส้นตรงด้วยปลายเท้าต่อกัน การยืนด้วยเท้าเดียว มือทั้งสองกางออกไปทางข้าง เป็นต้น การทรงตัวควรจะได้รับฝึกฝนเป็นประจำ จึงจะสามารถ ทรงตัวได้ดีขึ้น

กฎบัตรระหว่างประเทศด้านพลศึกษาและการกีฬา

องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ณ กรุงปารีส ได้ประกาศ นโยบายด้านกีฬาให้ประเทศต่าง ๆ ตระหนักว่าสหประชาชาติได้รับรองเรื่องศักดิ์ศรีและคุณค่าของ บุคคลตามหลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งเจตนารมณ์แน่วแน่ว่าจะพัฒนาสังคม และ คุณภาพชีวิต โดยนัยแห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกเพศ พันธุ์ ผิว ภาษา ศาสนา สิทธิ การเมือง สังคม ฐานะ ชาติกำเนิด ตลอดจน ปัจจัยอื่น ๆ บุคคลย่อมมีอิสระในการพัฒนาร่างกาย สติปัญญาและจริยธรรม ตามสิทธิของตน รวม ถึงโอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและการกีฬาได้ตามเอกัตภาพ เมื่อบุคคลได้รับการพัฒนา ในด้านร่างกาย สติปัญญา และจริยธรรมให้มีคุณภาพเลิศแล้ว ย่อมช่วยพัฒนาประเทศได้มากที่สุด

พลศึกษาและการกีฬามีบทบาทสำคัญในอันที่จะช่วยปลูกฝังค่านิยมเบื้องต้น เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบ พลศึกษาและการกีฬาควรจะมุ่งส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันทั้งในแง่บุคคลและส่วนรวมโดยช่วยเสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจ ความสามัคคี ภราดรภาพ ความนับถือ ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนบูรณาภาพและศักดิ์ศรีของบุคคล และเป็นความรับผิดชอบของประเทศต่าง ๆ ในอันที่จะลดความแตกแยกที่มีอยู่ด้วยการพลศึกษาและการกีฬา การที่จะผสมผสานพลศึกษา และการกีฬาให้กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติได้นั้น ย่อมจะต้องส่งเสริมรักษาไว้ และใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อมนุษยชาติให้ได้มากที่สุด แม้ว่ารูปแบบของการศึกษา และโครงสร้างของการกีฬาจะแตกต่างกัน แต่สิ่งที่ปรากฏแน่ชัดคือพลศึกษาและการกีฬาไม่เพียงแต่ช่วยให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงเท่านั้น ยังช่วยให้นักคนได้พัฒนาตนเองสู่ดุลยภาพที่สมบูรณ์ที่สุดอีกด้วยองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับรัฐบาล และเอกชนพึงรับผิดชอบต่อกรมพลศึกษา และการกีฬาเพื่อเสริมสร้างสันติภาพและมิตรภาพต่อกัน

การประกาศกฎบัตรระหว่างประเทศนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬาให้สนองทันความก้าวหน้าของมนุษยชาติ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตลอดจนกระตุ้นให้รัฐบาล องค์การที่เกี่ยวข้อง นักการศึกษา ครอบครัว บัณฑิตเจกชนทั้งหลายเกิดความตื่นตัวนำไปสู่การเผยแพร่และการปฏิบัติในที่สุด

สาระสำคัญของกฎบัตรระหว่างประเทศด้านพลศึกษาและการกีฬา

1. ทุกคนมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการฝึกพลศึกษาและการกีฬา
 - 1.1 มนุษย์ทุกคนมีสิทธิพื้นฐานที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและการกีฬา อันมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพตามระบบการศึกษาและลักษณะชีวิตในสังคม เพราะพลศึกษาและการกีฬามีผลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาร่างกาย สติปัญญา และจริยธรรม
 - 1.2 เพื่อให้สอดคล้องกับชนบประเพณีกีฬาประชาชาติ ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการเรียนเกี่ยวกับพลศึกษาและการกีฬา เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ตลอดจนโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในกีฬาระดับสูงได้
 - 1.3 ควรจัดโปรแกรมพลศึกษาและการกีฬาให้สนองความต้องการของเยาวชน ผู้ชรา ผู้พิการ เพื่อเปิดโอกาสให้ได้พัฒนาบุคลิกภาพอย่างเต็มความสามารถ

2. พลศึกษาและการกีฬาเป็นองค์ประกอบสำคัญของการศึกษาตลอดชีวิตในระบบการศึกษาทั่วไป

2.1 พลศึกษาและการกีฬาเป็นมิติหนึ่งที่ทำเป็นต่อการศึกษา และวัฒนธรรมช่วยพัฒนาคนได้พัฒนาความสามารถ จิตใจ ตลอดจนความมีระเบียบวินัยในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ นอกจากนี้กิจกรรมทางพลศึกษาและการกีฬา ควรกระทำต่อเนื่องกันตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับการศึกษาทั่วโลก ซึ่งเป็นการศึกษาเพื่อชีวิตและเสริมสร้างประชาธิปไตย

2.2 ในระดับบุคคล พลศึกษาและการกีฬาช่วยส่งเสริมสุขภาพให้สมบูรณ์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และช่วยให้บุคคลสามารถเอาชนะอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตได้ ในระดับชุมชนช่วยสร้างเสริมมนุษยสัมพันธ์ที่ดีงาม พัฒนาการเล่นให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีความสำคัญในเรื่องของกีฬาเท่านั้น ยังจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมด้วย

2.3 ระบบการศึกษาทุกระดับ ควรจะกำหนดฐานะและความสำคัญของการพลศึกษาและการกีฬา เพื่อเชื่อมโยงให้กลมกลืนกับองค์ประกอบอื่น ๆ ทางการศึกษา

3. โครงการพลศึกษาและการกีฬา ควรจัดให้สนองความต้องการส่วนบุคคล และสังคม

3.1 โครงการพลศึกษาและการกีฬา ควรจัดให้สนองความต้องการและตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้สอดคล้องกับสถาบันวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และสภาพภูมิอากาศ และควรระลึกถึงความต้องการของกลุ่มผู้เสียเปรียบในสังคมเป็นอันดับแรก

3.2 ตามกระบวนการของการศึกษาโดยทั่วไป โครงการพลศึกษา และการกีฬาทั้งในด้านเนื้อหา และการกำหนดเวลา ช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยและความประพฤติที่ดีงามให้สอดคล้องกับการพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์

3.3 การจัดการแข่งขันกีฬา ควรมีจุดมุ่งหมายตามอุดมคติของการแข่งขันกีฬารอบโลก โดยให้สนองวัตถุประสงค์ของการศึกษา มิใช่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้ากำไร

4. การสอน การฝึกและการบริหารการพลศึกษาและการกีฬา ควรจัดทำโดยผู้มีความรู้ความสามารถในด้านนี้เท่านั้น

4.1 บุคคลที่มีอาชีพและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพลศึกษา และการกีฬาควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและผ่านการฝึกอบรมอย่างดี ควรเลือกเฟ้นโดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้ได้มา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถอย่างแท้จริง

4.2 อาสาสมัครที่ผ่านการฝึกอบรมและนิเทศ ย่อมมีส่วนช่วยสร้างสรรค์ ความเข้าใจในการพัฒนากีฬา และกระตุ้นประชาชนให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา และการกีฬา

4.3 การฝึกอบรมด้านพลศึกษาและการกีฬา ควรมีแนวนโยบายที่รัดกุม และเหมาะสม เพื่อนำให้บุคคลที่ผ่านการฝึกอบรมได้ตระหนักถึงหน้าที่ และความรับผิดชอบของตน

5. สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ที่เพียงพอจำเป็นต่อกรมพลศึกษา และการกีฬา

5.1 ควรจัดหาและติดตั้งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษา และการกีฬาทั้งใน และนอกโรงเรียนเพื่อความต้องการได้เพียงพอ

5.2 รัฐบาล องค์การ โรงเรียน และหน่วยงานต่าง ๆ ควรถือเป็นหน้าที่ที่พึงปฏิบัติร่วมกันในการจัดหาและใช้อุปกรณ์ สถานที่ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านพลศึกษา และการกีฬาให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด

5.3 ในการจัดทำแผนพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬาในด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนอุปกรณ์ รวมถึงการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการในระยะยาว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมด้วย

6. การวิเคราะห์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬา

6.1 ทำการวิจัยและประเมินเกี่ยวกับการพลศึกษาและการกีฬา ช่วยให้เกิดการปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น เช่น ด้านสุขภาพ ความปลอดภัยตลอดจนการจัดการฝึกอบรม

6.2 การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ควรประยุกต์ให้กลมกลืนกับพลศึกษา และการกีฬา

7. ข้อมูลเอกสารมีส่วนช่วยส่งเสริมพลศึกษาและการกีฬา

7.1 การสะสม รวบรวมและเผยแพร่ข่าวสารหรือเอกสารเกี่ยวกับพลศึกษา และการกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อมีความต้องการได้ข้อมูล ซึ่งเป็นผลการวิจัย เพื่อประเมินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าทดลอง และกิจกรรมต่าง ๆ

8. สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการส่งเสริมพลศึกษาและการกีฬา

8.1 ผู้มีบทบาทในด้านสื่อมวลชนพึงตระหนักถึงหน้าที่ และความรับผิดชอบในการช่วยส่งเสริมพลศึกษาและการกีฬา เพื่อพัฒนาคุณค่าด้านจริยธรรม และมนุษยธรรมให้เกิดขึ้นกับสังคม

8.2 บุคคลในวงการพลศึกษาและการกีฬาและสื่อมวลชน ควรมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพื่อร่วมมือกันส่งเสริมพลศึกษา และการกีฬาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสาร ที่ถูกต้อง

9. สถาบันต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญต่อการพลศึกษาและการกีฬา

9.1 สถาบันและองค์การต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ควรเร่งส่งเสริมกิจกรรมพลศึกษาและการกีฬา ซึ่งมีคุณค่าต่อการศึกษาอย่างเด่นชัด เช่น ร่วมกันออกกฎระเบียบต่าง ๆ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และแสวงหามาตรการที่เหมาะสมในการกระตุ้นหรือบังคับใช้ควบคุม ทั้งนี้รัฐบาลควรมีงบประมาณที่เพียงพอสำหรับด้านนี้ด้วย

9.2 สถาบันต่าง ๆ ควรถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบในด้านการพลศึกษาและการกีฬา โดยส่งเสริมให้กว้างขวาง และกระจายไปทั่วประเทศ อย่างมีระบบระเบียบในรูปแบบของการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และร่วมมือกันในกิจกรรมทั้งโดยหน้าที่และโดยความสมัครใจ

10. ความร่วมมือกันระหว่างประเทศ เป็นสิ่งจำเป็นในการส่งเสริมพลศึกษาและการกีฬาให้เป็นสากลและเกิดดุลยภาพ

10.1 ประเทศต่าง ๆ ที่ให้ความสนใจและรับผิดชอบต่อการพลศึกษาและการกีฬา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมความสำคัญของการพลศึกษา และการกีฬาโดยถือเป็นความร่วมมือของทุก ๆ ฝ่าย

10.2 ความร่วมมือระหว่างประเทศในการส่งเสริมและพัฒนา กิจกรรมด้านนี้ควรเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ

10.3 ความร่วมมือ และความสนใจร่วมกันเกี่ยวกับการพลศึกษาและการกีฬา จะช่วยสร้างสันติภาพที่ถาวร ความเคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน ตลอดจนมิตรภาพให้เกิดในมนุษยชาติ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการแก้ปัญหาระหว่างประเทศ ได้รับความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกลุ่มประเทศ ที่สนใจซึ่งจะก่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาการพลศึกษา และการกีฬาให้เจริญก้าวหน้าทั่วโลก (กรมพลศึกษา. 2534 : 28)

กรมพลศึกษา ได้ขยายการจัดการศึกษาโดยตั้งวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นในกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาค รวมทั้งหมด 17 แห่ง เพื่อให้การผลิตบุคลากรมีคุณภาพยิ่งขึ้น กรมพลศึกษาจึงได้จัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2518 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง

เสริมประสบการณ์และทักษะในการเข้าร่วมแข่งขัน การฝึกสอนการตัดสินใจ และการชมกีฬาสร้างเสริมความสามัคคีในหมู่คณะและสร้างเสริมความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่นักศึกษาที่จะจบการศึกษาออกไปเป็นผู้นำทางด้านพลศึกษาและสุขภาพ ที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป โดยมิได้มุ่งที่ความเป็นเลิศทางการกีฬา (กรมพลศึกษา. 2534 : 30)

การแข่งขันกีฬาวិทยาลัยพลศึกษา มีการจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี จนถึงครั้งที่ 22 ในปี พ.ศ. 2539 ได้ผนวกการแข่งขันกีฬารองเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 เข้าร่วมจัดแข่งขันในครั้งเดียววันนี้ด้วย

โดยทั่วไปการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา มักจัดขึ้นเป็นช่วงเวลาประมาณ 10 วัน มีนักกีฬาและเจ้าหน้าที่จากวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่งทั่วประเทศ และโรงเรียนกีฬา 4 แห่ง เข้าร่วมการแข่งขันจำนวนนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ในการแข่งขันแต่ละปีประมาณ 5 พันคน นักกีฬา และเจ้าหน้าที่จะอยู่ค่ายพักรวมกันบริเวณที่วิทยาลัยพลศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพนั้น ๆ เป็นผู้จัดให้ตลอดการแข่งขันกีฬาที่จัดแข่งมี 19 ชนิด คือ กรีฑา ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ วูตวูต เทนนิส เทเบิลเทนนิส มวยไทย มวยสากล ยูโด ยิมนาสติก ยิมนาสติกลีลาใหม่ แบดมินตัน แสนด์บอล ยกน้ำหนัก ยิงปืน สกิกี้ กีฬาพื้นเมือง

ความสำคัญของกิจกรรมด้านกีฬาต่อการพัฒนาการของนักศึกษา

นักศึกษาแต่ละคนที่เข้ามาศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาควรจัดกิจกรรมเพื่อหาแนวทางจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีลักษณะที่เป็นที่ต้องการของสังคม

นอกจากประสบการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว ประสบการณ์นอกห้องเรียนก็มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนานักศึกษา ถ้ามีการออกแบบประสบการณ์นอกห้องเรียน เพื่อสร้างเสริมพัฒนาการของนักศึกษาแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะสามารถบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้ (Barak. 1996 : 4211) ความสนใจเกี่ยวกับประสบการณ์นอกห้องเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีประวัติมายาวนานในช่วงก่อนคริสต์ศักราช 1900 นักการศึกษาหลายคนมีทัศนะไม่เห็นด้วยกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร (Gholson and Buser. 1983 : 245 - 301) โดยเห็นว่าจุด

มุ่งหมายของสถานศึกษาก็เพื่อวิชาการ คือ การแสวงหาความรู้เท่านั้น การเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ไม่ถือว่าเป็นประโยชน์ ดังนั้นจึงไม่ได้รับการสนับสนุน

ในช่วงทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 20 ทักษะจะเปลี่ยนเป็นตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง นักการศึกษาหันมาให้ความสำคัญกับพัฒนาการแบบครบถ้วน (Overall Development) ของผู้เรียน (Gholson and Buser. 1983 : 245 - 301) เรื่องนี้กลายเป็นประเด็นที่กล่าวถึงกันมากในศตวรรษที่ 20 และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้รับการสนับสนุนโดยถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการโดยเฉพาะกิจกรรมด้านกีฬา (Gholson. 1985 : 17 - 20)

ที่จริงแล้วทั้งสองทัศนะต่างก็มีผู้สนับสนุน เริ่มจาก โคลแมน (Coleman. 1961 : 15) ที่กล่าวว่า วัฒนธรรมของวัยรุ่นให้ค่านิยมในองค์ประกอบทางสังคม เช่น การมีวัดดูในครอบครองดนตรี ความเด่นดัง และการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าองค์ประกอบทางวิชาการ มีเฉพาะนักกีฬายอดนิยม บุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม และผู้ที่เป็นผู้นำในกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ที่เป็นบุคคลตัวอย่างมิใช่ผู้ที่เก่งทางวิชาการ ความกดดันให้เข้าร่วมกันเอาค่านิยมดังกล่าวนี้ โคลแมนกล่าวว่าทำให้วัยรุ่นหันเหไปจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ส่วน แคมป์ (Camp. 1990 : 272 - 278) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเชื่อว่าเวลาที่ใช้ไปในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นเวลาเดียวกับที่อุทิศให้กับการเรียน และทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากจุดมุ่งหมายทางวิชาการที่ตั้งไว้

ส่วนกลุ่มที่มีทัศนะตรงกันข้ามกับที่กล่าวมา มีแนวโน้มที่จะมองการศึกษาและผู้เรียนจากมุมมองที่กว้างขวาง และอาจจะครอบคลุมกว่า โดยเชื่อว่าประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมพัฒนาการทั้งหมดของผู้เรียน มีงานวิจัยหลายฉบับที่มุ่งศึกษาผลทางบุคลิกภาพ และผลทางสังคมอันเกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น เช่น งานวิจัยของฮอลแลนด์ และอังเดร (Holland and Andre. 1987 : 437 - 466) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬากับอัตมโนทัศน์ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการศึกษา และตัวแปรอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน และพบว่าตัวแปรที่กล่าวมาล้วนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาของผู้เรียนทั้งสิ้น

โจเคิล (Joeke1. 1985 : 3 - 9) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนที่ต่อเนื่องจากหลักสูตรปกติ ซึ่งได้เป็นช่องทางให้นักศึกษาได้มีโอกาสดูแสดงออก และได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ และ โอเรลลี (O'reilly. 1992 : 357 - 410) ได้กล่าวไว้ในรายงานการประเมินโครงการ

การ สอบไม่ผ่านไม่มีการเล่น (No Pass/No Play Program) ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเมืองเมซาร์รัฐออริกอนา ว่าการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย อาจไม่สำคัญเท่ากับคุณ ประโยชน์ทางสังคม และบุคลิกภาพที่ผู้เรียนได้รับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกีฬา

อย่างไรก็ตาม สเลเตอร์ (Slater. 1988 : 151 - 160) กล่าวว่า ความแตกต่างดังกล่าวอาจจะกล่าวได้ว่ามีจุดเน้นในเรื่องเดียวกัน กล่าวคือ แม้ผู้ที่มีทักษะไม่เห็นด้วยกับ กิจกรรมเสริมหลักสูตรก็ยังตระหนักว่ากิจกรรมต่าง ๆ มีประโยชน์ในการทำให้เกิดวินัยในตนเอง เกิดความรับผิดชอบ เป็นต้น แต่ไม่เห็นว่าคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด จึงทำให้บุคคลกลุ่มนี้เห็นว่ากิจกรรมต่าง ๆ มีประโยชน์ เฉพาะในด้านสังคมเท่านั้น ส่วนผู้ที่มองกิจกรรมในมุมที่กว้างกว่า และสนับสนุนกิจกรรมมิได้พยายาม แยกความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกจากพัฒนาการด้านอื่น ๆ หากแต่เชื่อว่า การเข้าร่วมกิจกรรมมีประโยชน์ทางวิชาการต่อผู้เรียนแต่เป็นประโยชน์ทางอ้อม

ในส่วนของผู้ที่เห็นด้วยกับกิจกรรม แฮนสลีย์ ลูพคอฟสกี และเอดลัน (Haensly, Lupkowski and Edlind. 1986 : 110 - 119) รายงานว่า พบความสัมพันธ์เชิงบวก ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษานักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เหล่านี้รายงานว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และความมีวินัยในตนเอง และยังกล่าวด้วยว่ามีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น และมีความ รู้สึกผูกพันกับโรงเรียนมากขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ในเรื่องความผูกพันกับสถานศึกษา ฟินน์ (Finn. 1989 : 117 - 142) กล่าวว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม มักจะถือว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา และไม่ลาออกกลางคัน คำกล่าวนี้ได้รับการสนับสนุนจาก มาร์ช (Marsh. 1992 : 553 - 562) ได้ตั้งสมมติฐานว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ผู้เรียนมีอัตมรันทศน์เชิงวิชาการเพิ่มขึ้น และในทางกลับกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ผลของการวิจัยโดยใช้ข้อมูลในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษาพบว่า จำนวนของการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ อัตมรันทศน์เชิง สังคม ($r = .294$) อัตมรันทศน์เชิงวิชาการ ($r = .285$) การลงทะเบียนเรียนวิชาในระดับสูง ($r = .203$) ช่วงเวลาที่ใช้สำหรับทำการบ้าน ($r = .193$) ความตั้งใจเรียน (ระดับอุดมศึกษา) ($r = .228$) และคะแนนเฉลี่ยสะสม ($r = .231$)

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกอร์เบอร์ (Gerber. 1996 : 42 - 50) ได้ศึกษาโดยการติดตามผลในระยะยาว (Longitudinal Study) จากข้อมูลของนักศึกษา เกรด 8 จำนวน 10.944 คน ในสหรัฐอเมริกา และพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมด้านกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา และสรุปว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเฉพาะในด้านกีฬาช่วยส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้านให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความภาคภูมิใจในตนเอง อัตมโนทัศน์เชิงวิชาการและอื่น ๆ รวมทั้งความผูกพันกับสถานที่เรียน ส่วน คอร์เนลิอุส (Cornelius. 1996 : 3836) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกฝนทางด้านกีฬากับการพัฒนานักศึกษา โดยใช้แบบวัดความสนใจร่วมเล่นกีฬา (The Athletic Identity Measurement Scale : AIMS) สอบถามนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 244 คน และพบว่า ความสนใจเข้าร่วมเล่นกีฬาของนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการกำหนดจุดมุ่งหมาย และระบุจุดมุ่งหมายของผู้เรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในด้านการบริหารชีวิต (Life Management Skill) ในตนเองเดียวกัน เชบเบาทอร์ (Chebator. 1996 : 4670) ได้ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร 3 ประการ ได้แก่ โครงการฝึกบริหาร โครงการการฝึกความเป็นผู้นำ และโครงการการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันกับความสำเร็จในการเรียน โดยนิยามความสำเร็จว่า ได้แก่ ความสามารถในการบริหารอารมณ์ และความพึงพอใจต่อประสบการณ์ โดยรวมจากการศึกษาในสถาบันกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม 3 ด้านนี้ ในมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดใหญ่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มควบคุมซึ่งมิได้เข้าร่วมโครงการ พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีพัฒนาการเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง การบริหารอารมณ์ และมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในสถาบันมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ

นอกจากนี้ เคนยอน (Kenyon. 1968 : 96 - 105) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬา และกิจกรรมทางพลศึกษาอื่น ๆ พบว่า กิจกรรมต่าง ๆ จะมีความหมายต่อนักศึกษาก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ จะเป็น

1. ประสบการณ์ทางสังคม
2. การพัฒนาสุขภาพ และความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย
3. การแสวงหาความตื่นเต้นพลอยประหลาดใจ และ
4. ประสบการณ์การพยายาม เพื่อความเป็นเลิศ

จึงสรุปได้ว่า จากแนวความคิดเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ลักษณะธรรมชาติของนักศึกษา ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ประมวลมาทั้งหมดนี้ มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา และการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนการสอน พัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้เรียนจะช่วยส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สำหรับผลของการแข่งขันกีฬาต่อพัฒนาการของนักศึกษาพลศึกษานั้น มีงานวิจัยที่ศึกษานในเรื่องนี้อย่างชัดเจนน้อยมาก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาวิจัย เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการแข่งขันกีฬาให้เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้จากสถานการณ์การแข่งขันกีฬา ซึ่งนักศึกษามีส่วนร่วมได้เห็นได้สังเกตการณ์ความรู้ภาคทฤษฎีมาปฏิบัติในสถานการณ์จริงจะมีส่วนสำคัญในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการเรียนการสอน และการผลิตบุคลากรทางพลศึกษาที่มีคุณภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาจากทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศ ในปีการศึกษา 2540 จำนวน 19,720 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง ในปีการศึกษา 2540 จำนวน 1,389 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสถาบันและชั้นปี ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันและชั้นปี

สถาบัน วิทยาลัย พลศึกษา จังหวัด	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม	
	ประชา กร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชา กร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชา กร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชา กร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชา กร	กลุ่ม ตัวอย่าง
เชียงใหม่	748	37	299	15	35	10	86	21	1,168	83
สุราษฎร์	812	41	143	7	38	9	19	5	1,012	62
ลำปาง	673	34	328	16	51	13	40	10	1,092	73
เพชรบูรณ์	697	35	303	15	16	4	9	2	1,025	56
กรุงเทพ	644	32	241	30	121	12	65	16	1,071	90
ชลบุรี	633	32	247	12	82	20	58	14	1,020	78
อ่างทอง	351	18	230	12	71	17	57	14	709	61
สุพรรณบุรี	863	43	302	15	72	18	58	14	1,295	90
สมุทรสาคร	570	29	205	10	54	13	40	10	869	62
มหาสารคาม	1,381	69	702	35	118	29	112	28	2,313	161
อุดรธานี	852	43	543	27	110	27	64	16	1,569	113
ศรีสะเกษ	585	29	366	18	80	20	84	21	115	88
ชัยภูมิ	522	26	161	8	45	11	46	11	774	56
ยะลา	1,329	66	558	28	72	18	82	20	2,041	132
ชุมพร	403	20	228	14	58	11	27	7	716	52
กระบี่	747	37	239	16	63	12	54	13	1,103	78
ตรัง	559	28	207	10	39	10	23	6	828	54
รวม	12,369	619	5,302	263	1,125	279	924	228	19,720	1,389

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
<u>เพศ</u>	
เพศชาย	675
เพศหญิง	661
<u>ชั้นปี</u>	
ชั้นปีที่ 1	448
ชั้นปีที่ 2	462
ชั้นปีที่ 3	298
ชั้นปีที่ 4	138
<u>วิชาเอก</u>	
การกีฬาและสุขภาพ (CSH)	210
พลศึกษา (CCM)	250
การบริหารศูนย์สุขภาพ (DMH)	5
คอมพิวเตอร์ (DCO)	150
การบริหารธุรกิจ (DBM)	200
ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม (DTH)	16
วารสารและการประชาสัมพันธ์ (DJP)	7
ภาษาอังกฤษธุรกิจ (DBE)	12
การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (DHM)	18
การบัญชี (DAC)	16
เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม (DET)	8

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
<u>วิชาเอก</u>	
การตลาด (DMK)	15
พลศึกษา (HPE)	297
สุขศึกษา (HHE)	70
การกีฬา (BSS)	52
สุขภาพ (BHS)	20
<u>สถาบัน</u>	
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่	80
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุราษฎร์	60
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง	71
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์	52
วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ	90
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี	74
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง	60
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี	90
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร	58
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม	156
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี	110
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ	85
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ	54
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา	128
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร	50

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
<u>สถาบัน</u>	
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่	78
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง	50
<u>คะแนนเฉลี่ยสะสม</u>	
ระหว่าง 3.50 - 4.00	301
ระหว่าง 2.50 - 3.49	683
ต่ำกว่า 2.50	362
รวม	1,346

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะเลือกตอบตามสถานภาพ เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบัน สาเหตุที่เลือกเข้าศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย
ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขัน ใน 7 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาทางบุคลิกภาพ (Personality Development) ด้านสันทนาการ (Recreation) ด้านการพัฒนาร่างกาย (Physical Development) ด้านความปลอดภัย (Safety) ด้านทักษะทางกีฬา (Skill) ด้านมนุษยสัมพันธ์ (Relationships) ด้านความสัมพันธ์กับสังคม (Public Relation)

แบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษา และการแข่งขันกีฬาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่าง ๆ ต่อการแข่งขันกีฬา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาของ แมคคิว (McCue. 1964 : 497 - 503) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. นำข้อมูลจากที่ศึกษาในข้อ 1 และข้อ 2 มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แบบประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวของ ไลเคิร์ท (Likert. 1932 : 1 - 55)
4. นำแบบสอบถามที่ได้เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
5. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำแบบสอบถามมาปรึกษาขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์
6. ทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน
7. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ วิเคราะห์โดยใช้ $t - test$ (Dependent) (Ferguson. 1981 : 180) เลือกข้อคำถามค่าอำนาจจำแนกเกิน 1.734 มาใช้ในแบบสอบถาม
8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha - Coefficient) (Cronbach. 1984 : 161)
9. ปรับปรุงแบบสอบถามแล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนนำไปจัดพิมพ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

	ประโยคเชิงนิมิต	ประโยคเชิงนิเสธ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร เพื่อนำไปขออนุญาตจากผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ในการแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษา

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในเขตภาคกลาง ด้วยตนเอง ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ประจำในวิทยาลัยนั้น ๆ ในการแจกแบบสอบถาม และส่งกลับให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์

การจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำกับข้อมูลในการวิจัยดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบ และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทยใน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาศักยภาพ ด้านสันทนการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทยตามตัวแปร เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบัน และคะแนนเฉลี่ยสะสม วิเคราะห์โดยใช้ t - test และ One - Way Analysis of Variance ในกรณีที่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981 : 46)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม
 - 2.1 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) (Cronbach. 1984 : 61)
 - 2.2 การวิเคราะห์หาอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ใช้ t - test (Dependent) (Ferguson. 1981 : 180)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 ทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test (Independent) (Ferguson. 1981 : 178)
 - 3.2 ทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One - way Analysis of Variance (Ferguson. 1981 : 190) และทดสอบเป็นรายคู่ในกรณีที่ F มีนัยสำคัญ ใช้วิธีของ Scheffe (Ferguson. 1981 : 308)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
df	แทน	ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการเสนอค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพ เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบัน และคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษานในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน ตามตัวแปร เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบัน และคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดการ
แข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทัศนะ
	<u>ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ</u>			
8	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยให้นักศึกษามี ความมั่นใจในตนเอง.....	4.72	0.76	มากที่สุด
9	การแพ้และการชนะในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัย พลศึกษาช่วยให้นักศึกษามีการเตรียมตัวสำหรับการ แข่งขันที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน.....	4.59	0.72	มากที่สุด
10	การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วย ฝึกฝนให้นักศึกษาเผชิญปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต.....	4.57	0.91	มากที่สุด
14	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้นักศึกษา มีความนับถือตนเองสูงขึ้น.....	4.45	0.94	มาก
15	การร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษาเกิดความไม่พอใจ อยู่นาน.....	3.71	1.01	มาก
16	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยให้นักศึกษา มีความประทับใจกับงานที่สำเร็จการแข่งขันลง ด้วยดี.....	4.89	0.86	มากที่สุด
17	ประสบการณ์ร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ช่วย พัฒนาความเป็นผู้นำของนักศึกษา.....	4.79	0.80	มากที่สุด

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
18	นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวชิราวุธวิทยาลัย พลศึกษาให้การยอมรับนักกีฬาที่มีทักษะไม่ว่าจะเป็น ผู้ร่วมทีมหรือคู่แข่ง.....	4.66	0.83	มากที่สุด
19	ความตื่นเต้นของผู้ชมทำให้เกิดความกดดันต่อนักศึกษาที่ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวชิราวุธวิทยาลัยพลศึกษา จำนวนมาก.....	3.40	1.11	ปานกลาง
22	หลังจากได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวชิราวุธวิทยาลัยแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้าน กีฬาอีก.....	4.77	0.63	มากที่สุด
23	การแข่งขันกีฬาวชิราวุธวิทยาลัยพลศึกษาช่วยพัฒนาความมี น้ำใจเป็นนักกีฬาให้นักศึกษา.....	4.81	0.65	มากที่สุด
25	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาช่วยให้นักศึกษาพัฒนาแนว ทางชีวิตและจุดมุ่งหมาย.....	4.67	0.95	มากที่สุด
27	การเข้าร่วมแข่งขันจะส่งผลให้ผู้เล่นคาดว่าจะเป็น คะแนนดีกว่าตอนที่ไม่ได้อยู่ในทีม.....	3.94	1.06	มาก
29	ผู้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่มีความเฉลียวฉลาดขึ้น	3.42	0.84	ปานกลาง
33	ผู้เล่นส่วนใหญ่มีความจำกัดในการแสดงความคิด ริเริ่มในสถานการณ์แข่งขัน.....	3.50	1.09	มาก
35	ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่มีความสุขและปรับตัวได้ดีกว่า ผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา.....	4.77	0.63	มากที่สุด

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
40	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาไม่ค่อยสร้างเสริม ความสนใจการเรียนวิชาอื่น ๆ.....	3.55	1.14	มาก
43	นักศึกษาส่วนใหญ่มีจรรยาของนักกีฬาคิดขึ้นเนื่องจาก จากการแข่งขันกีฬา.....	4.80	0.95	มากที่สุด
46	การเข้าร่วมแข่งขันสอนให้นักศึกษารู้จักทำงานเพื่อ ให้บรรลุสิ่งที่ประสงค์.....	4.66	0.81	มากที่สุด
50	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้ผู้ที่แพ้บ่อย ๆ รู้สึกที่ตัวเองต่ำต้อย.....	3.82	0.84	มาก
55	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้นักศึกษา มีมานะ เมื่อประสบอุปสรรค.....	4.65	0.79	มากที่สุด
57	การแข่งขันกีฬาช่วยส่งเสริมความต้องการพัฒนา ตนเอง สำหรับเด็กที่มีความชื่นชมกับความสำเร็จ ของนักกีฬาที่มีชื่อเสียง.....	4.70	0.69	มากที่สุด
65	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาไม่ค่อยส่งเสริม วิชาเรียนให้ครบถ้วนตามโปรแกรม.....	3.88	0.99	มาก
67	การแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษารู้จักตั้งจุดมุ่งหมาย และปฏิบัติตนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น.....	4.78	0.86	มากที่สุด
70	การร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษาประเมินค่าทักษะ ทางกีฬาของตนสูงกว่าความเป็นจริง.....	3.69	0.89	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับที่สนะ
67	การแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษารู้จักตั้งจุดมุ่งหมาย และปฏิบัติตนเพื่อห้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น.....	4.78	0.86	มากที่สุด
70	การร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษาประเมินค่าทักษะ ทางกีฬาของตนสูงกว่าความเป็นจริง.....	3.69	0.89	มาก
71	การร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษาเรียนรู้ที่จะควบคุม อารมณ์ของตน.....	4.87	0.92	มากที่สุด
73	การแข่งขันกีฬากระตุ้นให้นักศึกษาเล่นกีฬาอย่าง เต็มความสามารถ.....	4.72	0.67	มากที่สุด
75	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ช่วยให้นัก ศึกษามีกรอบจิตตาสันทนาการที่มีความประพฤดีดี..	4.65	0.62	มากที่สุด
79	การแข่งขันกีฬามักทำให้เกิดการไม่เชื่อถือกฎกติกา ของเกมต่าง ๆ.....	4.06	0.92	มาก
	รวม	4.05	0.77	มาก
<u>ด้านสันตนาการ</u>				
11	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยลดความ ตึงเครียดในอารมณ์.....	3.61	0.77	มาก
21	เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา นักศึกษา มีการผ่อนคลายทางอารมณ์.....	4.01	0.72	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
34	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความสุขสนุกสนาน.....	4.25	0.91	มาก
60	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาไม่ค่อยเตรียมนักศึกษาให้มีทักษะด้านสันตนาการสำหรับชีวิตในอนาคต.....	3.40	0.99	ปานกลาง
62	ผู้ที่เคยเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาไม่รู้สึกรู้สึกมีความสุขกับการเล่นนอกจากได้เล่นต่อหน้าผู้ชมจำนวนมาก.....	3.14	1.13	ปานกลาง
72	นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีทักษะทางการกีฬาสูงจะมีความสุขสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬาวิทยาลัย.....	3.60	0.88	มาก
	รวม	4.08	0.86	มาก
<u>ด้านการพัฒนาทางร่างกาย</u>				
7	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยพัฒนาความสมบูรณ์ของร่างกายของนักศึกษา.....	4.70	0.99	มากที่สุด
31	การได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษามีความกระปรี้กระเปร่า.....	4.52	0.82	มากที่สุด
58	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยให้นักศึกษารู้จักสร้างเสริมสมรรถภาพทางร่างกาย.....	4.69	0.78	มากที่สุด

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
61	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้เกิดความ ตื่นเครียดทางร่างกายกับนักศึกษาจำนวนมาก.....	4.06	0.87	มาก
64	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้นักศึกษาได้ พัฒนาร่างกายให้แข็งแรง เพื่อเตรียมพร้อมเมื่อพบ ภาวะฉุกเฉิน.....	4.57	0.85	มากที่สุด
68	กรพัฒนาร่างกายให้แข็งแรงตามความจำเป็นสำหรับ การแข่งขันกีฬาทำให้สูญเสียสุขภาพหลัง เลิกการ แข่งขัน.....	4.29	0.91	มาก
	รวม	4.48	0.84	มาก
20	<u>ด้านความปลอดภัย</u> วิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีงบประมาณพอที่จะซื้อ อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาให้เข้าร่วมแข่งขัน อย่างปลอดภัย.....	3.51	0.84	มาก
26	โค้ชบางคนก็เสี่ยงส่งนักศึกษาลงแข่งถึงแม้จะบาดเจ็บ จากการแข่งขันครั้งก่อน ซึ่งอาจทำให้เกิด อันตรายต่อผู้เล่นได้.....	3.46	0.74	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
30	การเข้าร่วมแข่งกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามีได้เพิ่ม อันตรายจากอุบัติเหตุมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ ใน ชีวิตประจำวัน.....	3.68	0.88	มาก
44	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามักนำไป สู่อุบัติเหตุโดยไม่จำเป็น.....	3.42	0.91	ปานกลาง
53	อันตรายบาดเจ็บจากการแข่งขันเป็นข้อบกพร่อง ประการหนึ่งของกิจกรรมนี้.....	3.57	1.01	มาก
	รวม	3.26	0.93	มาก
<u>ด้านทักษะทางกีฬา</u>				
24	นักศึกษาที่มีทักษะทางกีฬาจำเป็นต้องเข้าร่วมการ แข่งขันกีฬา เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางกีฬาให้ดียิ่งขึ้น...	4.68	0.76	มากที่สุด
37	กิจกรรมกีฬาทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนมารยาท เพื่อ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....	4.05	0.96	มาก
38	กิจกรรมกีฬาทำให้นักศึกษาค้นพบว่ามีความรู้ด้านใด บ้างที่จำเป็นต้องปรับปรุง.....	4.72	0.99	มากที่สุด
39	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษารู้กฎกติกาของ เกมดียิ่งขึ้น.....	4.11	0.97	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับที่สนะ
48	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยฝึก นักศึกษาให้มีสุนิสาดี.....	4.18	0.66	มาก
78	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาฝึกให้นักศึกษา ส่วนใหญ่รู้จักตัดสินใจอย่างรวดเร็ว และสามารถ เคลื่อนไหวร่างกายได้ทันทั่วทั้ง.....	4.56	0.77	มากที่สุด
	รวม	4.10	0.71	มาก
<u>ด้านมนุษยสัมพันธ์</u>				
6	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยให้เกิดความ ร่วมมือร่วมใจในหมู่นักศึกษา.....	4.77	0.93	มากที่สุด
12	การแข่งขันมักจะทำให้นักศึกษาไปสู่การยอมรับที่ว่า "แรงมา ก็แรงไป".....	3.10	0.86	ปานกลาง
28	ผู้เข้าร่วมการแข่งขันส่วนใหญ่รู้สึกว่าตนกำลังทำงาน และควรได้รับเงินค่าตอบแทน.....	3.13	1.01	ปานกลาง
41	การแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษารู้จักหาประโยชน์จาก ข้อวิพากษ์วิจารณ์.....	4.59	0.98	มากที่สุด
42	ผู้ชมส่วนใหญ่สนุกสนานจากการเยาะเย้ยผู้เล่นฝ่าย ตรงกันข้ามเมื่อแพ้อย่างไม่มีทางสู้.....	3.37	1.03	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
47	การเข้าร่วมแข่งขันสอนให้นักศึกษารู้จักเอาชนะ ด้วยเหตุผลไม่คุยโม้.....	3.55	0.92	มาก
52	ผู้ชมการแข่งขันหลายท่านแสดงความรู้สึกต่อต้าน ผู้เล่นฝ่ายตรงกันข้ามกับตน.....	3.28	1.11	ปานกลาง
54	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาทำให้ นักศึกษารู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น.....	4.68	0.88	มากที่สุด
59	นักกีฬาหลายคนมักพูดว่าตนเองเป็นมือสมัครเล่น แม้ว่าจริง ๆ แล้วเคยมีรายได้ไม่มากนักน้อยจาก ทักษะกีฬา.....	3.29	0.85	ปานกลาง
63	การแข่งขันกีฬาเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการ ทำความเข้าใจกับผู้อื่น.....	4.76	0.74	มากที่สุด
66	การแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาฝึกให้นักศึกษาส่วน ใหญ่เชื่อว่าคู่แข่งคือศัตรู.....	3.12	0.97	ปานกลาง
69	การร่วมแข่งขันกีฬาศึกษาให้นักศึกษาปรับตัวเข้ากับ บุคคลอื่น ๆ ในสถานการณ์การแข่งขันและ สถานการณ์อื่น ๆ.....	4.63	0.78	มากที่สุด
74	นักกีฬาส่วนใหญ่ที่ฝึกฝนจนมีทักษะในระดับที่จำเป็น สำหรับการแข่งขันมักไม่ค่อยเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรม กีฬาอื่น ๆ ที่ตนไม่มีความชำนาญ.....	3.41	0.97	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
76	นักศึกษาส่วนใหญ่ได้พัฒนาทักษะการพบปะทำความรู้จักกับคนอื่น ๆ.....	4.27	0.59	มาก
77	การที่จะพัฒนาทักษะทางกีฬาให้มีความพร้อมในระดับที่จะเข้าแข่งขันกีฬาวินยาลัยพลศึกษาต้องใช้เวลามากเกินกว่านักศึกษาจะให้ความร่วมมือได้.....	3.22	0.82	ปานกลาง
80	ผู้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวินยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มักแสดงความรู้สึกต่อต้านฝ่ายที่เป็นคู่แข่ง.....	3.28	1.00	ปานกลาง
81	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวินยาลัยพลศึกษาฝึกให้นักศึกษายอมรับกฎของคณส่วนใหญ่.....	4.46	0.68	มาก
	รวม	3.35	0.82	มาก
13	<u>ด้านความสัมพันธ์กับสังคม</u> สังคมให้ความสนใจกับการแข่งขันมากจนเชื่อว่าผู้บริหารวินยาลัยพลศึกษาจะบริหารไปได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือล้มเหลวของทีมนักกีฬาวินยาลัย.....	3.21	0.76	ปานกลาง
32	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาทาให้นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกว่าคุณเป็นที่ยอมรับของสังคม.....	3.98	0.74	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
36	การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้ นักศึกษาสามารถอยู่ต่อหน้าชุมชนได้โดยไม่เคอะเขิน	4.54	0.95	มากที่สุด
45	ผู้เข้าร่วมแข่งขันจะทำให้คุณค่าต่อเมื่อความสำเร็จนั้น เป็นที่รับรู้ทั่วไปในสังคม โดยการให้เงินหรือรางวัล ต่าง ๆ.....	3.32	1.01	ปานกลาง
49	ผู้ชมหลายท่านมักจะพนันผลการแข่งขันกีฬาในการ แข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา.....	2.96	1.02	ปานกลาง
51	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้นักศึกษา รู้จักประเพณีตนเวลาเข้าสมาคม.....	4.57	0.87	มากที่สุด
56	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามักจะลงเอยด้วย การที่ผู้ดูเป็นผู้คุมเกม.....	3.05	0.93	ปานกลาง
82	ผู้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มิ มีความสุขจากการได้เฝ้าเชียร์คู่แข่งกันเมื่อเอาชนะ ได้อย่างขาดลอย.....	2.98	1.04	ปานกลาง
	รวม	3.39	0.85	ปานกลาง
	รวมทุกข้อ	3.76	0.96	มาก

จากตาราง 3 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวีทยาลัยพลศึกษาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่นักศึกษาวีทยาลัยพลศึกษามีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวีทยาลัยพลศึกษาในระดับมากที่สุด ลงมาถึงระดับปานกลาง ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 16 "การร่วมแข่งขันกีฬาวีทยาลัยพลศึกษาช่วยให้นักศึกษามีความประทับใจกับงานที่สำเร็จด้วยดี" ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.86) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 49 "ผู้ชมหลายท่านมักจะพนันผลการแข่งขันกีฬาในการแข่งขันกีฬาวีทยาลัยพลศึกษา" ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 1.02) ซึ่งค่าคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวถือว่ามีความดีในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวีทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน

ด้านที่	ข้อความ	ค่า คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับทักษะ
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ	4.05	0.77	มาก
2	ด้านสันตนาการ	4.08	0.86	มาก
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	4.48	0.84	มาก
4	ด้านความปลอดภัย	3.26	0.93	ปานกลาง
5	ด้านทักษะทางกีฬา	4.10	0.71	มาก
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.35	0.82	ปานกลาง
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	3.39	0.85	ปานกลาง
	รวม	3.76	0.96	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษามีทักษะที่ดีต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้านในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.96) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับมากในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.77) ด้านสันตนาการ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.86) ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.84) และด้านทักษะทางกีฬา ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.71) ส่วนอีกสามด้าน คือ ด้านความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26 - 3.39$, S.D. = 0.82 - 0.93)

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

ด้านที่	ข้อความ	เพศชาย (n=675)		เพศหญิง (n=661)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ	3.24	0.77	4.18	0.71
2	ด้านสันตนาการ	4.05	0.94	3.54	0.87
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	4.42	0.89	3.91	0.77
4	ด้านความปลอดภัย	3.45	1.01	3.08	1.00
5	ด้านทักษะทางกีฬา	4.68	0.76	3.42	0.74
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.27	0.93	4.51	0.87
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	3.39	0.91	3.45	0.85
	รวม	3.80	0.82	3.72	0.96

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$ และ 3.72 , S.D. = 0.82 และ 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายมีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดในด้านทักษะทางกีฬา ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.76) และระดับมากในด้านการพัฒนาทางร่างกาย ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.89) และด้านสันทนการ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.94) ส่วนด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษาชายมีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง นักศึกษาหญิงมีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดในด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.87) และระดับมากในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.71) ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.77) และด้านสันทนการ ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.87) ส่วนด้านอื่น ๆ นักศึกษาหญิงมีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08 - 3.45$, S.D. = $0.85 - 1.00$)

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

ด้านที่	ข้อความ	ชั้นปีที่ 1 (n=448)		ชั้นปีที่ 2 (n=462)		ชั้นปีที่ 3 (n=298)		ชั้นปีที่ 4 (n=138)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ	4.62	0.67	3.48	0.79	3.45	0.85	4.59	0.69
2	ด้านสันทนการ	4.67	0.69	4.11	0.87	3.29	0.88	3.37	1.18
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	3.76	0.93	3.44	0.93	3.88	0.91	4.10	0.83
4	ด้านความปลอดภัย	3.04	0.97	3.36	0.91	3.36	0.84	3.09	0.99
5	ด้านทักษะทางกีฬา	3.69	1.03	3.38	0.82	3.79	0.75	3.94	0.96

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อความ	ชั้นปีที่ 1 (n=448)		ชั้นปีที่ 2 (n=462)		ชั้นปีที่ 3 (n=298)		ชั้นปีที่ 4 (n=138)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.57	0.88	3.47	0.97	3.30	1.08	3.42	0.84
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	3.53	0.76	3.37	1.11	3.47	1.09	3.31	0.63
	รวม	4.04	0.87	3.59	0.96	3.62	0.83	3.70	0.77

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษาจากแต่ละชั้นปีมีทักษะที่ติดต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวชิราวุธวิทยาลัย พลศึกษา โดยรวมทุกด้านในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59 - 4.04$, S.D. = $0.77 - 0.96$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดในการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ และด้านมนุษยสัมพันธ์ ระดับมาก ได้แก่ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านทักษะทางกีฬา และด้านความสัมพันธ์กับสังคม ส่วนด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทักษะที่ดีในระดับมากในด้านสันตนาการ ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทักษะที่ดีในระดับมากในการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดในการพัฒนาบุคลิกภาพ และระดับมากในการพัฒนาทางร่างกายด้านทักษะทางกีฬา ด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่คะแนนของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา เป็นรายด้าน จานแนกตามวิชาเอก

ด้านที่	ชื่อความ	การกีฬาและ สุขภาพ (n=210)	พัฒนการ (n=250)	การบริหาร ศูนย์สุขภาพ (n=5)	คอมพิวเตอร์ (n=150)	การบริหาร ธุรกิจ (n=200)	ธุรกิจการ ท่องเที่ยวและ การโรงแรม (n=16)	วารสารและ การประชา สัมพันธ์ (n=7)	ภาษา อังกฤษ ธุรกิจ (n=12)	การบริหาร ทรัพยากร มนุษย์ (n=18)
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ	3.86 1.18	4.57 0.89	4.81 0.78	3.40 1.12	4.72 0.72	3.43 0.79	3.81 0.84	3.45 0.96	3.44 1.16
2	ด้านถิ่นทาการ	4.55 0.99	4.51 0.92	4.55 0.92	3.37 0.91	4.66 0.67	3.40 0.81	4.60 0.68	3.38 0.93	4.57 0.91
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	4.60 0.96	4.53 0.91	4.64 0.67	3.48 1.03	4.59 0.88	3.42 0.91	4.66 0.79	3.47 0.88	4.60 0.93
4	ด้านความปลอดภัย	3.47 0.87	3.29 1.13	3.28 0.82	3.20 1.06	3.86 0.84	3.18 0.93	3.45 0.97	2.87 1.14	3.47 1.06
5	ด้านทักษะทางกีฬา	4.79 0.84	3.81 0.97	3.41 0.63	3.44 0.88	4.75 0.93	3.47 0.96	4.62 0.73	3.48 1.01	4.58 0.88
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.50 0.90	3.51 1.02	3.34 0.72	3.25 0.97	3.22 0.91	3.11 0.87	4.60 0.87	3.20 0.99	4.56 0.91
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	4.52 0.92	3.57 0.88	3.36 0.84	3.49 0.92	3.38 0.84	3.24 0.79	4.61 0.96	3.08 0.96	4.60 0.82
รวม		4.31 0.97	3.95 1.01	3.89 0.81	3.37 1.11	4.14 0.87	3.32 0.83	4.31 0.88	3.25 1.03	4.24 0.97

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อความ	การรับรู้ (n=16)		ทัศนคติ สิ่งแวดล้อม (n=8)		การตลาด (n=15)		ผลศึกษา (n=297)		สู่ศึกษา (n=70)		วิทยาศาสตร์ การกีฬา (n=52)		วิทยาศาสตร์ สุขภาพ (n=20)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.36	0.95	3.49	0.93	3.34	0.98	3.68	0.91	3.47	0.77	3.68	1.09	3.54	1.08
2	ด้านเส้นทางการ	3.21	0.79	3.24	0.86	3.40	0.77	4.50	0.84	4.55	0.92	4.54	0.97	4.57	0.95
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	3.45	0.86	3.40	0.74	3.45	0.85	4.65	0.93	4.63	0.81	4.70	0.93	4.66	0.97
4	ด้านความปลอดภัย	2.98	0.74	3.00	0.69	3.04	0.64	3.46	1.06	3.40	0.74	3.42	0.98	3.39	1.16
5	ด้านทักษะทางกีฬา	3.49	0.88	3.48	0.97	3.41	0.83	4.52	0.99	4.76	0.76	4.67	0.78	4.56	0.88
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.10	0.79	3.28	0.88	3.22	0.97	4.58	0.74	4.51	0.89	4.55	0.81	4.60	0.91
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	3.00	0.90	3.37	0.64	3.20	0.83	4.51	0.82	4.57	0.87	4.51	0.88	4.59	0.94
	รวม	3.22	0.82	3.31	0.93	3.26	0.91	4.22	0.87	4.24	0.81	4.29	0.76	4.23	0.93

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษาต่างวิชาเอกมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้านในระดับปานกลางไปถึงระดับมาก ($\bar{X} = 3.22 - 4.31$, S.D. = 0.76 - 1.11) โดยที่นักศึกษาวิชาเอกการกีฬาและสุขภาพ พลศึกษา การบริหารศูนย์สุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีทักษะที่ดีในระดับมากต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนนักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและการตลาด มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาจากแต่ละวิชาเอก มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับปานกลางไปจนถึงระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 2.87 - 4.79$, S.D. = 0.63 - 1.18)

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายด้าน จำแนกตามสถาบัน

ด้านที่	ชื่อความ	ว.พ. เชียงใหม่ (n=80)		ว.พ. สุราษฎร์ (n=60)		ว.พ. ลำปาง (n=71)		ว.พ. เพชรบูรณ์ (n=52)		ว.พ. กรุงเทพฯ (n=90)		ว.พ. ชลบุรี (n=74)		ว.พ. อ่างทอง (n=60)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ	4.58	0.96	3.41	0.73	4.60	0.65	3.48	0.89	4.69	0.67	4.72	0.93	3.41	0.74
2	ด้านเส้นทางนการ	4.62	0.84	3.37	0.76	4.70	0.62	3.42	0.93	4.78	0.81	4.80	0.87	3.37	0.96
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	4.82	0.73	3.48	0.91	4.79	0.68	3.49	0.97	4.77	0.66	4.75	0.77	3.46	0.87
4	ด้านความปลอดภัย	3.41	1.01	3.21	0.88	3.32	0.97	2.97	0.82	3.39	1.04	3.29	0.91	3.24	1.12
5	ด้านทักษะทางกีฬา	4.80	0.84	3.42	0.97	4.75	0.72	3.46	0.74	4.74	0.75	4.81	0.68	3.35	0.91
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.44	0.91	3.40	0.93	3.39	0.89	3.02	0.99	3.46	0.77	3.48	0.71	3.48	0.86
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	3.32	0.85	3.35	0.93	3.21	0.84	3.28	0.89	3.96	0.96	3.41	0.74	3.41	0.83
	รวม	4.16	00.93	33.38	00.92	34.12	00.83	43.32	00.94	44.28	00.79	44.19	00.77	43.45	0.91

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อความ	จ.พ.สุพรรณบุรี (n=90)		จ.พ. สมุทรสาคร (n=58)		จ.พ. มหาสารคาม (n=156)		จ.พ. อุดรธานี (n=85)		จ.พ. ศรีสะเกษ (n=85)		จ.พ.ชัยภูมิ (n=54)		จ.พ.ยะลา (n=128)		จ.พ.ชุมพร (n=50)		จ.พ.กระบี่ (n=78)		จ.พ.ตรัง (n=50)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.59	0.82	3.47	0.91	4.46	0.66	4.60	0.73	3.39	0.78	3.42	1.01	3.45	1.02	4.67	0.65	4.55	0.85	3.45	0.87
2	ด้านสิ่งแวดล้อม	4.83	0.84	3.39	0.87	4.74	0.74	4.56	0.75	3.40	0.67	3.36	0.94	3.28	1.18	4.62	0.79	4.67	0.68	3.48	0.69
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	4.74	0.66	3.48	0.74	4.85	0.85	4.79	0.93	3.47	1.03	3.41	0.87	3.35	0.73	4.74	0.93	4.63	0.74	3.40	0.83
4	ด้านความปลอดภัย	3.42	0.93	3.38	0.98	3.30	0.80	3.42	0.95	3.26	0.92	3.15	0.73	3.20	0.88	3.41	0.87	3.27	0.87	3.14	0.92
5	ด้านทักษะทางกีฬา	4.81	0.67	3.24	0.83	4.68	0.68	4.87	0.91	3.44	0.88	3.39	1.06	3.37	0.76	4.58	0.66	4.59	0.69	3.32	0.88
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.45	0.92	3.40	0.87	3.27	1.19	3.33	0.81	3.41	0.72	3.44	0.85	3.32	0.95	3.11	1.03	3.26	1.06	3.27	0.74
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	3.37	0.85	3.48	0.95	3.48	0.91	3.35	0.86	3.46	0.79	3.27	0.91	3.19	0.74	3.27	1.11	3.35	0.86	3.39	0.91
รวม		4.19	0.76	3.42	0.97	4.14	1.08	4.17	0.85	3.43	0.88	3.41	0.96	3.35	0.97	4.08	0.84	4.05	0.81	3.35	0.93

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาจากต่างสถาบันมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางไปจนถึงระดับมาก ($\bar{X} = 3.32 - 4.28$, S.D. = 0.76 - 1.08) โดยที่นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาต่อไปนี้คือ เชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุดรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะที่ดีในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05 - 4.28$, S.D. = 0.76 - 1.08) และนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาสุโขทัย เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง มีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32 - 3.45$, S.D. = 0.88 - 0.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาจากแต่ละสถาบันมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวolleyball ในระดับปานกลาง ถึงระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 2.97 - 4.82$, S.D. = 0.62 - 1.19)

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวolleyball เป็นรายด้าน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

ด้านที่	ข้อความ	คะแนน 3.50-4.00 (n = 301)		คะแนน 2.50-3.49 (n = 683)		คะแนนต่ำกว่า 2.50 (n = 362)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ	3.69	1.01	3.31	0.96	3.27	0.86
2	ด้านสันตนาการ	4.78	0.66	3.71	0.71	3.67	0.75
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	4.73	0.72	4.02	0.70	3.89	0.93
4	ด้านความปลอดภัย	3.28	0.91	3.08	1.02	3.10	0.92
5	ด้านทักษะทางกีฬา	4.57	0.63	4.11	0.93	3.82	0.94

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อความ	คะแนน 3.50-4.00 (n = 301)		คะแนน 2.50-3.49 (n = 683)		คะแนนต่ำกว่า 2.50 (n = 362)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.44	0.87	3.14	0.91	3.37	0.88
7	ด้านความสัมพันธ์ กับสังคม	3.47	0.92	3.36	1.02	3.28	0.74
	รวม	4.08	0.97	3.55	0.88	3.49	0.87

จากตาราง 9 แสดงว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.50 - 4.00 มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาในระดับมากที่สุด ในด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ($\bar{X}$ = 4.57 - 4.78, S.D. = 0.63 - 0.72) และมีทักษะที่ดีในระดับมากในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ($\bar{X}$ = 3.69, S.D. = 1.01) ส่วนด้านความปลอดภัย และด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 - 3.49 มีทักษะที่ดีในระดับมากในด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ($\bar{X}$ = 3.71 - 4.11, S.D. = 0.71 - 0.93) ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาในระดับมาก ในด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ($\bar{X}$ = 3.67 - 3.89, S.D. = 0.75 - 0.94) สำหรับด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษากลุ่มนี้มีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.10 - 3.37, S.D. = 0.74 - 0.94) เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.00 และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม

2.50 - 3.49 มีทักษะที่ดีในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในแต่ละด้าน และโดยรวมทุกด้านตามตัวแปร เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบัน และคะแนนเฉลี่ยสะสม ดังในตาราง 10 - 33

ตาราง 10 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

ด้านที่	ข้อความ	เพศชาย (n=675)		เพศหญิง (n=661)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ	3.24	0.77	4.18	0.71	-23.50*	.001
2	ด้านสันตนาการ	4.05	0.94	3.54	0.87	10.41*	.001
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย	4.42	0.89	3.91	0.77	11.14*	.001
4	ด้านความปลอดภัย	3.45	1.01	3.08	1.00	5.75*	.001
5	ด้านทักษะทางกีฬา	4.68	0.76	3.42	0.74	31.50*	.001
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.27	0.93	4.51	0.87	-25.10*	.001
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	3.39	0.91	3.45	0.85	1.81	.096
	รวม	3.80	0.82	3.72	0.96	1.67	.087

จากตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า นักศึกษาชายมีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาหญิงในด้านการ

พัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านความสัมพันธ์กับสังคม และโดยรวมทุกด้าน ไม่พบว่าแตกต่างกัน

ตาราง 11 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน จำแนกตามชั้นปี

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ					
	ระหว่างกลุ่ม	3	3.0624	1.0208	18.1637	.001
	ภายในกลุ่ม	1342	75.4673	0.0562		
	รวม	1345	100.5297			
2	ด้านสันตนาการ					
	ระหว่างกลุ่ม	3	2.3237	0.7746	11.5268	.001
	ภายในกลุ่ม	1342	90.1297	0.0672		
	รวม	1342	92.4534			
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย					
	ระหว่างกลุ่ม	3	1.7659	0.5886	2.4983	.061
	ภายในกลุ่ม	1342	316.2394	0.2356		
	รวม	1345	318.0053			

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
4	ด้านความปลอดภัย					
	ระหว่างกลุ่ม	3	1.9096	0.6365	2.5299	.053
	ภายในกลุ่ม	1342	337.6492	0.2516		
	รวม	1345	339.5588			
5	ด้านทักษะทางกีฬา					
	ระหว่างกลุ่ม	3	1.9632	0.6544	2.5774	.060
	ภายในกลุ่ม	1342	340.6800	0.2539		
	รวม	1345	342.6432			
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์					
	ระหว่างกลุ่ม	3	3.0177	1.0059	3.2281	.039
	ภายในกลุ่ม	1342	418.1099	0.3116		
	รวม	1345	421.1276			
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม					
	ระหว่างกลุ่ม	3	1.8756	0.6252	2.2710	.055
	ภายในกลุ่ม	1342	369.4822	0.2753		
	รวม	1345	371.3578			

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
	รวมทุกด้าน					
	ระหว่างกลุ่ม	3	4.4675	1.4892	4.5934	.027
	ภายในกลุ่ม	1342	435.1055	0.3242		
	รวม	1345	439.5730			

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาจากต่างชั้นปีมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาศักยภาพ และด้านสันติภาพ นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านมนุษยสัมพันธ์นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ แสดงไว้ในตาราง 12 - 15

ส่วนด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย และด้านทักษะการกีฬา และด้านความสัมพันธ์กับสังคม ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการสอบหาเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 12 - 15

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวีวิทยาลัย
พลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาศิลกภาพ

กลุ่มตัวอย่าง		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	คะแนนเฉลี่ย	4.61	3.48 .	3.45	4.59
ชั้นปีที่ 1	4.61		*	*	
ชั้นปีที่ 2	3.48				*
ชั้นปีที่ 3	3.45				*
ชั้นปีที่ 4	4.59				

จากตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวีวิทยาลัยพลศึกษาด้านการพัฒนาศิลกภาพ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา
วิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านสันทนการ

กลุ่มตัวอย่าง		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	คะแนนเฉลี่ย	4.67	4.11	3.29	3.37
ชั้นปีที่ 1	4.67			*	*
ชั้นปีที่ 2	4.11			*	*
ชั้นปีที่ 3	3.29				
ชั้นปีที่ 4	3.37				

จากตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านสันทนการ พบว่า นักศึกษาจากชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดแข่งขันกีฬา
วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านมนุษยสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่าง		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	คะแนนเฉลี่ย	4.57	3.47	3.30	3.42
ชั้นปีที่ 1	4.57		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	3.47				
ชั้นปีที่ 3	3.30				
ชั้นปีที่ 4	3.42				

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ทักษะของนักศึกษามาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา
วิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ โดยรวมทุกด้าน

กลุ่มตัวอย่าง		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	คะแนนเฉลี่ย	4.04	3.59	3.62	3.70
ชั้นปีที่ 1	4.04		*	*	
ชั้นปีที่ 2	3.59				
ชั้นปีที่ 3	3.62				
ชั้นปีที่ 4	3.70				

จากตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปีต่อการจัดการ
แข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา
เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามวิชาเอก

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ					
	ระหว่างกลุ่ม	15	2.5671	0.1711	1.0614	.059
	ภายในกลุ่ม	1330	214.3291	0.1612		
	รวม	1345	216.8962			
2	ด้านสันทนการ					
	ระหว่างกลุ่ม	15	3.8821	0.2588	1.2805	.064
	ภายในกลุ่ม	1330	268.8103	0.2021		
	รวม	1345	272.6924			
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย					
	ระหว่างกลุ่ม	15	8.8212	0.5881	3.8870	.044
	ภายในกลุ่ม	1330	201.2472	0.1513		
	รวม	1345	210.0684			

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
4	ด้านความปลอดภัย					
	ระหว่างกลุ่ม	15	14.0041	0.9336	3.9932	.030
	ภายในกลุ่ม	1330	310.9215	0.2338		
	รวม	1345	324.9256			
5	ด้านทักษะทางกีฬา					
	ระหว่างกลุ่ม	15	15.8820	1.0588	4.4562	.031
	ภายในกลุ่ม	1330	316.0144	0.2376		
	รวม	1345	331.8964			
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์					
	ระหว่างกลุ่ม	15	9.0924	0.6062	3.8365	.045
	ภายในกลุ่ม	1330	210.1655	0.1580		
	รวม	1345	219.2579			
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม					
	ระหว่างกลุ่ม	15	12.1295	0.8086	3.7280	.018
	ภายในกลุ่ม	1330	288.4615	0.2169		
	รวม	1345	300.5910			

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
	รวมทุกด้าน					
	ระหว่างกลุ่ม	15	14.6663	0.9778	3.9716	.020
	ภายในกลุ่ม	1330	327.4277	0.2462		
	รวม	1345	342.0940			

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาจากต่างวิชาเอกมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาจากต่างวิชาเอก มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม ส่วนด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ และด้านสันตนาการไม่พบว่าแตกต่างกัน ในกรณี ที่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทำการทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe' ผลปรากฏในตาราง

ตาราง 17 การเปรียบเทียบคะแนนของนักศึกษาจากต่างประเทศต่อการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
		4.60	4.53	4.64	3.48	4.59	3.42	4.66	3.47	4.60	3.45	3.40	3.45	4.65	4.63	4.70	4.66
1. การกีฬาและสุขภาพ	4.60				*		*		*		*	*	*				
2. พหุวิทยาการ	4.53				*		*		*		*	*	*				
3. การบริหารศูนย์สุขภาพ	4.64				*		*		*		*	*	*				
4. คอมพิวเตอร์	3.48				*		*		*		*		*			*	*
5. การบริหารธุรกิจ	4.59					*	*		*		*	*	*			*	*
6. ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม	3.42						*		*		*		*		*	*	*
7. วารสารและการประชาสัมพันธ์	4.66						*		*		*	*	*			*	*
8. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.47								*		*		*		*	*	*
9. การบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.60								*		*	*	*		*	*	*
10. การบัญชี	3.45										*	*	*		*	*	*

จากตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านการพัฒนาทางร่างกาย พบว่า กลุ่มที่มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ นักศึกษาจากวิชาเอกต่อไปนี้คือ

วิชาเอก การกีฬาและสุขภาพ พลศึกษา การบริหารศูนย์สุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วทบ.การกีฬา และ วทบ.สุขภาพ แตกต่างกับวิชาเอกคอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม การตลาด ทั้งนี้โดยกลุ่มแรกมีทักษะที่ดีในระดับมากกว่ากลุ่มหลัง

ตาราง 18 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาจากต่างวิชาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านความปลอดภัย

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1. การกีฬาและสุขภาพ	3.47								*		*						
2. พลศึกษา	3.29																
3. การบริหารศูนย์สุขภาพ	3.28																
4. คอมพิวเตอร์	3.20																
5. การบริหารธุรกิจ	3.86								*		*	*					
6. ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม	3.18																
7. วารสารและการประชาสัมพันธ์	3.45																
8. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2.87									*					*		
9. การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3.47										*	*					
10. การบัญชี	2.98													*			

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านความปลอดภัย พบว่า นักศึกษาจากวิชาเอก การกีฬาและสุขภาพ การบริหารธุรกิจ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และพลศึกษา มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิชาเอก ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

ตาราง 19 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาจากต่างวิชา เอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านทักษะทางกีฬา

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
		4.79	3.81	3.41	3.44	4.75	3.47	4.62	3.48	4.58	3.49	3.48	3.41	4.52	4.76	4.67	4.56
1. การกีฬาและสุขภาพ	4.79		*	*	*		*		*		*	*	*				*
2. พหุวิทยาการ	3.81					*		*		*			*	*	*	*	*
3. การบริหารศูนย์สุขภาพ	3.41							*		*		*	*	*	*	*	*
4. คอมพิวเตอร์	3.44							*		*			*	*	*	*	*
5. การบริหารธุรกิจ	4.75					*		*	*		*	*	*				
6. ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม	3.47						*		*	*		*	*	*	*	*	*
7. วารสารและการประชาสัมพันธ์	4.62							*	*		*	*	*				
8. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.48								*	*			*	*	*	*	*
9. การบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.58								*	*	*	*	*				
10. การบัญชี	3.49									*	*	*	*	*	*	*	*

จากตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินยาศิลปะศึกษา ด้านทักษะทางกีฬา พบว่า กลุ่มที่มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ นักศึกษาจากวิชาเอกต่อไปนี้ วิชาเอก การกีฬาและสุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วทบ.การกีฬา และ วทบ.สุขภาพ แตกต่างกับวิชาเอก พลศึกษา การบริหารศูนย์สุขภาพ คอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และการตลาด

ตาราง 20 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษจากต่างวิทยาเขตต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายหมู่ ด้านมนุษยสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
		4.50	3.51	3.34	3.25	3.22	3.11	4.60	3.20	4.56	3.10	3.28	3.22	4.58	4.51	4.55	4.60
1. การกีฬาและสุขภาพ	4.50		*	*	*	*	*		*		*	*	*				*
2. พลศึกษา	3.51							*		*				*	*	*	*
3. การบริหารศูนย์สุขภาพ	3.34							*		*				*	*	*	*
4. คอมพิวเตอร์	3.25							*		*				*	*	*	*
5. การบริหารธุรกิจ	3.22							*		*				*	*	*	*
6. ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม	3.11						*			*				*	*	*	*
7. วารสารและการประชาสัมพันธ์	4.60							*			*	*	*				
8. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.20								*					*	*	*	*
9. การบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.56									*	*	*	*				
10. การบัญชี	3.10													*	*	*	*

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มนักศึกษาจากวิชาเอก การกีฬาและสุขภาพ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วทบ. การกีฬา และ วทบ.สุขภาพ แตกต่างกับวิชาเอก พหุวิทยาการ การบริหารศูนย์สุขภาพ คอมพิวเตอร์ การบริหารธุรกิจ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิทยาเขตต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านความสัมพันธ์กับสังคม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
		4.52	3.57	3.36	3.49	3.38	3.24	4.61	3.08	4.60	3.00	3.37	3.20	4.51	4.57	4.51	4.59
1. การกีฬาและสุขภาพ	4.52		*	*	*	*	*		*		*	*	*				*
2. พลศึกษา	3.57						*		*	*		*	*	*	*	*	*
3. การบริหารศูนย์สุขภาพ	3.36						*	*	*	*		*	*	*	*	*	*
4. คอมพิวเตอร์	3.49						*	*	*	*		*	*	*	*	*	*
5. การบริหารธุรกิจ	3.38						*	*	*	*		*	*	*	*	*	*
6. ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม	3.24					*		*	*	*		*	*	*	*	*	*
7. วารสารและการประชาสัมพันธ์	4.61						*		*	*	*	*	*	*	*	*	*
8. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.08							*		*	*	*	*	*	*	*	*
9. การบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.60								*	*	*	*	*	*	*	*	*
10. การบัญชี	3.00									*	*	*	*	*	*	*	*

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านความสัมพันธ์กับสังคม พบว่า กลุ่มนักศึกษาจากวิชาเอกต่อไปนี้ คือ การกีฬาและสุขภาพ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วทบ.การกีฬา วทบ.สุขภาพ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิชาเอก ภูมิขยการ การบริหารศูนย์สุขภาพ คอมพิวเตอร์ การบริหารธุรกิจ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษา อังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาจากต่างวิทยาเขตต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายคู่ รวมทุกด้าน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
		4.31	3.95	3.89	3.37	4.14	3.32	4.31	3.25	4.24	3.22	3.31	3.26	4.22	4.24	4.29	4.23
1. การกีฬาและสุขภาพ	4.31				*		*		*		*	*	*				
2. พลศึกษา	3.95				*		*		*		*	*	*				
3. การบริหารศูนย์สุขภาพ	3.89				*		*		*		*	*	*				
4. คอมพิวเตอร์	3.37				*		*		*		*			*		*	*
5. การบริหารธุรกิจ	4.14					*			*		*	*	*				
6. ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม	3.32						*		*		*			*		*	*
7. วารสารและการประชาสัมพันธ์	4.31						*		*		*	*	*				
8. ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.25									*			*	*		*	*
9. การบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.24								*		*	*	*				
10. การบัญชี	3.22													*	*	*	*

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาจากวิชาเอกต่อไปนี้ คือ การกีฬาและสุขภาพ พลศึกษา การบริหารศูนย์สุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วทบ.การกีฬา วทบ.สุขภาพ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิชาเอก คอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษ ธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิตายาลัยพลศึกษา เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามสถาบัน

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ					
	ระหว่างกลุ่ม	16	17.6112	1.1007	7.2035	.001
	ภายในกลุ่ม	1329	203.0082	0.1528		
	รวม	1345	220.6194			
2	ด้านสันทนการ					
	ระหว่างกลุ่ม	16	22.3308	1.3957	5.7553	.001
	ภายในกลุ่ม	1329	322.3289	0.2425		
	รวม	1345	344.6597			
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย					
	ระหว่างกลุ่ม	16	20.1020	1.2564	5.0931	.032
	ภายในกลุ่ม	1329	274.0555	0.2062		
	รวม	1345	294.1575			

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
4	ด้านความปลอดภัย					
	ระหว่างกลุ่ม	16	5.3162	0.3323	1.4800	.053
	ภายในกลุ่ม	1329	298.4216	0.2245		
	รวม	1345	303.7378			
5	ด้านทักษะทางกีฬา					
	ระหว่างกลุ่ม	16	11.4022	0.7151	3.7696	.020
	ภายในกลุ่ม	1329	252.1075	0.1897		
	รวม	1345	263.5097			
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์					
	ระหว่างกลุ่ม	16	4.4429	0.2777	1.4802	.055
	ภายในกลุ่ม	1329	249.3733	0.1876		
	รวม	1345	253.8162			

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม					
	ระหว่างกลุ่ม	16	3.4006	0.2125	1.0579	.054
	ภายในกลุ่ม	1329	266.9421	0.2009		
	รวม	1345	270.3427			
	รวมทุกด้าน					
	ระหว่างกลุ่ม	16	16.8993	1.0562	5.1497	.001
	ภายในกลุ่ม	1329	272.5551	0.2051		
	รวม	1345	289.4544			

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษาจากต่างสถาบันมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษา ร้อยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาศิลปะ ดนตรี ด้านสันตนาการ นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏในตาราง 24 - 28

ตาราง 24 การเปรียบเทียบคะแนนของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาศักยภาพ

กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยพลศึกษา	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
		4.58	3.41	4.60	3.48	4.69	4.72	3.41	4.59	3.47	4.46	4.60	3.39	3.42	3.45	4.67	4.55	3.45
1. เชียงใหม่	4.58		*		*			*		*			*	*	*			
2. สุราษฎร์	3.41			*	*	*	*		*		*	*	*	*	*	*	*	*
3. ลำปาง	4.60			*				*		*	*	*	*	*	*			
4. เพชรบูรณ์	3.48					*	*		*		*	*				*	*	
5. กรุงเทพฯ	4.69							*		*		*	*	*	*			
6. ชลบุรี	4.72							*		*	*	*	*	*	*			
7. อ่างทอง	3.41								*	*	*	*				*	*	
8. สุพรรณบุรี	4.59								*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
9. สมุทรสาคร	3.47									*	*	*	*	*	*	*	*	*
10. มหาสารคาม	4.46										*	*	*	*	*	*	*	*

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัด
แข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านการพัฒนาศักยภาพ พบว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด
ต่อไปนี้คือ เชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่
มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร
ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านเส้นทางการ

กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยพลศึกษา	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
		4.58	3.41	4.60	3.48	4.69	4.72	3.41	4.59	3.47	4.46	4.60	3.39	3.42	3.45	4.67	4.55	3.45
1. เขียวใหม่	4.58		*		*			*		*			*	*	*		*	
2. สุราษฎร์	3.41			*	*	*	*		*		*	*				*	*	
3. ลำปาง	4.60				*			*		*			*	*	*		*	
4. เพชรบูรณ์	3.48					*	*		*		*	*				*	*	
5. กรุงเทพมหานคร	4.69							*		*			*	*	*			
6. ชลบุรี	4.72							*		*			*	*	*			
7. อ่างทอง	3.41								*	*	*	*				*	*	
8. สุพรรณบุรี	4.59									*			*	*	*			
9. สมุทรสาคร	3.47										*	*				*	*	
10. มหาสารคาม	4.46												*	*	*			

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านสันทนการ พบว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด เชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 การเปรียบเทียบคะแนนนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างจากวินัยพลศึกษา	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
		4.82	3.48	4.79	3.49	4.77	4.75	3.46	4.74	3.48	4.85	4.79	3.47	3.41	3.35	4.74	4.63	3.40
1. ว่ายน้ำใหม่	4.82		*		*			*		*			*	*	*			
2. ว่ายน้ำ	3.48			*	*		*		*		*	*	*	*	*	*	*	*
3. ว่ายน้ำ	4.79				*			*		*		*	*	*	*			
4. เพลิดเพลิน	3.49					*	*		*		*	*				*	*	
5. ว่ายน้ำ	4.77							*		*			*	*	*			
6. ว่ายน้ำ	4.75							*		*			*	*	*			
7. ว่ายน้ำ	3.46									*		*				*	*	
8. ว่ายน้ำ	4.74									*			*	*	*			
9. ว่ายน้ำ	3.48							*		*		*	*	*	*	*	*	
10. ว่ายน้ำ	4.85												*	*	*			

၈၇၅၇၃ ၂၆ (၈၅)

[illegible]

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านการพัฒนาทางร่างกาย พบว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัด เชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด สุโขทัย เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินยาลัยพลศึกษา เป็นรายคู่ ด้านทักษะทางกีฬา

กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยพลศึกษา	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
		4.80	3.42	4.75	3.46	4.74	4.81	3.35	4.81	3.24	4.68	4.87	3.44	3.39	3.37	4.58	4.59	3.32
1. เสียใจไหม	4.80		*		*			*		*			*	*	*			
2. รู้สึกดี	3.42			*	*	*	*		*		*	*	*	*		*	*	
3. ลำบาก	4.75				*			*		*			*	*	*			
4. เพชรบูรณ์	3.46				*	*	*		*		*	*				*	*	
5. กรุงเทพฯ	4.74							*		*			*	*	*			
6. ชลบุรี	4.81							*		*			*	*	*			
7. อ่างทอง	3.35									*	*	*				*	*	
8. สุพรรณบุรี	4.81									*			*	*	*			
9. สมุทรสาคร	3.24									*	*	*	*	*		*	*	
10. มหาสารคาม	4.68												*	*	*			

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านทักษะทางกีฬา พบว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด เชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 การเปรียบเทียบคะแนนของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา เป็นรายผู้ โดยรวมทุกด้าน

กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยพลศึกษา	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
		4.16	3.38	4.12	3.32	4.28	4.19	3.45	4.19	3.42	4.14	4.17	3.43	3.40	3.35	4.08	4.05	3.35
1. เที่ยงใหม่	4.16		*		*			*		*			*	*	*			
2. สุราษฎร์	3.38			*	*	*	*		*		*	*	*	*		*	*	*
3. ลำปาง	4.12				*			*		*		*	*	*	*			
4. เพชรบูรณ์	3.32					*	*		*		*	*			*	*	*	
5. กรุงเทพมหานคร	4.28							*		*		*	*	*	*			
6. ชลบุรี	4.19							*		*		*	*	*	*			
7. อ่างทอง	3.45									*	*	*	*	*	*	*	*	*
8. สุพรรณบุรี	4.19									*		*	*	*	*	*	*	*
9. สมุทรสาคร	3.42									*	*	*	*	*	*	*	*	*
10. มหาสารคาม	4.14										*	*	*	*	*	*	*	*

[illegible]

จากตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด เชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะ แตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1	ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ					
	ระหว่างกลุ่ม	2	2.1177	1.0589	2.3928	.060
	ภายในกลุ่ม	1343	594.3236	0.4425		
	รวม	1345	596.4413			
2	ด้านสันทนการ					
	ระหว่างกลุ่ม	2	4.0214	2.0107	8.3849	.001
	ภายในกลุ่ม	1343	322.0008	0.2398		
	รวม	1345	326.0222			
3	ด้านการพัฒนาทางร่างกาย					
	ระหว่างกลุ่ม	2	3.1622	1.5811	7.6014	.001
	ภายในกลุ่ม	1343	279.3215	0.2080		
	รวม	1345	282.4837			

ตาราง 29 (ต่อ)

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
4	ด้านความปลอดภัย					
	ระหว่างกลุ่ม	2	1.9612	0.9806	2.9521	.059
	ภายในกลุ่ม	1343	446.1011	0.3322		
	รวม	1345	448.0623			
5	ด้านทักษะทางกีฬา					
	ระหว่างกลุ่ม	2	2.9315	1.4658	5.4570	.020
	ภายในกลุ่ม	1343	304.9224	0.2270		
	รวม	1345				
6	ด้านมนุษยสัมพันธ์					
	ระหว่างกลุ่ม	2	1.7972	0.8986	2.4458	.055
	ภายในกลุ่ม	1343	493.4281	0.3674		
	รวม	1345	495.2253			

ตาราง 29 (ต่อ)

ด้านที่	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
7	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม					
	ระหว่างกลุ่ม	2	2.1217	1.0608	2.9307	.069
	ภายในกลุ่ม	1343	486.1119	0.3619		
	รวม	1345	488.2336			
	รวมทุกด้าน					
	ระหว่างกลุ่ม	2	3.9081	1.9540	7.0518	.001
	ภายในกลุ่ม	1343	372.1121	0.2771		
	รวม	1345	376.0202			

จากตาราง 29 แสดงว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวិทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านสันตินาการ และด้านการพัฒนาการทางร่างกาย นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านทักษะทางกีฬา นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน การเปรียบเทียบเป็นรายคู่แสดงไว้ในตาราง 30 - 33

ตาราง 30 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านสันทนากการ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3
		4.78	3.71	3.67
1. คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00	4.78		*	*
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49	3.71			
3. คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50	3.67			

จากตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาด้านสันทนากการ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะแตกต่างกับกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

ตาราง 31 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3
		4.73	4.02	3.89
1. คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00	4.73		*	*
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49	4.02			
3. คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50	3.89			

จากตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านการพัฒนาทางร่างกาย พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ ด้านทักษะทางกีฬา

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3
		4.57	4.11	3.82
1. คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00	4.57		*	*
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49	4.11			
3. คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50	3.82			

จากตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ด้านทักษะทางกีฬา พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายคู่ รวมทุกด้าน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	1	2	3
		4.08	3.55	3.49
1. คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00	4.08		*	*
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49	3.55			
3. คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50	3.49			

จากตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบระดับทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา จำนวนตามตัวแปร เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบัน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้อาจใช้เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการกำหนดนโยบายและวิธีการในการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา และการพัฒนานักศึกษา ให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทุกชั้นปีที่กำลังศึกษา อยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่งทั่วประเทศ ในปีการศึกษา 2540 จำนวน 1,389 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ในด้านต่าง ๆ รวม 7 ด้าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของแบบสอบถามทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาของ แมคคิว (McCue. 1953 : 205 - 209) แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกเป็นคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของ ไอลเคิร์ท จำนวน 77 ข้อ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9623 แบบสอบถามที่ได้รับคืนจำนวน 1,346 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.90

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ต่อการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่งประเทศไทยใน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนานุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่งประเทศไทยตามตัวแปร เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบัน และคะแนนเฉลี่ยสะสม วิเคราะห์โดยใช้ t - test และ One - Way Analysis of Variance ในกรณีที่พบว่ามีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา ปรากฏผลดังนี้
 - 1.1 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจากทั่วประเทศ โดยส่วนรวมมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับมากในด้านการพัฒนานุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ส่วนด้านความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง
 - 1.2 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเพศชายมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาในระดับมากที่สุดในด้านทักษะทางกีฬา และระดับมากในด้านการพัฒนาทางร่างกายกับด้านสันตนาการ ส่วนด้านอื่น ๆ นักศึกษาชายมีทักษะที่ดีในระดับ

ปานกลาง นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเพชรบูรณ์มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษา โดยรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาหัดมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาวินิจฉัยพลศึกษาในด้านมนุษยสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการ พัฒนาทางร่างกาย และด้านสันตนาการนักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ใน ระดับปานกลาง

1.3 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจากทุกชั้นปีมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาในระดับมากที่สุดด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์ มีทักษะที่ดีในระดับมากในด้าน การพัฒนาทางร่างกาย และด้าน ทักษะทางกีฬา ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทักษะที่ดีในระดับมากต่อ ด้านสันตนาการ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทักษะที่ดีในระดับมากในการพัฒนาทางร่างกาย และด้าน ทักษะทางกีฬา และนักศึกษาระดับปีที่ 4 มีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินิจฉัย พลศึกษาในการพัฒนาบุคลิกภาพและมีทักษะที่ดีในระดับมากต่อการพัฒนาทางร่างกาย กับ ด้านทักษะทางกีฬา ส่วนด้านอื่น ๆ นักศึกษาแต่ละกลุ่มมีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง

1.4 นักศึกษาจากต่างวิชาเอกมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษา โดยรวมในระดับปานกลางไปถึงระดับมาก โดยที่นักศึกษาวินิจฉัยการกีฬา และสุขภาพ พหิขการ การบริหารศูนย์สุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีทักษะที่ดีในระดับมาก ส่วน นักศึกษาวินิจฉัยคอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษ ธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และการตลาด มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาโดยรวม ทุกด้านในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจาก วิชาเอก พลศึกษา สุขศึกษา การกีฬาและสุขภาพ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และวารสารและการประชาสัมพันธ์ มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินิจฉัย พลศึกษาในระดับมากที่สุดในการพัฒนาทางร่างกาย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านสันตนาการ ด้าน มนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม ส่วนด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ และด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาวินิจฉัยการบริหารศูนย์สุขภาพ พหิขการ การบริหารธุรกิจ มีทักษะ ที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาในระดับมากที่สุด ในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการ

พัฒนาทางร่างกายและด้านสันตนาการ สำหรับด้านอื่น ๆ นักศึกษากลุ่มนี้มีทักษะที่ดีในระดับมาก นักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ และวารสาร และการประชาสัมพันธ์มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในแต่ละด้านในระดับปานกลาง

1.5 นักศึกษาจากแต่ละสถาบันมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลางถึงระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดต่อไปนี้คือ เชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ส่วนนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาอื่น ๆ มีทักษะที่ดี 4 ด้าน ที่กล่าวมาในระดับปานกลาง นักศึกษาจากทุกสถาบันมีทักษะที่ดีในระดับปานกลางในด้าน ความสัมพันธ์กับสังคม ด้านความปลอดภัย และด้านมนุษยสัมพันธ์

1.6 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 และ 2.50 - 3.49 มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง และเมื่อศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านทักษะทางกีฬา และด้านสันตนาการ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.00 มีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มอื่น ๆ มีทักษะที่ดีในระดับมากทุกกลุ่ม ในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะที่ดีในระดับมาก ส่วนนักศึกษาอีก 2 กลุ่ม มีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง สำหรับด้านความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษาทุกกลุ่มมีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาปรากฏผลดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา มากกว่า นักศึกษาหญิงในด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย และด้านทักษะทางกีฬา ส่วนนักศึกษาหญิงมีทักษะที่ดีต่อการ

จัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามากกว่านักศึกษาชาย ในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ และด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านอื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากแต่ละชั้นปีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน ปรากฏผลดังนี้

2.2.1 ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาจากต่างชั้นปีมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซเฟเฟ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.2.2 ด้านสันทนการ พบว่า นักศึกษาจากต่างชั้นปีมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อตรวจสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.2.3 ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่างชั้นปี ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.2.4 ด้านความปลอดภัย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่างชั้นปี ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.2.5 ด้านทักษะทางกีฬา ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่างชั้นปี ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.2.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่างชั้นปีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในด้านนี้ พบว่า นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบเป็นรายคู่ ผลการทดสอบพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.2.7 ด้านความสัมพันธ์กับสังคม ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่างชั้นปี ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.2.8 การจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างชั้นปี พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน ปรากฏผลดังนี้

2.3.1 ด้านการพัฒนามุขลิกภาพ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอก ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.3.2 ด้านสันทนการ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอก ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.3.3 ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอก ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามกลุ่มต่อไปนี้

นักศึกษาวิชาเอกการกีฬาและสุขภาพ ฝึกหัดการ การบริหารศูนย์สุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีทักษะแตกต่างกับกลุ่มนักศึกษาจากวิชาเอก คอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดลอม และการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.3.4 ด้านความปลอดภัย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากวิชาเอกต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การทดสอบเป็นรายคู่ ปรากฏว่า นักศึกษาจากวิชาเอก การกีฬาและสุขภาพ การบริหารธุรกิจ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และพลศึกษา มีทักษะแตกต่างกัน นักศึกษาจากวิชาเอก ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดลอม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คู่อื่น ๆ ไม่พบสิ่งแวดลอม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.3.5 ด้านทักษะทางกีฬา ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอก พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาจากวิชาเอก การกีฬาและสุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การ

บริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาวิชาเอก พลศึกษา การบริหารศูนย์สุขภาพ คอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยว และการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีแวดล้อม และการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.3.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาวิชาเอกการกีฬาและสุขภาพ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิชาเอก พลศึกษา การบริหารศูนย์สุขภาพคอมพิวเตอร์ การบริหารธุรกิจ ธุรกิจ การท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3.7 ด้านความสัมพันธ์กับสังคม ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอก พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จากการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาวิชาเอกการกีฬาและสุขภาพ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิชาเอก พลศึกษา การบริหารศูนย์สุขภาพ คอมพิวเตอร์ การบริหารธุรกิจ ธุรกิจ การท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3.8 ทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่อวิชาเอก พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาวิชาเอก การกีฬาและสุขภาพ พลศึกษา การบริหารศูนย์สุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาวิชาเอก คอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นรายด้าน และรวมทุกด้านปรากฏผลดังนี้

2.4.1 ด้านการพัฒนาศักยภาพ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.2 ด้านสันทนการ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การทดสอบเป็นรายคู่ ปรากฏว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.3 ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ ปรากฏว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร และกระบี่ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.4 ด้านความปลอดภัย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบัน ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.4.5 ด้านทักษะทางกีฬา ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ ปรากฏว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร กระบี่ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบัน ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.4.7 ด้านความสัมพันธ์กับสังคม ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบัน ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.4.8 โดยรวมทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างสถาบัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การทดลองเป็นรายคู่ ปรากฏว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุดรธานี ชุมพร กระบี่ มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาเป็นรายด้าน และรวมทุกด้านปรากฏผลดังนี้

2.5.1 ด้านการพัฒนาศิลปะการออกกำลังกาย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.5.2 ด้านเส้นทางการออกกำลังกาย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จากการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะแตกต่างกับกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5.3 ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จากการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 น. มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5.4 ด้านความปลอดภัย ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5.5 ด้านทักษะทางกีฬา ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.5.7 ด้านความสัมพันธ์กับสังคม ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่พบว่าแตกต่างกัน

2.5.8 โดยรวมทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จากการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน พบว่า ทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับมากในด้าน การพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ส่วนด้าน ความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคมนักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาในทักษะของนักศึกษาวินัยพลศึกษาอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาได้รับความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีการประสานงาน และติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้การจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ทำให้ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการจัดงาน และมีการพัฒนาปรับปรุงเทคนิควิธีต่าง ๆ มาเป็นระยะโดยการสังเกตการณ์จากผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การออกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการจัดและดำเนินการแข่งขัน และการประเมินผลงานตามเกณฑ์ที่กรมพลศึกษากำหนด เป็นต้น จึงทำให้สามารถจัดการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาได้ในระดับที่นักศึกษาเห็นว่า ดีมาก ทั้งนี้เป็นการสอดคล้องกับนโยบายของกรมพลศึกษาที่มุ่งให้บัณฑิตทางพลศึกษา มีความรู้ มีคุณธรรม เจตคติ และศรัทธาในวิชาชีพ สามารถที่จะพัฒนาสังคมได้ตามอุดมคติของวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้

จริง (สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการแห่งประเทศไทย. 2532 : 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ที่นักศึกษามีทัศนะว่าการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา มีส่วนสำคัญในการช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง รู้จักเตรียมตัวเพื่อเผชิญปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีความนับถือตนเอง มีความเป็นผู้นำ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีจรรยาของนักกีฬา มีความมานะอดทน รู้จักควบคุมอารมณ์ รู้จักกำหนดจุดมุ่งหมาย และปฏิบัติตนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย มีกรอบจิตใจที่สื่อกว้าง ให้มีความประพฤติดี และเป็นแบบอย่างแก่เยาวชนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาข้อที่มุ่งสร้างเสริมความมีระเบียบ คุณธรรม จริยธรรม และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาแก่นักศึกษา (กรมพลศึกษา. 2540 : 30)

ในด้านสันทนาการนักศึกษามีทัศนะที่ดีในระดับมาก อาจเนื่องจากนักศึกษาเห็นว่ากิจกรรมการแข่งขันกีฬาก็คือเป็นการช่วยลดความตึงเครียด มีการผ่อนคลายทางอารมณ์ และทำให้เกิดความสนุกเพลิดเพลิน ซึ่ง รีฟ (Reeve. 1989 : 83 - 103) กล่าวว่า ความเพลิดเพลิน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ อันเป็นผลเนื่องมาจากความสามารถในการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ และทำให้เกิดความสนใจในกิจกรรมนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง และ แครพไฮต์ กับ เรนนิ่งเจอร์ (Krapp, Hidi and Renninger. 1992 : 1 - 26) พบว่า นักศึกษาจะเรียนได้ดีในเนื้อหาที่นักศึกษาเห็นว่าน่าสนใจมากกว่าเนื้อหาที่นักศึกษาเห็นว่าน่าเบื่อหน่ายในตนเองเดียวกัน เช่น (Chen. 1996 : 424 - 432) กล่าวว่า ทัศนะของนักศึกษาต่อความน่าสนใจของกิจกรรมกีฬาก็อาจมีความสำคัญต่อความสามารถในการเรียน และความรู้สึที่นักศึกษาได้รับจากการเรียน ในด้านการพัฒนาทางร่างกายนักศึกษามีทัศนะที่ดีในระดับมาก อาจเนื่องจากนักศึกษาเห็นว่าการเล่นกีฬาวินัยพลศึกษา มีส่วนทำให้ได้พัฒนาความสมบูรณ์ของร่างกาย ทำให้เกิดความกระปรี้กระเปร่า เป็นการส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกาย พัฒนาร่างกายให้แข็งแรงอันเป็นการเตรียมพร้อมต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับที่ เคนยอน (Kenyon. 1968 : 96 - 105) ได้กล่าวว่า กิจกรรมต่าง ๆ จะมีความหมายสำหรับนักศึกษาก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า เหตุผลหนึ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ เป็นการพัฒนาสุขภาพ และความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย ซึ่งในเรื่องนี้ พาฟเพนบาร์เจอร์ และลี (Paffenbarger and Lee. 1996 : 11 - 28) พบว่ากิจกรรมกีฬานำไปสู่การพัฒนาความสมบูรณ์ของสรีระ (Physiological fitness) ช่วยให้นักศึกษามีอายุยืนยาวขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งยังส่งผลให้ลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคบางชนิด เช่น โรคหัวใจลงได้มาก นอกจากนี้ยัง

สอดคล้องกับกฎบัตรระหว่างประเทศด้านพลศึกษาและการกีฬา ข้อที่มุ่งส่งเสริมให้ทุกคนมีสิทธิพื้นฐานในการฝึกพลศึกษา และการกีฬา เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีกีฬาประชาชาติ ให้ทุกคนมี โอกาสเท่าเทียมกันในการเรียนเกี่ยวกับพลศึกษาและการกีฬา เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกาย ตลอดจนโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในกีฬาระดับสูงได้ (กรมพลศึกษา. 2534 : 28)

สำหรับด้านการพัฒนาทักษะทางกีฬา นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาเห็นว่าการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวិทยาลัยพลศึกษาเป็นการเพิ่มพูนทักษะทางกีฬาให้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้สามารถตัดสินใจอย่างรวดเร็ว และเคลื่อนไหวร่างกายได้ทันทั่วทั้งที่ ช่วยให้รู้กฎกติกาของ เกมได้ดียิ่งขึ้น ว่ามีทักษะใดบ้างที่จำเป็นต้องปรับปรุง และช่วยทำให้มีความสุขนิสัยดี ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุชาญ โภคิน (2539 : 4 - 6) ที่กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนานักศึกษา ควรประกอบด้วยกิจกรรมหลายด้าน เช่น ด้านการฝึกการแก้ปัญหา และตัดสินใจ กิจกรรมด้าน การทำงานเป็นทีม เป็นต้น เพื่อช่วยให้นักศึกษาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ในด้านความปลอดภัย นักศึกษา มีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่าการแข่งขันกีฬาอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ ได้รับความอันตรายได้ อย่างไรก็ตามการฝึกฝนกิจกรรมด้านการสร้างจิตสำนึกในความปลอดภัยในการ ทำงานก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษา (สุชาญ โภคิน. 2539 : 4 - 6)

การเตรียมตัวเพื่อลงแข่งขันกีฬา ซึ่งนักศึกษาจำเป็นต้องซ้อมกีฬาอย่างสม่ำเสมออาจมีส่วนช่วยทำให้มี ทักษะทางกีฬาสูงขึ้น และช่วยลดอันตรายอันอาจเกิดจากการแข่งขันกีฬา ทำให้สุขภาพดีขึ้น ลดความ เสี่ยงจากการมีโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ลงได้ (Bouchard, Shephard & Stephens. 1994 : 82) ในด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคมซึ่งนักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง เช่นกัน อาจเนื่องจากนักศึกษาเห็นว่าการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจในหมู่นักศึกษา ทำให้นักศึกษารู้จักใช้ประโยชน์จากข้อวิพากษ์วิจารณ์ รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น ฝึกให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น ๆ ได้ ยอมรับกฎของคนส่วนใหญ่ และเป็นโอกาสที่ได้ทำความ รู้จักคุ้นเคยกับผู้อื่น รวมทั้งได้พัฒนาทักษะในด้านนี้ ช่วยให้ผู้รู้จักประพฤติตนเวลาเข้าสังคม รู้สึกว่าตน เป็นที่ยอมรับ และสามารถอยู่ต่อหน้าชุมชนได้โดยไม่เคอะเขิน แม้กระนั้นก็ตามนักศึกษบางส่วนอาจ เห็นว่าประสบการณ์บางอย่าง เช่น การแข่งขันกีฬาเพื่อหวังเงินค่าตอบแทน การเยาะเย้ยผู้เล่นฝ่าย ตรงข้ามและถือว่เป็นศัตรูที่ต้องคอยตอบโต้ การทุ่มเทเวลาสำหรับการฝึกซ้อม การสนับสนุนของ ผู้บริหาร และการพัฒนาผลการแข่งขันกีฬา เป็นต้น นักศึกษามีทักษะดีในระดับปานกลาง ดังนั้นเมื่อนำ มาพิจารณาร่วมกับประเด็นอื่น ๆ ที่กล่าวมาในตอนต้น ซึ่งนักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับมาก จึงส่งผล

ให้นักศึกษามีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคมในระดับปานกลางก็อาจเป็นได้

2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเพศชาย และเพศหญิงมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับมากทั้งสองกลุ่ม ทั้งนี้อาจเนื่องจากทั้งนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายเห็นว่าการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยเอื้อประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ให้กับตนเป็นอย่างมาก เช่น การที่นักศึกษาชายมีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดในด้านทักษะทางกีฬา และระดับมากในด้านการพัฒนาทางร่างกายและด้านสันตนาการ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาชายเห็นว่าการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีที่จะได้ฝึกฝนทักษะทางกีฬา และพัฒนาร่างกายให้สมบูรณ์ และสามารถกระทำได้อย่างมีความสุข มีความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับที่เคนยอน (Kenyon, 1968 : 96 - 105) พบจากงานวิจัยว่า กิจกรรมทางกีฬาจะมีความหมายต่อนักศึกษาก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้พิจารณาว่ากิจกรรมนั้นเป็นประสบการณ์ทางสังคม เป็นการพัฒนาสุขภาพและความสมบูรณ์ของร่างกาย เป็นการแสวงหาความตื่นเต้น เป็นศิลปะ เป็นประสบการณ์ที่ทำให้เกิดความสบายใจ และเป็นประสบการณ์ การพยายามเพื่อความบันเทิง การที่นักศึกษาหญิงมีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดในด้านมนุษยสัมพันธ์ และระดับมากในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการพัฒนาทางร่างกายและด้านสันตนาการ อาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาหญิงเห็นว่าการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีที่จะได้ฝึกฝนทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ อันเป็นกิจกรรมหนึ่ง ซึ่ง สุชาญ โภคิน (2539 : 4 - 6) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยพัฒนานักศึกษา ช่วยให้นักคลุ้รู้จักหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ หลักของการทำงานร่วมกับผู้อื่น และหลักของการปรับตัวให้เข้ากับหมู่คณะ และสังคมได้ เพื่อว่าเมื่อเข้าสู่ตลาดงานจะสามารถ จัดกิจกรรมสัมพันธ์ต่าง ๆ ให้กับองค์การได้นอกจากนี้แล้วกีฬาวิทยาลัยพลศึกษายังช่วยสร้างเสริมบุคลิกภาพ ช่วยพัฒนาทางร่างกายและมีความสุข สนุกสนานเป็นการผ่อนคลายทางอารมณ์ ผลการวิจัยนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของเชน (Chen, 1996 : 424 - 432) ที่พบว่า นักศึกษาให้ความสนใจกิจกรรมกีฬาเพราะกิจกรรมกีฬาทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ เป็นโอกาสที่จะได้พบปะทำความรู้จักกับบุคคลอื่น ๆ กิจกรรมมีความหลากหลาย และเป็นโอกาสที่ได้แสดงความสามารถ และความเป็นเอกลักษณ์บุคคล

การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านไม่พบว่าแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากทั้งสองกลุ่มมีทักษะที่ดีในระดับมากทั้งคู่ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาชายมีทักษะที่ดีกว่านักศึกษา

หญิงในด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย และด้านทักษะทางกีฬา ส่วนนักศึกษาหญิงมีทักษะที่ดีกว่านักศึกษาชายในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ และด้านมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอาจมีค่านิยมหรือมีความสนใจที่แตกต่างกัน ดังที่ วอลลิง และดูดา (Walling and Duda. 1995 : 140 - 156) กล่าวว่า ในกิจกรรมทางกีฬา นักศึกษาชายมักจะเห็นว่าเป็นโอกาสที่จะได้แข่งขันในขณะที่นักศึกษาหญิงมักจะเห็นว่าการออกกำลังกายเป็นโอกาสที่จะได้ฝึกทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ และการจัดการ การจัดกิจกรรมทางกีฬาที่สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาจึงควรเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการเรียนการสอนพลศึกษา ทั้งนี้เป็นไปในทางองเดียวกับจุดเน้นของสมาคมกีฬา และพลศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Association for Sport and Physical Education. 1995 : 3 - 36) ทำให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมกีฬา และพลศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการสอนให้รู้จักความหมายของแต่ละกิจกรรมนั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนคงความสนใจไว้ได้ ซึ่งกรมพลศึกษาได้มีนโยบายในการจัดดำเนินงานในลักษณะเช่นนี้ไว้หลายประการ เช่น การจัดตั้งศูนย์เยาวชนในวิทยาลัยพลศึกษา เป็นต้น (กรมพลศึกษา. 2539 : 11 - 14) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้พัฒนาอย่างถูกต้องทิศทาง

3. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจากทุกชั้นปีมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามอบตามวัตถุประสงค์ในระดับหนึ่ง เมื่อพิจารณาทักษะของนักศึกษาจากแต่ละชั้นปีพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดในด้านพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และระดับมากในด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้รับประสบการณ์ใหม่ที่แตกต่างจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษาแทบทุกด้าน ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อนกลุ่มใหม่ ลักษณะการเรียนการสอนที่แตกต่างจากเดิม ทำให้นักศึกษาปี 1 ต้องมีความตื่นตัวอยู่เสมอ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ดังเช่นที่ แอสติน (Astin. 1993 : 44 - 49) รายงานผลจากการวิจัยไว้ว่า ประสบการณ์ในสถาบันใหม่มิมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติ และแนวทางในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก ดังนั้นเมื่อนักศึกษาได้มีประสบการณ์การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาจึงอาจเป็นโอกาสแรกสำหรับนักศึกษาบางส่วน ในการได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทั้งทางการพัฒนาบุคลิกภาพ การพัฒนาทักษะทางกีฬา ซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางร่างกาย และมีโอกาสได้พบปะหาความรู้จักกับนักศึกษาจากสถาบันอื่น ๆ เป็นการฝึกทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์

และทักษะด้านความสัมพันธ์กับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่ามีทัศนคติในระดับมากต่อต้านสหนาการ อาจเนื่องจากนักศึกษาปีที่ 2 เคยได้มีประสบการณ์ด้านการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามาบ้างแล้ว และเรียนรู้ที่จะปรับตัวในการเรียน และปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมของสถาบัน เพื่อน และอาจารย์ผู้สอนได้มากขึ้น จึงอาจทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีความสุข และสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับที่ ชูเอลล์ (Shuell. 1986 : 411 - 436) กล่าวไว้ว่า การตัดสินใจของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อผลการเรียน กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และการใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องของผู้เรียนจะเป็นส่วนต่อเชื่อมที่สำคัญระหว่างพฤติกรรมของผู้สอน และผลการเรียนของผู้เรียน ดังนั้นพฤติกรรมของผู้เรียนจึง เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าพฤติกรรมของผู้สอน หน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนจึงควรจะเป็นการสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมแรงจูงใจให้นักศึกษา เพื่อให้มีความสนใจ ตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เห็นว่าสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของตนเอง และเกิดการเรียนรู้ขึ้นได้ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 มีทัศนคติในระดับมากในด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา อาจเนื่องจากในช่วง 2 ปีสุดท้ายของการเรียนนี้ นักศึกษาได้มีประสบการณ์มากขึ้นตามลำดับ และเห็นว่าการพัฒนาทางร่างกายและการพัฒนาทักษะทางกีฬา เป็นเรื่องที่สำคัญโดยเฉพาะต่อการออกไปประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ยังมีทัศนคติในระดับมากที่สุดในการพัฒนาบุคลิกภาพ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านนี้มากขึ้น และเห็นว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬา อาจมีส่วนทำให้มีโอกาสได้พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การทำงานเป็นทีม และการจัดการก็เป็นได้

เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาจากต่างชั้นปี ปรากฏว่า โดยรวมทุกด้านนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งมีโอกาสดำเนินประสบการณ์การแข่งขันกีฬาระดับนี้ จึงเป็นโอกาสที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในทุก ๆ ด้าน ในขณะที่นักศึกษาระดับชั้นสูงขึ้นมาได้ เคยมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว จึงอาจเลือกฝึกฝนทักษะในส่วนที่เห็นว่าสอดคล้องกับความสนใจของตนก็เป็นได้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้าน การพัฒนาบุคลิกภาพอาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลิกภาพ

มากเพราะต่างต้องปรับตัวเพื่อรับสถานการณ์ใหม่ (Astin. 1993 : 44 - 49) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เริ่มเรียนรู้วัฒนธรรมของสถาบันในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เริ่มเตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมสำหรับการประกอบอาชีพส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีการปรับตัวให้เข้ากับการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งกลุ่มเพื่อนได้แล้ว จึงทำให้ทักษะแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ก็เป็นได้ สำหรับด้านสันทนการพบปะ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ได้มีประสบการณ์การแข่งขันกีฬาบ้าง และวุฒิภาวะที่เกิดขึ้นตามวัย อาจมีส่วนทำให้มีทักษะแตกต่างกัน ส่วนด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่ากิจกรรมการแข่งขันกีฬาวិทยาลัยพลศึกษาช่วยให้มีโอกาสได้พบปะกับเพื่อนใหม่จากหลากหลายสถาบัน ทำให้ได้ฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุชาญ โภคิน (สุชาญ โภคิน. 2539 : 4 - 6) ที่เห็นว่ากิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์มีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษา และจากผลงานวิจัยของพาสคาเรลลา และคนอื่น ๆ (Pascarella and others. 1996 : 174 - 195) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สนใจพบปะสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่น ๆ ที่มีภูมิหลังแนวคิดและค่านิยมแตกต่างจากงาน

4. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจากต่างวิชาเอก มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลางไปถึงระดับมาก โดยที่นักศึกษาจากวิชาเอกการกีฬาและสุขภาพ ผลิตยการ การบริหารศูนย์สุขภาพ การบริหารธุรกิจ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์สุขภาพมีทักษะที่ดีในระดับมาก ส่วนนักศึกษาจากวิชาเอกคอมพิวเตอร์ ธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และการตลาดมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ที่ความสนใจและพื้นความรู้ทางวิชาเอกจะมีอิทธิพลต่อทักษะของนักศึกษา ดังจะสังเกตได้จากกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะต่อการจัดการแข่งขันในระดับดีมาก เป็นกลุ่มที่มีลักษณะบางประการคล้ายคลึงกัน เป็นต้นว่า การเลือกเรียนในหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทางร่างกาย ทักษะทางกีฬาและสุขนิสัยของนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่กลุ่มที่มีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มวิชาเอกที่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมุ่งเน้นทักษะทางธุรกิจ อันเนื่องจากการปรับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปในแนวเดียวกับความ

ต้องการของสังคม เมื่อนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอกที่มุ่งเน้นทักษะทางธุรกิจมากกว่าทักษะทางกีฬา จึงอาจเป็นไปได้ที่จะเห็นความสำคัญของการแข่งขันกีฬาระดับรองลงมา ดังที่ มิทเชลล์ (Mitchell. 1993 : 424 - 436) สรุปจากผลการวิจัยไว้ว่า ความเข้าใจของนักศึกษา เกี่ยวกับความหมาย และคุณค่าที่แฝงฝังอยู่ในกิจกรรม อาจเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาคงความสนใจต่อ กิจกรรมนั้น ๆ

เมื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาจากต่างวิชาเอกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัย พลศึกษาโดยรวมทุกด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งเอาไว้ จากการทดสอบความแตกต่างในแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาจากต่างวิชาเอกมีทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะ ทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม ทั้งนี้เป็นไปในทางองเดียวกันกับที่ เพรนเซล (Prenzel. 1992 : 71 - 98) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้ เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาต่อความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาแต่ละประเภท และพบว่าทักษะต่อความ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามีรากฐานมาจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่า และความหมายของ กิจกรรมนั้น ๆ เมื่อนักศึกษามีความสนใจเริ่มต้นที่แตกต่างกันจึงเป็นไปได้ที่อาจมีทักษะต่อกิจกรรม กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแตกต่างกัน ซึ่ง เช่น (Chen. 1996 : 424 - 432) พบจากการวิจัย ว่า ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา สามารถจัดกลุ่มออกได้เป็น 4 แบบใหญ่ ๆ และผู้เข้าร่วม กิจกรรมอาจให้ความสนใจเข้าร่วมโดยเหตุผลที่แตกต่างกัน เป็นต้นว่า เพื่อส่งเสริมสุขภาพและ ความสมบูรณ์ของร่างกาย เพื่อเป็นโอกาสได้พบปะสังสรรค์กับเพื่อน เพื่อเป็นโอกาสได้ฝึกทักษะ หลายอย่าง และเพื่อแสดงความสามารถของตน ความแตกต่างของแต่ละแบบอาจเป็นตัวกำหนด พื้นฐานความสนใจของผู้เรียนได้

5. นักศึกษาจากต่างสถาบันมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวม ทุกด้านในระดับปานกลางไปถึงระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาจากแต่ละสถาบันต่างเห็นว่ การจัดการแข่งขันกีฬาเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันทนา การ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะที่ดีในระดับ มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าวิทยาลัยพลศึกษาจัดดำเนินการแข่งขันกีฬานันทนาการที่ส่งเสริมพัฒนาการ ของนักศึกษาตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับที่ บาเรค (Barak. 1996 : 4211) กล่าวว่ ถ้ามีการออกแบบประสบการณ์นอกห้องเรียนเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักศึกษาแล้ว

สถาบันอุดมศึกษาจะสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญในการศึกษา ประสพการณ์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนานักศึกษาตามศักยภาพ สำหรับด้านความปลอดภัย ด้าน มนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษาจากทุกสถาบันมีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง แม้จะมีความเหมาะสมในระดับหนึ่ง แต่ถ้าหากได้ศึกษาแนวทางการจัดการให้ดีขึ้นได้อีก จะสามารถ ช่วยพัฒนานักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาของ นักศึกษาจากต่างสถาบัน โดยรวมทุกด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้โดยนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ ชลบุรี สุพรรณบุรี มหาสารคาม อุตรธานี ชุมพร กระบี่ มีทักษะแตกต่างจากนักศึกษาจากวิทยาลัย พลศึกษาจังหวัดสุโขทัย เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยะลา และตรัง ซึ่ง เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษากลุ่มเหล่านี้มีทักษะแตกต่างกันในด้านการพัฒนาบุคลิก ภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องจาก นักศึกษาจากต่างสถาบันได้รับการสนับสนุนจากทางสถาบัน ผู้บริหาร อาจารย์ และเพื่อนนักศึกษา ในลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจส่งผลต่อค่านิยม และทักษะในเรื่องต่าง ๆ ของนักศึกษา ในเวลาต่อมาได้ ดังที่ แอสติน (Astin. 1993 : 44 - 49) ได้ศึกษาอิทธิพลของประสพ- การณ์เกี่ยวกับความหลากหลายของบุคคล และวัฒนธรรมที่มีต่อการใช้ชีวิตในฐานะนักศึกษาและพบว่า ประสพการณ์ต่าง ๆ ในการเรียนในวิทยาลัย มีส่วนทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าจากความแตกต่าง ระหว่างบุคคล วัฒนธรรมและกิจกรรมใหม่ ๆ มากขึ้น นอกจากนี้ ชิคเคอริง (Chickering. 1971 : 125 - 128) กล่าวว่า ในการศึกษาผลของประสพการณ์ทั้งเชิงวิชาการ และไม่ เป็นเชิงวิชาการ (Academic and Nonacademic Experiences) ต่อการมีส่วนร่วม และ ความสนใจกิจกรรมของนักศึกษาพบว่า ประสพการณ์ไม่เพียงแต่จะมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม เท่านั้น หากยังรวมถึงลักษณะและระดับการเข้าร่วมกิจกรรม และการมีการปะทะสังสรรค์กับเพื่อน นักศึกษา และอาจารย์ในสถานศึกษาด้วย

6. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัย พลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลางไปถึงระดับมาก โดยที่ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 และ 2.50 - 3.49 มีทักษะที่ดีในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.50 มีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง เมื่อศึกษาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย

สะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะที่ดีในระดับมากที่สุดในการพัฒนาทางร่างกาย ด้านทักษะทางกีฬา และด้านสันตนาการ ส่วนนักศึกษาอีก 2 กลุ่มมีทักษะที่ดีต่อทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวในระดับมาก แสดงว่า นักศึกษาทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา และกิจกรรมกีฬานี้ช่วยให้ได้ฝึกทักษะทางด้านกีฬา ด้านสันตนาการ และช่วยให้มีการพัฒนาทางร่างกายมากขึ้น สำหรับด้านอื่น ๆ นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่า ร้อยรวมทุกด้าน นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ร้อยที่นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 3.49 และ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งอาจเป็นไปได้เนื่องจาก นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี มีความสบายใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอย่างเต็มที่ ได้รับทั้งความรู้ ทักษะ และความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กัน ในขณะที่นักศึกษามีผลการเรียนลดหลั่นลงมา อาจมีความกังวลในเรื่องการเรียนอยู่บ้าง จึงส่งผลให้ทักษะต่อการจัดกิจกรรมกีฬาบางด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันในด้าน สันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกอร์เบอร์ (Gerber. 1996 : 42 - 50) ที่พบว่า การเพิ่มระดับการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเฉพาะกิจกรรมกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาร์ช (Marsh. 1992 : 553 562) ที่พบว่าการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมกีฬามีความสัมพันธ์ทางอ้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งยังสอดคล้องกับผลงานของ ฮอลแลนด์ และอังเดร (Holland and Andre. 1987 : 438) ที่กล่าวว่า กิจกรรมกีฬา ช่วยสร้างประสบการณ์ที่จะช่วยสร้างเสริมพัฒนาการของนักศึกษา และส่วนหนึ่งของพัฒนาการรวม ไปถึงการมีความภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น มีทัศนคติต่อตนเองดีขึ้น มีผลการเรียนดีขึ้น และมีความรักความผูกพันกับสถาบันมากขึ้น สามารถลดปริมาณนักศึกษาที่ต้องออกกลางคัน (drop out) ลงได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก แสดงว่าการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา บรรลุวัตถุประสงค์ในระดับที่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกายและด้านทักษะทางกีฬา ที่นักศึกษารายงานว่ามีทัศนคติดีในระดับมาก กรมพลศึกษา จึงควรคงระดับกิจกรรมในด้านดังกล่าวไว้ ในขณะที่เดียวกันในด้านความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษามีทัศนคติดีในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องในการ จัดดำเนินการแข่งขันกีฬาจึงควรเอาใจใส่สามด้านนี้ให้มากขึ้น เพราะ เป็นด้านที่มีความสำคัญต่อ พัฒนาการของนักศึกษาอย่างยิ่ง เป็นต้นว่า ควรจัดหาอุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อม และการแข่งขันให้ เหมาะสม การจัดเวลาแข่งขันไม่ให้กระชั้นจนเกินไป การสอดส่องความปลอดภัยภายในสนาม แข่งขันและที่พักนักศึกษาที่มีระบบ นอกจากนี้ควรเพิ่มกิจกรรมที่เน้นทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ และ ความสัมพันธ์กับสังคมให้มากขึ้น เช่น ให้สังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขัน เพื่อให้ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิทยาลัยพลศึกษาที่เน้นการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ความ ต้องการของสังคมมากขึ้น

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงต่างมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัย พลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อศึกษาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักศึกษาชายมีทัศนคติดีใน ระดับมากที่สุดในด้านทักษะทางกีฬา ส่วนนักศึกษาหญิงเป็นด้านมนุษยสัมพันธ์ วิทยาลัยพลศึกษาจึง ควรจัดกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง เพิ่มกิจกรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาชาย และเพิ่มกิจกรรมทักษะทางกีฬาสำหรับนักศึกษาหญิง โดยมี การศึกษาแนวทางการจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ เพื่อให้ให้นักศึกษามีพัฒนาการครบทุกด้าน

3. นักศึกษาจากทุกชั้นปีมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในด้าน การพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกายและด้านทักษะทางกีฬา ในระดับ มากถึงมากที่สุด แสดงว่าวิทยาลัยพลศึกษาจัดกิจกรรมในด้านเหล่านั้นได้เหมาะสม แต่ในด้านความ ปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ระดับปาน กลาง วิทยาลัยพลศึกษาจึงควรให้ความสนใจเพิ่มขึ้น และจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้สังคมได้ รับทราบและเข้ามามีส่วนร่วมเรื่องมากขึ้น เป็นต้นว่า จัดตั้งคณะกรรมการอันประกอบด้วยผู้แทนนักศึกษา

ทุกชั้นปี อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้นำทางสังคม เพื่อกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้โอกาสนักศึกษาได้มีส่วนในการแสดงความคิดเห็น และแสดงความสามารถในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ผู้นำทางสังคมอาจใช้คำปรึกษาแนะนำที่มีประโยชน์ เพื่อให้ระบบงานดำเนินไปอย่างคล่องตัว มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้นักศึกษามีความรู้ และเห็นคุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบข่าวคราว และมีส่วนร่วมในฐานะเป็นผู้เข้าชมกีฬา เพื่อให้ประชาชนในชุมชนเกิดความสนใจในการฝึกฝนงานด้านกีฬา ทั้งยังเป็นแบบอย่างแก่เยาวชนในชุมชนให้มาสนใจด้านกีฬา อันจะช่วยพัฒนาร่างกาย เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ลดปัญหาด้านความเครียด และปัญหายาเสพติดอันเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมลงได้

4. นักศึกษาจากต่างวิชาเอกมีทักษะที่ดีต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับปานกลางไปถึงระดับมาก ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เลือกเรียนในหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางร่างกาย สุขนิสัย ทักษะทางกีฬา มีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามากกว่ากลุ่มนักศึกษาจากกลุ่มวิชาเอกที่มุ่งเน้นทักษะทางธุรกิจ ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาวิชาเอกที่มุ่งเน้นทักษะทางธุรกิจอาจมีประสบการณ์ด้านกีฬาน้อยกว่า ประกอบกับนักศึกษาวิชาเอกด้านธุรกิจส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งผ่านการเรียนในระดับมัธยมศึกษามานานนัก พื้นความรู้ และประสบการณ์ทางด้านกีฬาอาจยังไม่เพียงพอ วิทยาลัยพลศึกษาควรคำนึงถึงความแตกต่างนี้ และนำไปเป็นข้อมูลในการวางนโยบายการจัดการจัดกิจกรรมกีฬาที่สอดคล้องกับความสนใจ และทักษะพื้นฐานของนักศึกษา โดยให้นักศึกษามีส่วนในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะจัดแข่งขัน เผยแพร่กิจกรรมกีฬาให้นักศึกษามีความเข้าใจความหมาย และคุณค่าในกิจกรรมนั้น ๆ ควรมีการศึกษากิจการการจัดการแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัย และกีฬาระดับประเทศรวมทั้งกีฬาในต่างประเทศเพื่อนำความรู้มาพัฒนาเทคนิควิธีการแข่งขัน และจัดแข่งกีฬาชนิดใหม่ ๆ ที่อาจเป็นที่สนใจของนักศึกษากลุ่มหลักสูตรทางธุรกิจมากขึ้น การจัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษามีโอกาสพบปะสังสรรค์กับเพื่อนต่างวิชาเอก เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ เพื่อช่วยให้นักศึกษาพัฒนาความเป็นผู้นำ สามารถแสดงจุดยืนของตนเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มได้ รู้จักประสานสามัคคี และพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต

5. นักศึกษาจากต่างสถาบันมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับปานกลางไปถึงระดับมาก ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักศึกษาจากต่างสถาบันมีทักษะแตกต่าง

กันโดยเฉพาะในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย และด้านทักษะทางกีฬา ซึ่งอาจเนื่องจากผลของประสบการณ์ที่ได้รับ จากการได้ศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ในลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้บริหารสถาบัน จึงควรศึกษาสภาพแวดล้อมทั้งเชิงวิชาการและไม่ใช่วิชาการ ที่อาจมีอิทธิพลต่อความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และทักษะต่อการแข่งขันกีฬาของนักศึกษา จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนกิจกรรมกีฬา จัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านกิจกรรมกีฬา เพื่อเป็นที่ปรึกษาให้กับนักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

6. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับปานกลางไปถึงระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแตกต่างกัน แสดงว่า ผลการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาจึงควรศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะต่อการจัดการแข่งขัน รวมทั้งปัจจัยที่สำคัญอื่น ๆ เช่น ผลการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร การประเมินผล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดชัดเจน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาได้อย่างถูกต้องทางมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทาวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาด้านความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคมในระดับปานกลาง จึงควรได้มีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาใน 3 ด้านนี้ เพื่อหาแนวทางจัดการแข่งขันกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2 จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา จึงควรศึกษาวิจัยตัวแปรเหล่านี้ในเชิงเหตุ-ผล เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการกิจกรรมได้ดีขึ้น

3. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลจากนักศึกษาเพียงกลุ่มเดียว จึงอาจยังไม่ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร อาจารย์ กรรมการตัดสิน และผู้เข้าชม เป็นต้น เพื่อเป็นการประเมินการจัดการแข่งขันกีฬาได้อย่างสมบูรณ์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ข้าวครูไทย. "วิเคราะห์กีฬาส่งเสริมหลักคุณธรรม," กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารข้าวครูไทย

21 : 12 - 14 พฤษภาคม 2526.

ทวีศักดิ์ ศูนย์กลาง. "คุณภาพของนักศึกษา," รายงานการวิจัยวิทยาลัยพลศึกษา. จังหวัด
มหาสารคาม, 2527.

_____. "สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ เมื่อแรกเข้าศึกษา"
รายงานการวิจัยวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. 2526.

ธิดารัตน์ บุญนุช. "แนวทางหนึ่งของการพัฒนานิสิตนักศึกษา," การอุดมศึกษากับการพัฒนา
ประเทศ : การประเมินเชิงวิเคราะห์และการเสนอทิศทางการใหม่. ธิดารัตน์ บุญนุช
(บรรณาธิการ) ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

บุญชัย จงกลณี. การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525.

ประกอบ สุรัตน์ และธิดารัตน์ บุญนุช. "ลักษณะนิสิตนักศึกษา," ใน วัลลภา เทพหัสดิน
ณ อยุธยา. บรรณาธิการ กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2529.

พะยอม แก้วกำเนิด. แนวทางการส่งเสริมการพลศึกษา. คำนวณรายเนื่องในวันสถาปนา
พลศึกษาครบรอบ 5 ปี ณ กรมพลศึกษา, 9 ธันวาคม 2531.

พรชูลี อาชาวารุง. (บรรณาธิการ) นิสิตนักศึกษา : หลักการ ปัญหา และแนวปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.

พลศึกษา, กรม. การผลิตครูพลศึกษาในอนาคต. กรุงเทพฯ : รายงานการสัมมนาเพื่อยกระดับ
มาตรฐาน 3 - 5 กันยายน 2529.

_____. รายงานประจำปีงบประมาณ 2539. กองแผนงาน กรมพลศึกษา กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2540.

_____. ออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพสำหรับทุกคน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา,
2535.

_____. ออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพสำหรับคุณ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา,
2536.

พลศึกษา, กรม. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ 2534. กรุงเทพฯ : กองกีฬา
รวม พลศึกษา. 2534.

_____. รายงานการสัมมนาระดับชาติ เรื่องบทบาทของสถาบันการศึกษา การกีฬาและการ
ออกกำลังกายสำหรับทุกคน. กรุงเทพฯ : เทพนิมิตการพิมพ์, 2526.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2524.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. "งานบุคลากรนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาเยาวชน," เอกสาร
ประชุมทางวิชาการ. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2527.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435 - 2507. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป. : 118 - 119.

_____. กระทรวง. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง. พุทธศักราช 2529
(ปรับปรุง พ.ศ. 2534) สำหรับวิทยาลัยพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

สมบุญณ ลิขิตยัยจวรา. ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์
ระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับสมรรถภาพครูพลศึกษา. ปรินญาณพนธ์
มหาวิทยาลัยมหิดลภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

สรรรเสริญ อุทัยเฉลิม. "มหาวิทยาลัยในทัศนะของข้าพเจ้า," ใน คณมหาวิทยาลัย.
กรุงเทพฯ : แผนกอิสระสื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2514.

สุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทย, สมาคม. "รายงานการสัมมนาเรื่อง
หลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาและสุขศึกษาในประเทศไทย," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา
และสันตนาการ. 6(1) : 2 ; มกราคม 2532.

สุชาญ รอกสิน. "วิสัยทัศน์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา," จุลสารพัฒนาประสิทธิภาพการ
สอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 4(6) พฤศจิกายน - ธันวาคม 2539.

- สุทัศน์ วรรณวิจิตร. ความคิดเห็นของอาจารย์นักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- สุนน อมรวิวัฒน์. "การพัฒนานิสิตนักศึกษา," ใน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (บรรณาธิการ) งานบุคลากรนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาเยาวชน. เอกสารประชุมทางวิชาการ ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สาวาง พ่วงบุตร. "คำบรรยายพิเศษเรื่อง บทบาทของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา," ข่าวสาร กรมพลศึกษา. 11(6) : มิถุนายน 2522.
- Astin, A. "Diversity and Multiculturalism on the Campus : How are Students Affected ?" Change. 25 : 44 - 49; 1993.
- Barak, Karen Lynn. "Adventure Education and College Student Development : An Exploratory Study," Dissertation Abstracts International. 56(11) : 4211 ; May 1996.
- Bouchard, C., R.J. Shephard, and T. Stephens, (Eds.) Physical Activity, Fitness, and Health. Champaign, II : Human Kinetics, 1994.
- Camp, W.Q. "Participation in Student Activities and Achievement : A Covariance Structural Analysis," Journal of Educational Research. 83 : 272 - 278 ; 1990.
- Chebator, Paul Joseph. "Involvement and Student Outcomes : The Student Development Effects of Co-curricular Programs," Dissertation Abstract International. 56(12) : 4670 ; 1996.
- Chen, Ang "Student Interest in Activities in a Secondary Physical Education Curriculum : An Analysis of Student Subjectivity," Research Quarterly for Exercise and Sports. 67(4) : 424 - 432 ; 1996.

- Chickering, Arthur W. and Linda Reiser. Education and Identity. 2nd. ed. San Francisco : Jossey - Bass Publisher, 1993.
- Coleman, J.S. The Adolescent Society. New York : Free Press, 1961.
- Cornelius, Allen Edward. The Relationship Between Athletic Investment. Social Interaction, and College Student Development. Dissertation Abstract International. 56(10) : 3836 ; 1996.
- Cronbach, Lee.J. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York : Harper and Row, 1984.
- Deci. E.L. "The Relation of Interest to the Motivation of Behavior : A Self Determination Theory Perspective" in K.A. Renninger, S. Hidi and A. Krapp (Eds.) The Role of Interest in Learning and Development. Hillsdale, NJ : LEA, 43 - 70 ; 1992.
- Feldman, Kenneth A.(Ed.) College and Student : Reading in the Social Psychology of Higher Education. New York : Pergamon Press, 1972.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education 4th ed., New York : McGraw-Hill, 1981.
- Finn, J.D. "Withdrawing From School," Review of Educational Research. 59 : 117 - 142 ; 1989.
- Gerber, Susan B. "Extracurricular Activities and Academic Achievement," Journal of Research and Development in Education. 30(1) : 42 - 50 ; 1996.
- Gholson, R.E.; Buscr, R.L. Cocurricular Activity Programs in Secondary Schools. Reston, Va : National Association of Secondary School Principals, 245 - 301 ; 1983.
- Gholson, R.E. "Student Achievement and Cocurricular participation," NASSP Bulletin. 69(483) : 17 - 20 ; 1985.

- Haensly, P.A., A.E. Lupkowski, and E.P. Edlind, "The Role of Extracurricular Activities in Education," The High school Journal. 68 : 110 - 119 ; 1986.
- Hagberg, J.M. "Exercise, Fitness and Hypertension," in C. Bouchard, R.J. Shephard, T. Stephens, J.R. Sutton, and B.D. McPherson (Eds.). Exercise, Fitness, and Health. Champaign, Il : Human Kinetics, 455 - 466 ; 1990.
- Holland, A. and T. Andre "Participation in Extracurricular Activities, in Secondary School : What is Known, What Need to be Known?" Review of Educational Research. 57 : 437 - 466 ; 1987.
- Joekel, R.G. "Student Activities and Academic Eligibility Requirements," ASSP Bulletin. 69(483) : 3 - 9 ; 1985.
- Hurlock, Elizabeth B. Developmental Psychology. New York : McGraw - Hill, 1975.
- Kauffman, Joseph E. The Student in Higher Education. Connecticut : The Hozen Foundation, 1968.
- Kenyon, G.S. "A conceptual Model for Characterizing Physical Activity," The Research Quarterly. 39 : 96 - 105 ; 1968.
- Krapp, A, S. Hide and K.A. Renninger "Interest, Learning and Development," in K.A. Renninger, S. Hidi and A. Krapp. (Eds.) The Role of Interest in Learning and Development. Hillsdale. NJ : LFA, 1 - 26 ; 1992.
- Lakie, W.L. "Expressed Attitudes of Various Groups of Athletes toward Athletic Competition," Research Quarterly. 35 : 497 - 503 ; 1964.

- Marsh. H.W. "Extracurricular Activities : Beneficial Extension of the Traditional Curriculum or Subversion of Academic Goods?,"
Journal of Education Psychology. 84 : 553 - 562 ; 1992.
- McCue, B, F. "Constructing an Instrument for Evaluating Attitudes,"
Research Quarterly. 24 : 205 - 209 ; 1953.
- McGee. R. "Comparison of Attitudes toward Intensive Competetion for High School Girl," Research Quarterly. 27 : 60 - 73 ; 1956.
- Mitchell, M. "Situational Interest," Journal of Educational Psychology. 85 : 424 - 436 ; 1993.
- Marsh. H.W. "Extracurricular Activities : Beneficial Extension of the Traditional Curriculum or Subversion of Academic Goals?,"
Journal of Educational Psychology. 84 : 553 - 562 ; 1992.
- Newcomb. T., and Others, "Self Selection and Change," in The Cluster College. San Francisco : Jorsey - Bass, 1970.
- O'Reilly. J.M. "Did the Kid Win or Lose?," The Impact of No Pass/No Play Rule on Student Achievement. Mesa, AZ : Public Schools Department of Research and Evaluation, 1992.
- Reeve, J. "The Interest - Enjoyment Distinction in Intrinsie Motivation,"
Motivation and Emotion. 13 : 83 - 103 ; 1989.
- Shuell. T.J. "Cognitive Conceptions of Learning," Review of Educational Research. 56 : 411 - 436 ; 1986.
- Slater. J.K. "Pass to Play," Legislation in California : Vegetables before Dessert," Educational Evaluation and Policy Analysis. 10 : 151 - 160 ; 1988.
- Stefamick, M.L. "Exercise and Weight Control," in J.O. Holloszy (Ed.)
Exercise and Sports Sciences Reviews. 21 : 363 - 396 ; 1993.

- Tyler, R.W. Basic Principle of Curriculum and Instruction. Chicago : University of Chicago Press, 1970.
- Pascarella, E.T. and others. "Influences on Students' Openness to Diversity and Challenge in the First Year of College," Journal of Higher Education. 67(2) : 174 - 195 ; 1996.
- Prenzel, M. "The Selective Persistence of Interest," in K.A. Renninger, S. Hidi and A. Krapp (Eds.) The Role of Interest in Learning and Development. Hillsdale, NJ : LFA, 1992.
- Paffenbarger, R.S. and I-Min Lee "Physical Activity and Fitness for Health and Longevity," Research Quarterly for Exercise and Sport. 67(3) : 11 - 28 ; 1996.
- Walling, M.D. and J.L. Duda "Goals and their Associations with Beliefs about Success in and Perceptions of the Purposes of Physical Education," Journal of Teaching in Physical Education. 14 : 140 - 156 ; 1995.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

ทัศนะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทัศนะของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย

โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. ชั้นปี ☐ ชั้นปีที่ 1
☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3
☐ ชั้นปีที่ 4

3. วิชาเอก ☐ พลศึกษา ☐ พณิชยการ
☐ สุขศึกษา ☐ การบริหารศูนย์สุขภาพ
☐ สันทนาการ ☐ คอมพิวเตอร์
☐ วิทยาศาสตร์การกีฬา ☐ วารสารและประชาสัมพันธ์
☐ บริหารธุรกิจ ☐ ภาษาอังกฤษธุรกิจ
☐ วิทยาการคอมพิวเตอร์ ☐ การบริหารทรัพยากรมนุษย์
☐ การกีฬาและสุขภาพ ☐ ธุรกิจท่องเที่ยวและการโรงแรม
☐ นิเทศศาสตร์

4. สถาบันที่ท่านกำลังศึกษา

☐ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
☐ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย
☐ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง
☐ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

- [] วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่
- [] วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง

5. คะแนนเฉลี่ยสะสม

ระหว่าง 3.50 - 4.00

ระหว่าง 2.50 - 3.49

ต่ำกว่า 2.50

ตอนที่ 2 ทศนะต่อการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วพิจารณาแต่ละข้อว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาแห่งประเทศไทย มากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านให้ครบทุกข้อ

ข้อที่	ทศนะต่อการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาแห่งประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8.	การแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาช่วยให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในหมู่นักศึกษา..					
9.	การแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาช่วยพัฒนาความสมบูรณ์ของร่างกายนักศึกษา					
10.	การแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง.....					
11.	การแพ้และการชนะในการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาช่วยให้นักศึกษามีการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน.....					
12.	การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาช่วยฝึกฝนให้นักศึกษาเผชิญปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต.....					
13.	การร่วมแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาช่วยลดความตึงเครียดในอารมณ์.....					
14.	การแข่งขันมักจะนำไปสู่การยอมรับที่ว่า “แรงมาก็แรงไป”.....					
15.	สังคมให้ความสนใจกับการแข่งขันมากจนเชื่อว่าผู้บริหารวินยาศาสตร์ศึกษาจะบริหารไปได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของทีมนักกีฬาวินยาศาสตร์.....					
16.	การร่วมแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษาทำให้นักศึกษามีความนับถือตนเองสูงขึ้น...					
17.	การร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษาเกิดความไม่พอใจยาวนาน.....					

ข้อที่	ทัศนะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
20.	นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาให้การยอมรับนักกีฬาที่มีทักษะไม่ว่าจะเป็นร่วมทีมหรือคู่แข่ง.....					
21.	ความตื่นเต้นของผู้ชมทำให้เกิดความกดดันต่อนักศึกษาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยฯ จำนวนมาก.....					
22.	วิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีงบประมาณพอที่จะซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาให้เข้าร่วมแข่งขันอย่างปลอดภัย.....					
23.	เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันทำให้นักศึกษามีการผ่อนคลายทางอารมณ์.....					
24.	หลังจากได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยแล้วนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาอีก.....					
25.	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยพัฒนาความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาให้นักศึกษา.....					
26.	นักศึกษาที่มีทักษะทางกีฬาจำเป็นต้องเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางกีฬาให้ดียิ่งขึ้น.....					
27.	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาช่วยให้นักศึกษาพัฒนาแนวทางชีวิตและจุดมุ่งหมาย.....					
28.	โค้ชบางคนก็เสี่ยงส่งนักศึกษาลงแข่งถึงแม้จะบาดเจ็บจากการแข่งขันครั้งก่อนซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่นได้.....					
29.	การเข้าร่วมแข่งขันจะส่งผลให้ผู้เล่นคาดหวังจะได้คะแนนดีกว่าตอนที่ไม่ได้อยู่ในทีม.....					
30.	ผู้ร่วมแข่งขันส่วนใหญ่รู้สึกว่ตนกำลังทำงานและควรได้รับเงินค่าตอบแทน.....					

ข้อที่	ทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวិทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
32.	การเข้าร่วมแข่งกีฬาวิทยาลัยฯ มิได้เพิ่มอันตรายจากอุบัติเหตุมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน.....					
33.	การได้เข้าร่วมแข่งกีฬาท่านักศึกษา มีความกระปรี้กระเปร่า.....					
34.	การเข้าร่วมกีฬาทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ รู้สึกว่าตนเป็นที่ยอมรับของสังคม.....					
35.	ผู้เล่นส่วนใหญ่มีความจำกัดในการแสดงความคิดริเริ่มในสถานการณ์แข่งขัน.....					
36.	การแข่งขันกีฬาพลศึกษาช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความสุข.....					
37.	ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่มีความสุขและปรับตัวได้ดีกว่าผู้ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม.....					
38.	การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวิทยาลัยฯ ทำให้นักศึกษาสามารถอยู่ต่อหน้าชุมชนได้โดยไม่เขิน.....					
39.	กิจกรรมกีฬาทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนมายาที่ตีไปใช้ในชีวิตประจำวัน.....					
40.	กิจกรรมกีฬาทำให้นักศึกษาค้นพบว่า มีทักษะด้านใดบ้างที่จำเป็นต้องปรับปรุง.....					
41.	การเข้าร่วมแข่งขันทำให้นักศึกษารู้กฎกติกาของเกมส์ยิ่งขึ้น.....					
42.	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยฯ ไม่ค่อยสร้างเสริมความสนใจการเรียนวิชาอื่น ๆ.....					
43.	การแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษารู้จักหาประโยชน์จากข้อผิดพลาด.....					
44.	ผู้ชมส่วนใหญ่สนุกสนานจากการเยาะเย้ยผู้เล่นฝ่ายตรงกันข้ามเมื่อแพ้อย่างไม่มีทางสู้.....					
45.	นักศึกษาส่วนใหญ่มีจรรยาของนักกีฬาดีขึ้นเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬา.....					

ข้อที่	ทัศนคติต่อการแข่งขันกีฬาวិทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
47.	ผู้เข้าร่วมแข่งขันจะให้คุณค่าต่อเมื่อความสำเร็จนั้นเป็นที่รับรู้ทั่วไปในสังคมโดยการให้เงินหรือรางวัลต่าง ๆ.....					
48.	การเข้าร่วมแข่งขันสอนให้นักศึกษารู้จักทำงานเพื่อให้บรรลุในสิ่งที่ประสงค์.....					
49.	การเข้าร่วมแข่งขันสอนให้นักศึกษารู้จักเอาชนะด้วยเหตุด้วยผลไม่คุยโม้.....					
50.	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาช่วยให้นักศึกษามีสุขนิสัยดี.....					
51.	ผู้ชมหลายท่านมักจะพนันผลการแข่งขันกีฬาในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยฯ.....					
52.	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้ผู้ที่แพ้บ่อย ๆ รู้สึกว่าตนเองต่ำต้อย.....					
53.	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้นักศึกษารู้จักประพฤติดนเวลาเข้าสมาคม.....					
54.	ผู้ชมการแข่งขันหลายท่านแสดงความรู้สึกต่อต้านผู้เล่นฝ่ายตรงกันข้ามกับตน..					
55.	อันตรายบาดเจ็บจากการแข่งขันเป็นข้อบกพร่องประการหนึ่งของกิจกรรมนี้.....					
56.	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้นักศึกษารู้จักเคารพสิทธิผู้อื่น.....					
58.	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามักจะลงเอยโดยการที่ผู้ดูเป็นผู้คุมเกม.....					
59.	การแข่งขันกีฬาช่วยส่งเสริมความต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะทางกีฬาสำหรับเด็กที่มีความชื่นชมกับความสำเร็จของนักกีฬาที่มีชื่อเสียง.....					
61.	นักกีฬาหลายคนมักพูดว่าตนเองเป็นมือสมัครเล่นแม้ว่าจริง ๆ แล้วเคยมีรายได้ไม่มากนักน้อยจากทักษะกีฬา.....					

ข้อที่	ทัศนะต่อการแข่งขันกีฬาวិทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
63.	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้เกิดความตึงเครียดทางร่างกายกับนักศึกษาจำนวนมาก.....					
64.	ผู้ที่เคยเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยฯ ไม่รู้สึกมีความสุขกับการเล่นนอกจากได้เล่นต่อหน้าผู้ชมจำนวนมาก.....					
65.	การแข่งขันกีฬาเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้อื่น..					
66.	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาทำให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกายให้แข็งแรงเพื่อเตรียมพร้อมเมื่อพบภาวะฉุกเฉิน....					
67.	การแข่งขันกีฬาพลศึกษาไม่ค่อยส่งเสริมโปรแกรมวิชาเรียนให้ครบถ้วน.....					
68.	การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาฝึกให้นักศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่าคู่แข่งคือศัตรู...					
69.	การแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษารู้จักตั้งจุดมุ่งหมายและปฏิบัติตนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น.....					
70.	การพัฒนาร่างกายให้แข็งแรงตามความจำเป็นสำหรับการแข่งขันกีฬาทำให้สูญเสียสุขภาพพลั้งเลิการแข่งขัน.....					
71.	การร่วมแข่งขันกีฬาฝึกให้นักศึกษาปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น ๆ ในสถานการณ์การแข่งขันและสถานการณ์อื่น ๆ.....					
72.	การร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษาประเมินค่าทักษะทางกีฬาของตนสูงกว่าความเป็นจริง.....					
73.	การร่วมแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษาเรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์ของตน.....					
74.	นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีทักษะทางการกีฬาส่งจะมีความสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬาวิทยาลัย.....					

ข้อที่	ทักษะต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
76.	นักกีฬาส่วนใหญ่ที่ฝึกฝนจนมีทักษะในระดับที่จำเป็นสำหรับการแข่งขันมักไม่ค่อยเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาอื่น ๆ ที่ตนไม่มีความชำนาญ.....					
77.	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษามีกรอบจิตได้สำนึกทำให้ความประพฤติดีขึ้น.....					
78.	นักศึกษาส่วนใหญ่ได้พัฒนาทักษะการพบปะทำความรู้จักกับคน.....					
79.	การที่จะพัฒนาทักษะทางกีฬาให้มีความพร้อมในระดับที่จะเข้าแข่งขันกีฬาวิทยาลัยต้องใช้เวลามากเกินกว่านักศึกษาจะให้ความร่วมมือได้.....					
80.	การร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาฝึกให้นักศึกษาส่วนใหญ่รู้จักตัดสินใจอย่างรวดเร็วและสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ทันท่วงที.....					
81.	การแข่งขันกีฬามักจะทำให้เกิดการไม่เชื่อถือกฎกติกาของเกมต่าง ๆ.....					
82.	ผู้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มักแสดงความรู้สึกต่อต้านฝ่ายที่เป็นคู่แข่ง.....					
83.	การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาฝึกให้นักศึกษายอมรับกฎของคนส่วนใหญ่.....					
84.	ผู้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มีความสุขจากการได้เยาะเย้ยคู่แข่งเมื่อเอาชนะได้อย่างขาดลอย.....					

ภาคผนวก ข

คุณภาพของแบบสอบถาม

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
6	4.62	26	3.39	46	1.99	66	2.14
7	5.33	27	2.15	47	2.03	67	2.53
8	2.88	28	2.68	48	5.01	68	2.67
9	4.69	29	2.44	49	4.14	69	4.11
10	3.67	30	3.26	50	2.34	70	4.25
11	2.96	31	2.72	51	2.67	71	5.13
12	2.43	32	3.18	52	2.44	72	3.09
13	5.52	33	3.29	53	3.19	73	3.22
14	3.89	34	3.14	54	2.38	74	3.45
15	4.33	35	4.21	55	2.68	75	2.92
16	2.74	36	2.01	56	3.01	76	3.45
17	2.66	37	3.84	57	3.84	77	3.28
18	4.52	38	2.44	58	2.46	78	2.11
19	3.11	39	3.18	59	2.98	79	2.47
20	2.93	40	2.46	60	3.11	80	2.53
21	2.81	41	2.34	61	3.02	81	2.84
22	2.74	42	4.26	62	4.05	82	3.19
23	3.68	43	4.11	63	2.74		
24	3.42	44	2.81	64	2.44		
25	2.95	45	3.15	65	3.19		

2.	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ	= 0.9206
2.1	ด้านการพัฒนาบุคลากร	= 0.9155
2.2	ด้านสัมมนาการ	= 0.8223
2.3	ด้านความปลอดภัย	= 0.8011
2.4	ด้านทักษะทางกีฬา	= 0.9008
2.5	ด้านมนุษยสัมพันธ์	= 0.8126
2.6	ด้านความสัมพันธ์กับสังคม	= 0.7967

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายสมใจ คงแจ่ม
สถานที่เกิด	อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111/14 ถนนศรีตรัง ตำบลกระป้าใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 5
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปิยะศึกษาวิทยา อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2518	ประกาศนียบัตร ปกศ. วิทยาลัยครูสงขลา
พ.ศ. 2520	ประกาศนียบัตร ปกศ.สูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2532	การศึกษาศาสตรบัณฑิต ว.ค. ภูเก็ต
พ.ศ. 2540	กศ.ม. (การอุดมศึกษา) มศว ประสานมิตร

ทักษะของนักศึกษาต่อการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

สมใจ คงแจ่ม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

มีนาคม 2541

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา 7 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปี วิชาเอก สถาบันและคะแนนเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่งทั่วประเทศ ในปีการศึกษา 2540 ที่สมมุติ จำนวน 1,346 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 77 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า t - test และ One Way Analysis of Variance

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านในระดับมาก เมื่อศึกษารายด้าน พบว่า นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับมากในด้านการพัฒนาศักยภาพ ด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านทักษะทางกีฬา ส่วนด้านความปลอดภัย ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับมาก การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงโดยรวมทุกด้านไม่พบว่ามีแตกต่างกัน แต่การเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายมีทักษะที่ดีในระดับมากกว่านักศึกษาหญิงต่อการจัดการแข่งขันกีฬาในด้านสันตนาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัยและด้านทักษะทางกีฬา และนักศึกษาหญิงมีทักษะที่ดีในระดับมากกว่านักศึกษาชายในด้านการพัฒนาศักยภาพ และด้านมนุษยสัมพันธ์
3. นักศึกษาจากต่างชั้นปีมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน การเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาจากต่างชั้นปีมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับแตกต่างกันในด้านการพัฒนาศักยภาพ ด้านสันตนาการ และด้านมนุษยสัมพันธ์
4. นักศึกษาจากต่างวิชาเอกมีทักษะต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน เมื่อศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาจากต่างวิชาเอกมีทักษะแตกต่างกันใน

ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านความปลอดภัย ด้านทักษะทางกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความสัมพันธ์กับสังคม

5. นักศึกษาจากต่างสถาบันมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านสันตินาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านทักษะทางกีฬา และโดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน

6. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีทักษะที่ดีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในด้านสันตินาการ ด้านการพัฒนาทางร่างกาย ด้านทักษะทางกีฬา และโดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน

STUDENTS' PERCEPTION OF PHYSICAL EDUCATION
COLLEGE GAMES

AN ABSTRACT
BY
SOMJAI KONGJEAM

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
March 1998

The purposes of this study were to investigate and to compare the students' perception of Physical Education College Games in seven aspects : personality development, recreation, physical development, safety, athletic skill, human relation, and public relations by gender, educational level, academic major, campus, and grade point average. The sample included 1,346 students randomly selected from 17 physical education colleges all over the country. The instrument used in the study was a five - scale, Likert - type questionnaire of 77 items. The statistics used included mean, standard deviation, t - test, One Way Analysis of Variance and Scheffe's method.

The research findings were as follows

1. Students held a high level of good attitude toward Physical Education College Games. When considered each aspect, it was found that students had high level of good attitude toward these aspects : personality development, recreation, physical development, and athletic skill and moderate level toward the aspect of human relation and public relation.

2. Both male and female student had high level of good perception of Physical Education College Games. The comparison showed that male student had higher level of good perception toward the aspects of recreation, physical development, safety and athletic skill while female students showed higher level of good perception on personality development and human relation aspects.

3. Students from different educational levels had different levels of good perception of Physical Education College Games, especially on the aspects of personality development, recreation, and human relation.

4. Students from different academic major differed significantly on the aspects of physical development, safety, atheletic skill, human relation, and public relation and on all aspects combined.

5. Students from different campus held different level of good perception on personality development, recreation, physical education, atheletic skill and overall seven dimensions.

6. Students with different grade point average differed significantly on recreation, physical development, atheletic skill and on seven aspects combined